

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

**Bruxelles, den 20. september 2023
(OR. en)**

2021/0171 (COD)

PE-CONS 22/23

**CONSOM 147
MI 342
COMPET 373
EF 119
ECOFIN 387
DIGIT 81
CYBER 102
CODEC 728**

LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.: **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om
forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af direktiv 2008/48/EF**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2023/...

af ...

om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af direktiv 2008/48/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure², og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 105 af 4.3.2022, s. 92.

² Europa-Parlamentets holdning af 12.9.2023 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF¹ fastsætter regler på EU-plan for forbrugerkreditaftaler.
- (2) I 2014 fremlagde Kommissionen en rapport om gennemførelsen af direktiv 2008/48/EF. I 2020 fremlagde Kommissionen en anden rapport om gennemførelsen af nævnte direktiv og et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene med resultaterne af en evaluering af nævnte direktiv med hensyn til målrettet og effektiv regulering, hvilket omfattede en bred høring af relevante interessenter.
- (3) Disse rapporter og høringer viste, at direktiv 2008/48/EF har været delvist effektivt med hensyn til at sikre høje standarder for forbrugerbeskyttelse og fremme udviklingen af et indre marked for kredit, og at sådanne mål stadig er relevante. Årsagerne til, at nævnte direktiv kun har været delvist effektivt, stammer både fra selve direktivet, f.eks. upræcis formulering af bestemte artikler, og fra eksterne faktorer såsom udviklingen knyttet til digitalisering, den praktiske anvendelse og håndhævelse i medlemsstaterne samt det faktum at visse aspekter af forbrugerkreditmarkedet ikke er omfattet af nævnte direktiv.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT L 133 af 22.5.2008, s. 66).

- (4) Digitaliseringen har bidraget til en markedsudvikling, som ikke var forudset på det tidspunkt, hvor direktiv 2008/48/EF blev vedtaget. Faktisk har den hurtige teknologiske udvikling siden vedtagelsen af nævnte direktiv medført betydelige ændringer på forbrugerkreditmarkedet, på både udbuds- og efterspørgselssiden, såsom fremkomsten af nye produkter og udviklingen i forbrugernes adfærd og præferencer.
- (5) Den upræcise formulering af visse bestemmelser i direktiv 2008/48/EF, der giver medlemsstaterne mulighed for at vedtage afvigende bestemmelser, som går videre end dem, der er fastsat i nævnte direktiv, resulterede i en fragmenteret regulingsmæssig ramme i Unionen som helhed for en række aspekter af forbrugerkreditaftaler.
- (6) Den faktiske og den retlige situation som følge af disse nationale forskelle fører i nogle tilfælde til konkurrenceforvridning mellem kreditgivere i Unionen og skaber hindringer for det indre marked. Situationen begrænser forbrugernes muligheder for at drage fordel af et gradvist stigende udbud af grænseoverskridende kredit, som forventes at vokse yderligere som følge af digitaliseringen. Disse forvridninger og begrænsninger kan have konsekvenser i form af en mindre efterspørgsel efter varer og tjenesteydelser. Situationen fører også til et utilstrækkeligt og uensartet beskyttelsesniveau for forbrugerne i Unionen som helhed.

- (7) Der er i de senere år sket en betydelig udvikling og diversificering af kreditudbud til forbrugere. Der er dukket nye kreditprodukter op, navnlig i onlinemiljøet, og anvendelsen af disse er i stadig udvikling. Dette har ført til retsusikkerhed med hensyn til anvendelsen af direktiv 2008/48/EF på sådanne nye produkter.
- (8) Dette direktiv supplerer bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF¹. Af hensyn til retssikkerheden bør det præciseres, at i tilfælde af konflikt mellem bestemmelserne i nærværende direktiv og nævnte direktiv bør bestemmelserne i nærværende direktiv, som *lex specialis*, finde anvendelse.
- (9) I overensstemmelse med artikel 26 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) indebærer det indre marked et område med fri bevægelighed for varer, personer og tjenesteydelser. Udviklingen af mere gennemsigtige og effektive retlige rammer for forbrugercredit bør øge forbrugernes tillid og forbrugerbeskyttelsen og lette udviklingen af grænseoverskridende aktiviteter.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF af 23. september 2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugere og om ændring af Rådets direktiv 90/619/EØF samt direktiv 97/7/EF og 98/27/EF (EFT L 271 af 9.10.2002, s. 16).

- (10) For at få det indre marked for forbrugerkredit til at fungere bedre er det nødvendigt at fastsætte en harmoniseret EU-ramme på en række centrale områder. I lyset af den stadige udvikling af markedet for forbrugerkredit, navnlig i onlinemiljøet, og unionsborgernes stigende mobilitet vil fremtidsorienteret EU-lovgivning, som vil kunne tilpasses fremtidige kredittyper, og som giver medlemsstaterne en passende grad af fleksibilitet i gennemførelsen heraf, bidrage til at skabe lige vilkår for virksomheder.
- (11) I henhold til artikel 169, stk. 1, og artikel 169, stk. 2, litra a), i TEUF skal Unionen bidrage til at nå et højt forbrugerbeskyttelsesniveau ved hjælp af foranstaltninger, som vedtages i henhold til artikel 114 i TEUF. I henhold til artikel 38 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret") skal der sikres et højt forbrugerbeskyttelsesniveau i Unionens politikker.
- (12) Det er vigtigt, at forbrugerne nyder godt af et højt beskyttelsesniveau. Derved bør det være muligt for den frie bevægelighed for kredittilbud at udfolde sig under optimale vilkår for både dem, der tilbyder kredit, og dem, der efterspørger kredit, under behørig hensyntagen til særlige situationer i medlemsstaterne.

- (13) Fuldstændig harmonisering er nødvendig for at sikre, at alle forbrugere i Unionen nyder samme høje grad af beskyttelse af deres interesser og for at skabe et velfungerende indre marked. Medlemsstaterne bør derfor ikke kunne bibeholde eller indføre bestemmelser på nationalt plan, der afviger fra dem, der er fastsat i dette direktiv, medmindre andet er fastsat i dette direktiv. Sådanne restriktioner bør dog kun gælde på de områder, hvor der er fastsat harmoniserede bestemmelser i dette direktiv. Hvor der ikke findes harmoniserede bestemmelser, bør medlemsstaterne fortsat kunne bibeholde eller indføre national lovgivning. I overensstemmelse hermed bør medlemsstaterne have mulighed for at bibeholde eller indføre nationale bestemmelser om, at leverandøren af varer eller af tjenesteydelser og kreditgiveren hæfter solidarisk. Medlemsstaterne bør også have mulighed for at bibeholde eller indføre nationale bestemmelser om ophævelse af en aftale om salg af varer eller levering af tjenesteydelser, såfremt forbrugeren udøver sin fortrydelsesret for så vidt angår kreditaftalen. I den forbindelse bør medlemsstaterne for tidsubegrænsede kreditaftaler kunne fastsætte en minimumsperiode, der skal strække sig fra det tidspunkt, hvor kreditgiveren anmoder om indfrielse, og til den dag, hvor kreditten skal betales tilbage.

- (14) Definitionerne fastsat i dette direktiv bestemmer rækkevidden af harmonisering. Medlemsstaternes forpligtelse til at gennemføre dette direktiv bør derfor begrænses til dets anvendelsesområde som bestemt ved disse definitioner. Dette direktiv bør dog ikke berøre medlemsstaternes anvendelse af direktivets bestemmelser i overensstemmelse med EU-retten på områder, der ikke er omfattet af direktivets anvendelsesområde. En medlemsstat vil således kunne bibeholde eller indføre national lovgivning svarende til dette direktiv eller visse bestemmelser i dette direktiv om kreditaftaler, der falder uden for direktivets anvendelsesområde, f.eks. om kreditaftaler ved hvis indgåelse forbrugeren pålægges krav om at deponere en genstand som sikkerhed hos kreditgiveren, og hvor forbrugeren ene og alene hæfter med den pågældende deponerede genstand, eller om kreditaftaler med et samlet kreditbeløb på over 100 000 EUR. Endvidere vil medlemsstaterne også kunne anvende dette direktiv på tilknyttede kreditter, som ikke falder ind under definitionen af en tilknyttet kreditaftale som fastsat i dette direktiv. Bestemmelserne i dette direktiv om tilknyttede kreditaftaler vil således kunne finde anvendelse på kreditaftaler, der kun delvis tjener til at finansiere en aftale om levering af varer eller levering af en tjenesteydelse.

- (15) En række medlemsstater har anvendt direktiv 2008/48/EF på områder, der ikke er omfattet af dets anvendelsesområde, for at forbedre forbrugerbeskyttelsesniveauet, mens andre medlemsstater har forskellige nationale regler på disse områder som følge af særlige markedsforhold, hvorved visse forskelle mellem national ret i de forskellige medlemsstater for så vidt angår disse typer kredit er bibeholdt. Faktisk kan flere af de kreditaftaler, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2008/48/EF, være til skade for forbrugerne, herunder kortfristede, dyre kreditaftaler, hvis beløb typisk er lavere end den minimumstærskel på 200 EUR, der er fastsat i nævnte direktiv. I denne forbindelse og med henblik på at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og lette det grænseoverskridende forbrugerkreditmarked bør nærværende direktiv omfatte visse aftaler, der var udelukket fra anvendelsesområdet for direktiv 2008/48/EF, såsom forbrugerkreditaftaler med et samlet kreditbeløb på under 200 EUR. På samme måde bør andre potentielt skadelige produkter på grund af de høje omkostninger, der er forbundet hermed, eller de høje gebyrer, der opkræves ved manglende betaling, være omfattet af nærværende direktiv for at sikre øget gennemsigtighed og bedre forbrugerbeskyttelse, hvilket vil resultere i større forbrugertillid. Med henblik herpå bør leje- eller leasingaftaler med forkøbsret, kreditaftaler i form af en kassekredit, hvor kreditten skal tilbagebetales inden for en måned, kreditaftaler, hvor kreditten ydes rentefrit og uden andre omkostninger, og kreditaftaler, ifølge hvilke kreditten skal tilbagebetales inden for tre måneder, og hvor der kun skal betales ubetydelige omkostninger, ikke udelukkes fra nærværende direktivs anvendelsesområde. For nogle af de kreditaftaler, der var udelukket fra anvendelsesområdet for direktiv 2008/48/EF, og som bør være omfattet af nærværende direktiv, nemlig kreditaftaler med et samlet kreditbeløb på under 200 EUR, kredit givet rentefrit og uden andre omkostninger og kun med begrænsede omkostninger, som forbrugeren skal betale for forsinkede betalinger, og kredit, der skal tilbagebetales inden for tre måneder med kun ubetydelige omkostninger, bør medlemsstaterne dog kunne udelukke anvendelsen af et defineret og begrænset antal bestemmelser i nærværende direktiv vedrørende reklame, oplysninger forud for aftaleindgåelsen og i aftalen for at undgå en unødvendig byrde for kreditgivere under hensyntagen til de særlige markedsforhold og de særlige karakteristika ved disse kreditaftaler, såsom deres kortere varighed, samtidig med at der sikres et højere forbrugerbeskyttelsesniveau.

- (16) "Køb nu og betal senere"-ordninger, hvorved kreditgiveren yder en forbruger kredit udelukkende med henblik på at købe varer eller tjenesteydelser fra en leverandør og som er nye digitale finansielle værktøjer, der lader forbrugere foretage køb og betale dem over tid, ydes ofte rentefrit og uden andre omkostninger, og bør derfor være omfattet af dette direktivs anvendelsesområde.
- (17) Visse former for henstand med betalinger, hvor en leverandør af varer eller tjenesteydelser giver forbrugeren tid til at betale for en vare eller tjenesteydelse rentefrit og uden andre omkostninger, undtagen begrænsede omkostninger for forsinkede betalinger i overensstemmelser med national ret, bør udelukkes fra dette direktivs anvendelsesområde, forudsat at der ikke er nogen tredjemand, som i "køb nu og betal senere"-ordninger, der yder kredit for varen eller tjenesteydelsen, og forudsat at betalingen skal foretages fuldt ud inden for en begrænset frist på 50 dage fra leveringen af varen eller tjenesteydelsen. Faktisk er sådan henstand med betalinger er forretningspraksis, der almindeligvis anvendes til at give forbrugerne mulighed for først at betale efter modtagelse af varerne eller tjenesteydelserne, hvilket gavner forbrugerne, f.eks. i tilfælde af henstand med betalinger af lægeregninger, hvor hospitalerne giver forbrugerne tid til at betale for lægeudgifter. Denne udelukkelse bør begrænses for visse store onlineleverandører af varer eller tjenesteydelser, der har adgang til et stort kundegrundlag, hvor en tredjemand hverken tilbyder eller køber kredit, og hvor betalingen skal foretages fuldt ud inden for 14 dage efter leveringen af varerne eller tjenesteydelserne, rentefrit og uden andre omkostninger og kun med begrænsede omkostninger, som forbrugeren skal betale for forsinkede betalinger, og som pålægges i overensstemmelse med national ret. Sådanne store onlineleverandører ville ellers i betragtning af deres finansielle kapacitet og deres evne til at skubbe forbrugerne i retning af impuls køb og et potentielt overforbrug kunne tilbyde henstand med betaling på meget omfattende vis uden nogen form for beskyttelse for forbrugerne og svække den fair konkurrence med andre leverandører af varer eller tjenesteydelser. En sådan begrænsning vil altid give forbrugerne mulighed for at foretage betalinger på en bekvem måde inden for to uger, samtidig med at det sikres, at store onlineleverandører af varer eller tjenesteydelser, hvis de ønsker at yde kredit i stor skala med en længere tidsramme, er omfattet af dette direktiv.

- (18) Som beskrevet i betragtning 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/751¹ er købekort med henstand med betalingen kreditkort, der er almindeligt tilgængelige på markedet, hvor det samlede transaktionsbeløb debiteres kortindehaverens konto på en forud aftalt bestemt dato, normalt én gang om måneden, uden at der skal betales renter. Medlemsstaterne bør kunne undtage visse kreditaftaler i form af købekort med henstand med betalingen fra dette direktiv, da sådanne kreditaftaler kan hjælpe husholdningerne, så de bedre kan tilpasse deres budget til en månedlig indtægt, når kreditten skal tilbagebetales inden for 40 dage, er rentefri og uden andre omkostninger og kun med begrænsede omkostninger i forbindelse med leveringen af betalingstjenesten, samt ydes af et kreditinstitut eller et betalingsinstitut. Denne undtagelse bør ikke berøre anvendelsen af relevante bestemmelser om kassekredit eller overtræk, som bør finde anvendelse, i fald tilbagebetalingen overstiger den positive saldo på den løbende konto.
- (19) Leje- og leasingaftaler, hvor der ikke er fastsat nogen købspligt eller forkøbsret for forbrugeren vedrørende aftalegenstanden, hverken i selve aftalen eller i en særskilt aftale, eksempelvis rene lejeaftaler, bør ikke være omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, eftersom de ikke indebærer nogen overførsel af ejendom ved aftalens udløb.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/751 af 29. april 2015 om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 1).

- (20) Desuden bør alle kreditaftaler op til 100 000 EUR være omfattet af dette direktivs anvendelsesområde. Den øvre tærskel for kreditaftaler i henhold til dette direktiv bør være højere end tærsklen i direktiv 2008/48/EF for at tage hensyn til indeksering med henblik på tilpasning til virkningerne af inflation siden 2008 og i de kommende år.
- (21) For så vidt angår kreditaftaler, der indebærer ordninger mellem kreditgiver og forbruger om henstand med betalingen eller tilbagebetalingsmetoder, hvor forbrugeren allerede har misligholdt eller sandsynligvis vil misligholde den oprindelige kreditaftale, når sådanne ordninger kan forventes at afværge en retssag om misligholdelsen, og deres vilkår ikke er mindre gunstige end dem, der er fastsat i den oprindelige kreditaftale, bør medlemsstaterne kunne beslutte kun at anvende et begrænset antal af dette direktivs bestemmelser, herunder at fritage kreditgivere fra forpligtelsen til at foretage en vurdering af kreditværdigheden. Dette forhindrer ikke forbrugere i betalingsvanskeligheder i at få en ny kreditaftale, der ville kunne hjælpe dem til lettere at tilbagebetale deres oprindelige kredit. Det formodes at være sandsynligt, at forbrugere vil misligholde deres forpligtelser f.eks. i situationer, hvor de har mistet deres arbejde.

- (22) Crowdfunding har siden 2008 udviklet sig til en form for finansiering, der er tilgængelig for forbrugerne, typisk til mindre udgifter eller investeringer. En udbyder af crowdfundingkredittjenester driver en digital platform, der er åben for offentligheden, for at matche eller facilitere matchningen mellem potentielle långivere, uanset om de handler som led i deres erhvervsmæssige virksomhed eller ej, og forbrugere, der søger finansiering. En sådan finansiering vil kunne være i form af forbrugerkredit. Såfremt udbydere af crowdfundingkredittjenester yder direkte kredit til forbrugere, bør bestemmelserne i dette direktiv vedrørende kreditgivere finde anvendelse på dem. Såfremt udbydere af crowdfundingkredittjenester faciliterer kreditgivning mellem kreditgivere, der handler som led i deres erhvervsmæssige virksomhed, og forbrugere, bør de forpligtelser, der påhviler kreditgivere i henhold til dette direktiv, gælde for disse kreditgivere. I en sådan situation fungerer udbydere af crowdfundingkredittjenester som kreditformidlere, og derfor bør forpligtelserne for kreditformidlere i henhold til dette direktiv finde anvendelse på dem.
- (23) For så vidt angår særlige typer kreditaftaler, på hvilke kun nogle af bestemmelserne i dette direktiv finder anvendelse, bør medlemsstaterne fortsat frit kunne regulere sådanne typer kreditaftaler i deres nationale ret for så vidt angår andre aspekter, der ikke er harmoniseret ved dette direktiv.

- (24) Aftaler om løbende levering af tjenesteydelser eller varer af samme art, hvor forbrugeren betaler for ydelserne eller varerne i rater, så længe de leveres, kan være meget forskellige fra de kreditaftaler, som er omfattet af dette direktiv, med hensyn til de berørte aftaleparters interesser og vilkårene for og udførelsen af transaktionerne. Sådanne aftaler bør derfor ikke betragtes som kreditaftaler i dette direktivs forstand. Sådanne aftaler omfatter f.eks. en forsikringsaftale, hvor forsikringen betales i månedlige rater.
- (25) Kreditaftaler, der dækker kreditgivning med sikkerhed i fast ejendom, og kreditaftaler, hvis formål er at finansiere erhvervslivet eller bevarelsen af ejendomsrettigheder til jord eller til en eksisterende eller projekteret bygning, herunder lokaler, der benyttes til erhvervsmæssig virksomhed bør udelukkes fra dette direktivs anvendelsesområde, da sådanne aftaler er reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU¹. Kreditter med et samlet beløb på over 100 000 EUR, hvis formål er renovering af fast ejendom til beboelse, og som hverken er sikret ved pant eller ved en anden sammenlignelig sikkerhedsstillelse, der almindeligvis anvendes i en medlemsstat i forbindelse med fast ejendom, eller ved en rettighed relateret til fast ejendom, bør dog ikke udelukkes fra nærværende direktivs anvendelsesområde.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34).

- (26) Dette direktiv bør finde anvendelse, uanset om kreditgiveren er en juridisk person eller en fysisk person. Dette direktiv bør imidlertid ikke berøre medlemsstaternes ret til at begrænse tilrådighedsstillelsen af forbrugerkredit til kun at omfatte juridiske personer eller visse juridiske personer.
- (27) Visse bestemmelser i dette direktiv bør finde anvendelse på kreditformidlere, der er fysiske og juridiske personer, og som led i udøvelsen af deres erhvervsmæssige virksomhed mod vederlag præsenterer forbrugere for eller tilbyder forbrugere kreditaftaler, bistår forbrugere ved at udføre forberedende arbejde med henblik på kreditaftaler eller indgår kreditaftaler med forbrugere på kreditgiverens vegne.
- (28) Oplysninger til forbrugerne, såsom fyldestgørende forklaringer, oplysninger forud for aftaleindgåelsen, generelle oplysninger og oplysninger om søgning i databaser, bør gives omkostningsfrit. Der bør lægges særlig vægt på de behov, som personer med handicap har.
- (29) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og respekterer de principper, som anerkendes navnlig i chartret. Dette direktiv respekterer navnlig fuldt ud retten til beskyttelse af personoplysninger, til ejendom, til ikke-forskelsbehandling, til beskyttelse af familieliv og arbejdsliv og til forbrugerbeskyttelse i henhold til chartret.

- (30) Dette direktiv bør ikke berøre Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679¹, der finder anvendelse på enhver behandling af personoplysninger, der foretages af kreditgivere og kreditformidlere, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, og navnlig ikke de principper, der vedrører behandling af personoplysninger som fastsat i nævnte forordnings artikel 5, herunder dataminimering, rigtighed og formålsbegrænsning.
- (31) Forbrugere, der har lovligt ophold i Unionen, bør ikke forskelsbehandles på grund af deres nationalitet eller bopæl eller af nogen af de grunde, der er omhandlet i chartrets artikel 21, når de anmoder om, indgår eller har en kreditaftale i Unionen. Dette berører ikke muligheden for at tilbyde forskellige betingelser for adgang til en kredit, hvor disse forskellige betingelser er behørigt begrundet i objektive kriterier. Desuden bør dette ikke fortolkes som en forpligtelse for kreditgivere eller kreditformidlere til at levere tjenesteydelser på områder, hvor de ikke driver forretning.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

- (32) Forbrugerne bør beskyttes mod urimelig eller vildledende praksis, navnlig med hensyn til oplysninger fra kreditgiver eller kreditformidler, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF¹. Nævnte direktiv finder fortsat anvendelse på kreditaftaler og fungerer som et "sikkerhedsnet", der sikrer, at der kan opretholdes et højt fælles forbrugerbeskyttelsesniveau mod urimelig handelspraksis i alle sektorer, herunder ved at supplere anden EU-ret.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22).

- (33) Der bør fastsættes særlige bestemmelser om reklame for kreditaftaler og om visse standardoplysninger, der skal gives til forbrugerne, navnlig for at sætte dem i stand til at sammenligne forskellige tilbud. Sådanne standardoplysninger bør gives på en klar, koncis, og fremtrædende måde i form af et repræsentativt eksempel. Det samlede kreditbeløb og den tilbagebetalingsperiode, som kreditgiveren har valgt til et sådant repræsentativt eksempel, bør så vidt muligt svare til karakteristikaene ved den kreditaftale, som kreditgiveren reklamerer for. Standardoplysningerne bør vises på forhånd og tydeligt, på en klar måde og i et engagerende format. De bør være let læselige og tilpasset for at tage hensyn til visse mediers tekniske begrænsninger såsom mobiltelefonskærme. På digitale kanaler kan en del af standardoplysningerne i det repræsentative eksempel gives ved at klikke, scrolle eller swipe. Inden forbrugerne får adgang til kredittilbud, bør de dog forelægges alle de standardoplysninger, der skal indgå i reklamer for kreditaftaler, også i tilfælde af at de klikker, scroller eller swiper. Standardoplysningerne bør også være klart afgrænset fra eventuelle yderligere oplysninger vedrørende kreditaftalen. Midlertidige salgsfremmende betingelser, såsom en lokkerente med en lavere debitorrente i de første måneder af kreditaftalen, bør klart identificeres som sådanne. Forbrugerne bør kunne se en hurtig oversigt over alle væsentlige oplysninger, også når de ser dem på en mobiltelefon. Kreditgiverens og i givet fald kreditformidlerens telefonnummer og e-mailadresse bør også meddeles forbrugerne, så vedkommende hurtigt og effektivt kan kontakte kreditgiveren eller kreditformidleren.

Der bør fastsættes et loft, når det ikke er muligt at angive det samlede kreditbeløb som de samlede beløb, der stilles til rådighed, navnlig når en kreditaftale stiller forbrugeren frit med henblik på at udnytte kreditmuligheden, men med en begrænsning med hensyn til beløbet. Loftet bør angive den øvre grænse for den kredit, der kan stilles til rådighed for forbrugeren. I særlige og begrundede tilfælde bør mængden af offentliggjorte oplysninger begrænses for at forbedre forbrugernes forståelse af oplysninger, der offentliggøres i reklamer for kreditaftaler, hvor det anvendte medium ikke gør det muligt visuelt at vise disse oplysninger, f.eks. i radioreklamer. Desuden bør medlemsstaterne fortsat frit kunne regulere oplysningskrav i deres nationale ret vedrørende reklame for kreditaftaler, som ikke indeholder oplysninger om kreditomkostningerne. For at mindske tilfælde af uhensigtsmæssigt salg af kredit til forbrugere, der ikke har råd til den, og fremme bæredygtig långivning bør reklamer for kreditaftaler i alle tilfælde indeholde en klar og tydelig advarsel for at gøre forbrugerne opmærksomme på, at det koster penge at låne penge. For at sikre et højere forbrugerbeskyttelsesniveau bør visse reklamer såsom reklamer, der tilskynder forbrugere til at søge om kredit ved at antyde, at en kredit vil forbedre deres finansielle situation, eller ved at præcisere, at registreret kredit i databaser kun har ringe eller ingen indflydelse på vurderingen af en kreditansøgning, forbydes. Medlemsstaterne bør også have mulighed for at forbyde reklamer, som de anser for at være risikable for forbrugere, såsom reklamer, der fremhæver, hvor let eller hvor hurtigt der kan opnås kredit.

- (34) Et varigt medium, herunder papir og interoperable, bærbare og maskinlæsbare digitale udgaver af dokumenter, bør gøre det muligt at sende oplysninger personligt til forbrugeren, det bør gøre det muligt for forbrugeren at lagre oplysninger på en måde, så de er tilgængelige for fremtidig reference og i et tidsrum, der er afpasset efter oplysningernes formål, det bør give mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger, og det bør sikre, at oplysningerne er læsbare, således at oplysningerne kan læses, og der kan henvises til dem. Forbrugerne bør have mulighed for at vælge, hvilken type varigt medium de vil modtage oplysninger på forud for aftaleindgåelsen og når aftalen er indgået og hvorpå de kan give meddelelse om deres fortrydelse. Forbrugerne bør dog ikke kunne give meddelelse om deres fortrydelse og kræve, at kreditgivere eller i givet fald kreditformidlere giver oplysninger på typer af varige medier, der ikke er almindeligt anvendt.
- (35) Reklame har tendens til at fokusere på navnlig et eller flere produkter, men forbrugerne bør være i stand til at træffe deres beslutninger på grundlag af viden om alle de kreditprodukter, der tilbydes. I denne henseende spiller generelle oplysninger en vigtig rolle, da de medvirker til at forklare forbrugeren om det brede udvalg af produkter og tjenesteydelser og de centrale kendetegn i den forbindelse. Forbrugerne bør derfor til enhver tid kunne få adgang til generelle oplysninger om eksisterende kreditprodukter. Dette bør ikke berøre forpligtelsen til at give forbrugerne individualiserede oplysninger forud for aftaleindgåelsen.

- (36) For at forbrugerne kan træffe deres beslutninger med fuldt kendskab til de faktiske omstændigheder, bør de modtage fyldestgørende oplysninger forud for aftaleindgåelsen til nøje overvejelse i ro og mag i god tid før og ikke samtidig med indgåelsen af kreditaftalen, herunder oplysninger om vilkårene og omkostningerne ved kreditten og om deres forpligtelser, samt fyldestgørende forklaringer heraf. Dette skal sikre, at forbrugerne har tilstrækkelig tid til at læse og forstå oplysningerne forud for aftaleindgåelsen, sammenligne tilbud og træffe en informeret beslutning. Et sådant krav bør ikke berøre Rådets direktiv 93/13/EØF¹.
- (37) Oplysninger forud for aftaleindgåelsen bør gives ved hjælp af formularen Standardiserede europæiske forbrugerkreditoplysninger, der er fastsat i dette direktivs bilag I. For at hjælpe forbrugerne med at forstå og sammenligne forskellige tilbud bør der oplyses om de vigtigste elementer i kreditten på en fremtrædende måde på første side af denne formular, som bør give forbrugerne et overblik over alle væsentlige oplysninger, selv på en mobiltelefonskærm. I fald alle nøgleelementerne ikke kan vises på en fremtrædende måde på én side, bør de vises i første del af formularen Standardiserede europæiske forbrugerkreditoplysninger på højst to sider. De oplysninger, der gives på denne formular, bør være klare, let læselige og tilpasset de tekniske begrænsninger for visse medier såsom mobiltelefonskærme. De bør vises på en fyldestgørende og hensigtsmæssig måde på de forskellige kanaler for at sikre, at alle forbrugere kan få adgang til oplysninger på lige fod og i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882².

¹ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 70).

- (38) For at sikre størst mulig gennemsigtighed og sammenlignelighed af tilbuddene bør oplysningerne forud for aftaleindgåelsen navnlig omfatte de årlige omkostninger i procent, der gælder for kreditten, i procent, og som er fastsat på samme måde i hele Unionen. Da de årlige omkostninger i procent på dette stadium kun kan angives som et eksempel, bør et sådant eksempel være repræsentativt. Det bør derfor afspejle f.eks. den gennemsnitlige løbetid og det gennemsnitlige samlede kreditbeløb, der bevilges i forbindelse med den påtænkte type kreditaftale, og i givet fald de købte varer. Når det repræsentative eksempel opstilles, bør der også tages hensyn til, hvor hyppigt visse typer kreditaftaler optræder på et særligt marked. For så vidt angår debitorrenten, afdragenes hyppighed og kapitaliseringen af renter bør kreditgiverne anvende deres sædvanlige beregningsmetode for den pågældende forbrugerkredit. I tilfælde af, at oplysninger forud for aftaleindgåelsen stilles til rådighed mindre end én dag, før forbrugeren bliver bundet af en kreditaftale eller et kredittilbud, bør kreditgiveren, og i givet fald kreditformidleren mellem én og syv dage efter aftaleindgåelsen eller, i givet fald, forbrugerens afgivelse af det bindende kredittilbud, minde forbrugeren om muligheden for at fortryde kreditaftalen.
- (39) De samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditten bør omfatte alle omkostninger, herunder renter, provisioner, afgifter, gebyrer til kreditformidlere og andre gebyrer, som forbrugeren skal betale i forbindelse med kreditaftalen, bortset fra notaromkostninger. Kreditgivernes faktiske kendskab til omkostningerne bør vurderes objektivt under hensyntagen til de krav om professionalisme, der er fastsat i dette direktiv.

- (40) Kreditaftaler, hvor en debitorrente revideres med jævne mellemrum i overensstemmelse med ændringer i en referencesats, der henvises til i kreditaftalen, bør ikke anses som kreditaftaler med fast debitorrente.
- (41) Medlemsstaterne bør fortsat kunne bibeholde eller indføre nationale bestemmelser, der forbyder kreditgiveren at kræve, at forbrugeren i forbindelse med kreditaftalen åbner en bankkonto eller indgår en aftale om en anden accessorisk tjenesteydelse eller betaler udgifter eller gebyrer i forbindelse med sådanne bankkonti eller andre accessoriske tjenesteydelser. I de medlemsstater, hvor sådanne kombinerede tilbud er tilladt, bør forbrugerne, før kreditaftalen indgås, underrettes om eventuelle accessoriske tjenesteydelser, som er obligatoriske for overhovedet at opnå kreditten eller for at opnå kreditten på de annoncerede vilkår og betingelser. De omkostninger, der skal betales i forbindelse med disse accessoriske tjenesteydelser, navnlig forsikringspræmier, bør medregnes i de samlede kreditomkostninger. Alternativt bør forbrugerne, hvis sådanne omkostninger ikke kan beregnes i forvejen, forud for aftaleindgåelsen have fyldestgørende oplysninger om, at der påregnes omkostninger. Kreditgivere bør antages at have kendskab til omkostningerne ved accessoriske tjenesteydelser, som de tilbyder forbrugerne selv eller på vegne af tredjemand, medmindre prisen afhænger af forbrugernes særlige karakteristika eller situation.
- (42) For at sikre et tilstrækkeligt forbrugerbeskyttelsesniveau uden at lægge for stor en byrde på kreditgiverne eller i givet fald kreditformidlerne er det dog for særlige typer kreditaftaler hensigtsmæssigt at begrænse kravene om oplysninger forud for aftaleindgåelsen, under hensyntagen til den særlige karakter af sådanne typer af kreditaftaler.

- (43) Forbrugerne bør have omfattende oplysninger, inden de indgår en kreditaftale, uanset om en kreditformidler er involveret i markedsføringen af kreditten eller ej. Derfor bør kravene om oplysninger forud for aftaleindgåelsen generelt også gælde for kreditformidlere. Hvor leverandører af varer eller tjenesteydelser accessorisk optræder som kreditformidlere, er det dog ikke hensigtsmæssigt at pålægge dem en retlig forpligtelse til at give oplysningerne forud for aftaleindgåelsen i overensstemmelse med dette direktiv. Leverandører af varer eller tjenesteydelser kan f.eks. siges accessorisk at optræde som kreditformidlere, hvis deres virksomhed som kreditformidlere ikke er hovedformålet med deres erhvervsmæssige virksomhed. I sådanne tilfælde er der stadig sikret et tilstrækkeligt forbrugerbeskyttelsesniveau, eftersom det bør påhvile kreditgiveren at sikre, at forbrugeren får de fuldstændige oplysninger forud for aftaleindgåelsen enten af kreditformidleren, hvor kreditgiveren og kreditformidleren aftaler dette, eller på en anden passende måde.
- (44) Medlemsstaterne bør have mulighed for at regulere den potentielt bindende karakter af de oplysninger, der skal gives til forbrugeren forud for indgåelsen af kreditaftalen, og det tidsrum, hvori kreditgiveren skal være bundet heraf.

- (45) På trods af oplysningerne, der skal gives forud for aftaleindgåelsen har forbrugeren muligvis behov for yderligere bistand for at kunne afgøre, hvilken kreditaftale blandt udvalget af foreslåede produkter der er mest hensigtsmæssig i forhold til vedkommendes behov og finansielle situation. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at kreditgivere og i givet fald kreditformidlere, inden der indgås en kreditaftale, yder en sådan bistand i forbindelse med de kreditprodukter, som de tilbyder forbrugeren, ved omkostningsfrit at give fyldestgørende forklaringer om de relevante oplysninger, herunder navnlig de væsentlige karakteristika ved de produkter, der foreslås forbrugeren, på en individualiseret måde, således at forbrugeren kan forstå de virkninger, som de kan have på vedkommendes økonomiske situation, herunder de retlige og økonomiske konsekvenser, der kan følge af forkert opfyldelse af kontraktlige forpligtelser. Kreditgivere og i givet fald kreditformidlere bør tilpasse den måde, som sådanne forklaringer gives på, til de omstændigheder, hvorunder kreditten tilbydes, og forbrugers behov for bistand under hensyntagen til forbrugers viden om og erfaring med kredit og arten af de enkelte kreditprodukter. Sådanne forklaringer bør ikke i sig selv udgøre en individuel anbefaling. Medlemsstaterne bør kunne kræve, at kreditgivere og i givet fald kreditformidlere dokumenterer, i hvilken form og hvornår sådanne forklaringer blev givet til forbrugeren.

- (46) Som fremhævet i Kommissionens forslag til en forordning om harmoniserede regler for kunstig intelligens (retsakten om kunstig intelligens), der blev offentliggjort den 21. april 2021, kan systemer med kunstig intelligens (AI) nemt anvendes i flere sektorer af økonomien og i samfundet, herunder på tværs af grænserne, og kan cirkulere i hele Unionen. I denne forbindelse bør kreditgivere og kreditformidlere, når de individualiserer prisen på deres tilbud til særlige forbrugere eller særlige kategorier af forbrugere på grundlag af automatisk beslutningstagning, tydeligt informere forbrugerne om, at den pris, de tilbydes, er individualiseret på grundlag af automatisk behandling af personoplysninger, herunder afledte data, så de kan tage højde for de potentielle risici i deres købsbeslutning. I henhold til artikel 14, stk. 2, litra f), i forordning (EU) 2016/679 er kreditgivere og kreditformidlere også forpligtet til at oplyse de forbrugere, der modtager tilbuddet, om kilderne til de oplysninger, der anvendes til individualisering af tilbuddet.

- (47) Det er vigtigt at forhindre praksis såsom kombination af visse produkter, der kan tilskynde forbrugere til at indgå kreditaftaler, der ikke er i deres bedste interesse, uden dog at begrænse muligheden for at sammensætte produktpakker, der kan være til forbrugernes fordel. Medlemsstaterne bør imidlertid fortsat overvåge detailmarkederne for finansielle tjenesteydelser nøje for at sikre, at pakkesalg ikke forvrider forbrugernes valgmuligheder eller konkurrencen. Som hovedregel bør kombinationssalg ikke være tilladt, medmindre den finansielle tjenesteydelse eller det finansielle produkt, der tilbydes som led i kreditaftalen, ikke kunne tilbydes særskilt, fordi det udgør en fuldt integreret del af kreditten, f.eks. i tilfælde af en kassekredit. Selv om en kreditgiver, idet der tages hensyn til proportionaliteten, bør kunne kræve, at forbrugeren har en relevant forsikringspolice for at garantere tilbagebetaling af kreditten eller forsikre værdien af sikkerhedsstillelsen, bør forbrugeren have mulighed for at vælge sin eget forsikringsudbyder. Dette bør ikke berøre de kreditbetingelser, der er fastsat af kreditgiveren, forudsat at den pågældende udbyders forsikringspolice har et garantiniveau svarende til den forsikringspolice, der foreslås eller tilbydes af kreditgiveren. Desuden bør medlemsstaterne have mulighed for helt eller delvist at standardisere den dækning, der tilbydes i forsikringsaftaler, for at gøre det lettere at sammenligne forskellige tilbud for forbrugere, som ønsker at foretage sådanne sammenligninger. For at give forbrugeren mere tid til at sammenligne forsikringstilbud, inden der købes en forsikringspolice, bør medlemsstaterne kræve, at forbrugeren får mindst tre dage til at sammenligne forsikringstilbud i forbindelse med kreditaftalen, uden at tilbuddet ændres, og at forbrugeren underrettes herom. Forbrugerne bør kunne indgå en forsikringspolice inden udløbet af denne frist på tre dage, hvis de udtrykkeligt anmoder herom.

- (48) På grund af deres sygehistorie oplever mange overlevende kræftpatienter i et langvarigt rehabiliteringsforløb ofte en uretfærdig behandling i forbindelse med adgang til finansielle tjenesteydelser. De skal ofte betale uoverkommeligt høje præmier, selv om de har været raskmeldte i årevis eller endda årtier. Med henblik på at give forbrugere, der har overlevet kræft, lige adgang til forsikring i forbindelse med kreditaftaler bør medlemsstaterne stille krav om, at forsikringspolicerne ikke er baseret på personoplysninger vedrørende diagnosticering af forbrugerens onkologiske sygdomme efter et relevant tidsrum efter afslutningen af disse forbrugerens lægefaglige behandling. Et sådant tidsrum, der fastsættes af medlemsstaterne, bør ikke overstige 15 år regnet fra afslutningen af forbrugerens lægefaglige behandling.
- (49) Kreditaftaler og accessoriske tjenesteydelser bør præsenteres på en klar og gennemsigtig måde. Det bør ikke være muligt at aflede forbrugerens samtykke til at indgå en kreditaftale eller købe accessoriske tjenesteydelser. Et sådant samtykke fra forbrugerens side bør være en klar og bekræftende handling, der udgør et frit afgivet, specifikt, informeret og utvetydigt udtryk for forbrugerens accept. I denne forbindelse bør tavshed, inaktivitet eller standardvalg såsom forhåndsafkrydsede felter ikke betragtes som værende ensbetydende med samtykke fra forbrugeren.

- (50) Ydelse af rådgivning i form af en individualiseret anbefaling, dvs. rådgivningstjenester, er en aktivitet, der kan kombineres med andre aspekter af bevilling eller formidling af kredit. For at forbrugerne kan forstå arten af de tjenester, som de ydes, bør de derfor underrettes om, hvad sådanne rådgivningstjenester udgør, og hvorvidt eller ej der ydes eller kan ydes rådgivningstjenester. På grund af den betydning, som forbrugerne tillægger anvendelsen af betegnelserne "rådgivning" og "rådgiver", bør medlemsstaterne kunne forbyde anvendelse af disse eller lignende betegnelser, når sådanne rådgivningstjenester ydes til forbrugerne af kreditgivere eller kreditformidlere. Det er hensigtsmæssigt at sikre, at medlemsstaterne træffer sikkerhedsforanstaltninger, hvor rådgivning beskrives som uafhængig, til sikring af, at udvalget af overvejede produkter og vederlagsordningerne svarer til forbrugernes forventninger til en sådan rådgivning. Ved ydelse af rådgivningstjenester bør kreditgiverne eller kreditformidlerne angive, om anbefalingen kun vil være baseret på deres eget produktsortiment eller på et bredt udvalg af produkter fra hele markedet, således at forbrugeren kan forstå grundlaget for anbefalingen. Desuden bør kreditgiveren eller kreditformidleren give en angivelse af det gebyr, som forbrugeren skal betale for rådgivningstjenesterne, eller, hvis gebyrets størrelse ikke kan fastslås på det tidspunkt, hvor oplysningerne gives, den metode, der anvendes til beregningen heraf hvis beløbet ikke kan fastslås på tidspunktet, hvor oplysningerne gives, den metode, der anvendes til beregningen heraf. Rådgivning bør altid ydes i forbrugerens bedste interesse af rådgivere, der sætter sig ind i forbrugerens behov og omstændigheder og anbefaler kreditaftaler, der passer til forbrugerens behov, finansielle situation og personlige omstændigheder, idet der også tages hensyn til målet om at minimere misligholdelser og restancer. Desuden bør et tilstrækkeligt stort antal kreditaftaler i rådgiverens produktsortiment tages i betragtning, når der ydes rådgivning.

- (51) Kreditgivning, som forbrugerne ikke har anmodet om, kan i nogle tilfælde være forbundet med praksis, der er skadelig for forbrugeren. I denne forbindelse bør uopfordret kreditgivning, herunder forudgodkendte kreditkort, der ikke er anmodet om, og som sendes til forbrugerne, ensidig indførelse af en ny kassekredit eller et nyt overtræk eller ensidig forhøjelse af en forbrugers overtræks- eller kreditkortgrænse forbydes. Uopfordret kreditgivning i form af aftaler indgået uden for fast forretningssted som defineret i artikel 2, nr. 8), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU¹ bør også forbydes. Forbuddet mod uopfordret kreditgivning bør ikke forhindre kreditgivere og kreditformidlere i at reklamere for eller tilbyde kredit i forbindelse med et forretningsforhold i overensstemmelse med EU-retten om forbrugerbeskyttelse og med nationale foranstaltninger i overensstemmelse med EU-retten, herunder reklame og tilbud om kredit på salgsstedet for at finansiere købet af en vare eller en tjenesteydelse.
- (52) Det er muligt for medlemsstaterne at give forbrugerne mulighed for at anvende forholdsmæssige og effektive retsmidler over for kreditgivere eller kreditformidlere i tilfælde af manglende overholdelse af dette direktiv i overensstemmelse med national ret. Disse retsmidler vil kunne indebære skadeserstatning og en nedsættelse af de samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkrediten eller opsigelse af kreditaftalen.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).

- (53) Medlemsstaterne bør træffe de fornødne foranstaltninger med henblik på at fremme en ansvarlig praksis i alle faser af kreditforholdet under hensyntagen til deres kreditmarkeders særlige kendetegn. Det bør være muligt for disse foranstaltninger at omfatte f.eks. oplysning og formidling af viden til forbrugerne, herunder advarsler om de risici, der er i relation til betalingsmisligholdelse og overdreven gældsætning. På et ekspanderende kreditmarked er det navnlig vigtigt, at kreditgivere ikke giver sig af med uansvarlig långivning eller giver kredit uden forudgående vurdering af kreditværdighed. Medlemsstaterne bør udføre den nødvendige overvågning for at undgå sådan adfærd fra kreditgivere og fastsætte de nødvendige sanktioner over for en sådan adfærd. Uden at det berører bestemmelserne om kreditrisiko i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU¹ bør kreditgivere bære ansvaret for individuelt at kontrollere forbrugerens kreditværdighed. Med henblik herpå bør kreditgivere have lov til at anvende oplysninger, som forbrugeren har givet, ikke blot under forberedelsen af den pågældende kreditaftale, men også under et længerevarende forretningsforhold. Forbrugerne bør også udvise forsigtighed og overholde deres kontraktlige forpligtelser.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

- (54) Det er vigtigt, at forbrugerens evne og tilbøjelighed til at tilbagebetale kreditten vurderes og kontrolleres, inden der indgås en kreditaftale. Denne vurdering af kreditværdighed bør være forholdsmæssig og foretages i forbrugerens interesse for at forhindre uansvarlig udlånspraksis og overdreven gældsætning og bør tage hensyn til alle nødvendige og relevante faktorer, der kan påvirke forbrugerens evne til at tilbagebetale kreditten. Tilbagebetalingsplanen bør skræddersys til forbrugerens særlige behov og tilbagebetalingsevne. I tilfælde, hvor kreditansøgningen indgives i fællesskab af mere end én forbruger, vil vurderingen af kreditværdigheden kunne foretages på grundlag af den fælles tilbagebetalingsevne. En positiv vurdering bør ikke berøre kreditgiverens aftalefrihed i forbindelse med kreditgivning. Medlemsstaterne bør kunne udstede yderligere vejledning om yderligere kriterier og metoder til vurdering af en forbrugers kreditværdighed, f.eks. ved at fastsætte grænser for forholdet mellem lån og værdi eller forholdet mellem lån og indtægt.

- (55) Vurderingen af kreditværdigheden bør baseres på oplysninger om forbrugerens finansielle og økonomiske situation. Sådanne oplysninger bør være nødvendige og stå i et rimeligt forhold til kredittens art, løbetid, værdi og risici for forbrugeren i overensstemmelse med princippet om dataminimering i forordning (EU) 2016/679 og bør være relevante, fuldstændige og korrekte. Disse oplysninger bør som minimum omfatte forbrugerens indtægter og udgifter, herunder ved passende hensyntagen til forbrugerens aktuelle forpligtelser, bl.a. leveomkostninger for forbrugeren og forbrugerens husstand, samt forbrugerens finansielle forpligtelser. Disse oplysninger bør ikke omfatte særlige kategorier af personoplysninger omhandlet i artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679, såsom helbredsoplysninger, herunder oplysninger om kræftsygdomme, og oplysninger fra sociale netværk. Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds retningslinjer for oprettelse og overvågning af lån af 29. maj 2020 indeholder retningslinjer for, hvilke kategorier af oplysninger der kan anvendes til behandling af personoplysninger med henblik på kreditværdighedsrelaterede formål, herunder dokumentation for indtægter eller andre tilbagebetalingskilder samt oplysninger om finansielle aktiver og passiver eller andre finansielle forpligtelser. Forbrugerne bør give oplysninger om deres finansielle og økonomiske situation for at lette vurderingen af kreditværdigheden. Der bør kun stilles kredit til rådighed for forbrugeren, hvor resultatet af vurderingen af kreditværdigheden viser, at de forpligtelser, der følger af kreditaftalen, sandsynligvis vil blive opfyldt på den måde, der kræves i henhold til den pågældende aftale. Ved vurderingen af forbrugerens evne til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kreditaftalen bør kreditgiveren tage hensyn til relevante faktorer og særlige omstændigheder, f.eks., men ikke begrænset til, kreditter ydet i overensstemmelse med dette direktiv til finansiering af studier eller til dækning af ekstraordinære sundhedsudgifter, forekomsten af tilstrækkelig dokumentation for, at sådanne kreditter vil bibringe forbrugeren fremtidige indtægter, eller forekomsten af sikkerhedsstillelse eller andre former for garantier, som forbrugeren vil kunne tilvejebringe med henblik på at stille sikkerhed for kreditten.

- (56) I Kommissionens forslag til en forordning om harmoniserede regler for kunstig intelligens (retsakten om kunstig intelligens) fastsættes det, at AI-systemer, der anvendes til at evaluere kreditvurderingen eller kreditværdigheden af fysiske personer, bør klassificeres som højrisiko-AI-systemer, da de afgør menneskers adgang til finansielle ressourcer eller væsentlige tjenester såsom boliger, elektricitet og telekommunikationstjenester.
- I betragtning af disse store konsekvenser bør forbrugeren, når kreditværdighedsvurderingen omfatter automatisk behandling, have ret til menneskelig indgriben fra kreditgiverens side. Uden at det berører forordning (EU) 2016/679 bør forbrugeren have ret til at få en meningsfuld og forståelig forklaring på den vurdering, der er foretaget, og på hvordan den anvendte automatiske behandling fungerer, herunder de vigtigste variabler, logikken og de involverede risici, samt retten til at give udtryk for sine synspunkter og anmode om en gennemgang af vurderingen af kreditværdighed og en gennemgang af afgørelsen om, hvorvidt der kan gives kredit. Forbrugeren bør have ret til at blive underrettet om disse rettigheder efter behørigt at have modtaget oplysninger om den procedure, der skal følges. Muligheden for at anmode om en gennemgang af den oprindelige vurdering og af afgørelsen bør ikke nødvendigvis føre til kreditgivning til forbrugeren.

- (57) For at vurdere en forbrugers kreditværdighed bør kreditgiveren også søge i kreditdatabaser. De juridiske og faktiske omstændigheder kan nødvendiggøre søgninger i forskelligartet omfang. For at undgå konkurrenceforvridning mellem kreditgivere, bør de kreditgivere, som er under tilsyn og fuldt ud overholder forordning (EU) 2016/679, have adgang til private eller offentlige kreditdatabaser om forbrugere i en medlemsstat, hvor de ikke er etableret, på vilkår, som er ikkediskriminerende i forhold til kreditgivere, der er etableret i den pågældende medlemsstat. Medlemsstaterne bør lette den grænseoverskridende adgang til private eller offentlige databaser under overholdelse af forordning (EU) 2016/679. For at øge gensidighed bør kreditdatabaser som minimum indeholde oplysninger om forbrugeres restancer med hensyn til tilbagebetaling af kreditten, kredittypen og kreditgiverens navn i overensstemmelse med EU-retten og national ret. Kreditgivere og kreditformidlere bør ikke behandle særlige kategorier af oplysninger såsom helbredsoplysninger omhandlet i artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679, eller oplysninger fra sociale netværk, da hverken disse kategorier af data eller sådanne oplysninger bør anvendes med henblik på at vurdere forbrugeres kreditværdighed. Udbydere af kreditdatabaser bør have etableret processer til at sikre, at oplysningerne i deres databaser er ajourførte og korrekte. Hvor kreditansøgningen afslås på grundlag af en søgning i en database, bør kreditgiveren uden unødigt ophold og omkostningsfrit underrette forbrugerne om resultatet af en sådan søgning og give nærmere oplysninger om den database, der er blevet søgt i, og de kategorier af oplysninger, der er taget hensyn til. For at sikre forbrugernes viden bør medlemsstaterne desuden sørge for, at forbrugerne underrettes om registrering i en database af eventuelle restancer med hensyn til tilbagebetaling af kredit rettidigt og senest 30 dage efter registreringen, f.eks. ved at sende dem en advarsel via e-mail, hvori de anmodes om at konsultere databasen, så de kan se deres egne oplysninger om restancer med hensyn til tilbagebetaling af kredit.

- (58) Dette direktiv bør ikke regulere aftaleretlige spørgsmål i forbindelse med kreditaftalers gyldighed. På dette område bør medlemsstaterne derfor kunne bibeholde eller indføre nationale bestemmelser, som er i overensstemmelse med EU-retten. Medlemsstaterne bør kunne regulere den retlige ordning for tilbuddet om at indgå kreditaftalen, navnlig med hensyn til, hvornår tilbuddet skal afgives, og i hvilket tidsrum et sådant tilbud skal være bindende for kreditgiveren. Hvis et sådant tilbud fremsættes samtidig med tilrådighedsstillelsen af de oplysninger forud for aftaleindgåelsen, der er fastsat i dette direktiv, bør et sådant tilbud ligesom eventuelle yderligere oplysninger, som kreditgiveren måtte ønske at give forbrugeren, gives i et særskilt dokument. Dette særskilte dokument vil kunne knyttes som bilag til formularen Standardiserede europæiske forbrugerkreditoplysninger.
- (59) Kreditaftalen bør indeholde alle nødvendige oplysninger på en klar og koncis måde for at sætte forbrugeren i stand til at kende sine rettigheder og forpligtelser i henhold til denne aftale.

- (60) Uden at det berører direktiv 93/13/EØF og forpligtelser forud for aftaleindgåelsen i henhold til nærværende direktiv og for at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau bør forbrugeren, i god tid og forud for enhver ændring af vilkårene og betingelserne i kreditaftalen, forelægges en beskrivelse af de foreslåede ændringer og i givet fald af behovet for forbrugers samtykke eller en forklaring af de ændringer, der indføres ved lov, og tidsplanen for gennemførelsen af disse ændringer, samt de klagemuligheder, som er til rådighed for forbrugeren, samt fristen for, hvornår forbrugeren kan indgive en klage, og navn og adresse på den kompetente myndighed, hvortil klagen kan indgives. Ændringen af en kreditaftale bør ikke berøre nogen forbrugerrettigheder, herunder retten til oplysninger i henhold til nærværende direktiv. Dette bør ikke berøre EU-retten eller nationale bestemmelser om tilladeligheden af, betingelserne for og gyldigheden af aftaleændringer.

- (61) For at sikre fuld gennemsigtighed bør forbrugeren have udleveret oplysninger om debitorrenten, både forud for aftaleindgåelsen, og når kreditaftalen indgås. Under kontraktforholdet bør forbrugeren desuden underrettes om ændringer i den variable debitorrente og om ændringer i betalingerne, som disse ændringer medfører. Dette bør ikke berøre bestemmelser i national ret, der ikke vedrører forbrugeroplysning, og som fastsætter betingelserne for eller foreskriver konsekvenserne af ændringer, bortset fra ændringer vedrørende betalinger, af debitorrenter og andre økonomiske betingelser for kreditten, f.eks. regler, der fastsætter, at kreditgiveren kun må ændre debitorrenten, hvis der er en gyldig grund til en sådan ændring, eller at forbrugeren kan opsig kreditaftalen, hvis der sker en ændring i debitorrenten eller i andre særlige økonomiske betingelser vedrørende kreditten.
- (62) Kassekreditter og overtræk er blevet mere og mere almindelige typer af forbrugerkredit. Derfor er der behov for at regulere disse finansielle produkter for at øge forbrugerbeskyttelsen og undgå overdreven gældsætning. Der er en fare for, at forbrugerne ikke vil være i stand til at betale, hvis kreditgiverne beslutter at kræve øjeblikkelig tilbagebetaling. Derfor bør forbrugernes rettigheder med hensyn til kassekreditter og overtræk fastlægges i dette direktiv.

- (63) I tilfælde af et væsentligt overtræk, der overstiger en periode på en måned, bør kreditgiveren straks give forbrugeren oplysninger om overtrækket, herunder det involverede beløb, debitorrenten og eventuelle gældende sanktioner, omkostninger eller morarenter. I tilfælde af regelmæssigt overtræk bør kreditgiveren tilbyde forbrugerrådgivningstjenester, hvor sådanne er til rådighed, for at hjælpe forbrugeren med at finde billigere alternativer og videresende forbrugeren til gældsrådgivningstjenester.
- (64) Forbrugerne bør have fortrydelsesret uden sanktioner og uden pligt til at give en begrundelse. For at øge retssikkerheden bør fortrydelsesfristen dog under alle omstændigheder udløbe 12 måneder og 14 dage efter kreditaftalens indgåelse, hvis forbrugeren ikke har modtaget aftalevilkårene og betingelserne samt oplysningerne i overensstemmelse med dette direktiv. Fortrydelsesfristen bør ikke udløbe, hvis forbrugeren ikke er blevet underrettet om sin fortrydelsesret.
- (65) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes regulering af spørgsmål vedrørende tilbagelevering af varerne eller dermed forbundne spørgsmål i de tilfælde, hvor en forbruger fortryder en kreditaftale, i tilknytning til hvilken vedkommende har modtaget varer, navnlig en aftale om afbetalingskøb eller en leje- eller leasingaftale, ifølge hvilken der gælder en købsforpligtelse.

- (66) I nogle tilfælde er det allerede fastsat i national ret, at der ikke kan stilles midler til rådighed for forbrugerne inden udløbet af en bestemt frist. I disse tilfælde kan forbrugerne ønske at sikre, at de modtager de købte varer eller tjenesteydelser på et tidligt tidspunkt. I tilfælde af tilknyttede kreditaftaler bør medlemsstaterne derfor have mulighed for undtagelsesvis at fastsætte, at fristen for at udøve fortrydelsesretten i de tilfælde, hvor forbrugerne udtrykkeligt ønsker tidlig modtagelse af de købte varer eller tjenesteydelser, kan forkortes til den samme frist, inden for hvilken midler ikke kan stilles til rådighed.
- (67) Ved tilknyttede kreditaftaler er der et indbyrdes afhængighedsforhold mellem køb af varer eller tjenesteydelser og den kreditaftale, der er indgået med henblik herpå. Hvis forbrugeren udøver fortrydelsesretten for så vidt angår købsaftalen på grundlag af EU-retten, bør forbrugeren derfor ikke længere være bundet af den tilknyttede kreditaftale. Dette bør ikke berøre national ret, der finder anvendelse på tilknyttede kreditaftaler i tilfælde, hvor en købsaftale er blevet ophævet, eller hvor forbrugeren har udøvet sin fortrydelsesret på grundlag af national ret. Det bør heller ikke berøre forbrugerens rettigheder i medfør af national ret, hvorefter der ikke kan indgås nogen forpligtelse mellem forbrugeren og en leverandør af varer eller tjenesteydelser, og der heller ikke kan finde nogen betaling sted mellem disse personer, så længe forbrugeren ikke har underskrevet kreditaftalen om finansiering af købet af varer eller tjenesteydelser.

- (68) Aftaleparterne bør have ret til på standardvilkår at opsige en tidsubegrænset kreditaftale. Hvor det er aftalt i kreditaftalen, bør kreditgiveren desuden have ret til at suspendere forbrugerens ret til at udnytte en kreditmulighed i henhold til en tidsubegrænset kreditaftale af objektivt begrundede årsager. Sådanne årsager kan f.eks. omfatte mistanke om uautoriseret eller svigagtig anvendelse af kreditten eller en betydeligt øget risiko for, at forbrugeren ikke kan opfylde sin forpligtelse til at tilbagebetale kreditten. Dette direktiv bør ikke berøre national aftaleret, der regulerer aftaleparternes ret til at opsige kreditaftalen på grund af misligholdelse af aftalen.
- (69) På visse betingelser bør forbrugeren have mulighed for at tage retsmidler i anvendelse over for kreditgiveren i tilfælde af problemer vedrørende købsaftalen. Medlemsstaterne bør dog fastsætte, i hvilket omfang og på hvilke betingelser forbrugeren er forpligtet til at anvende disse retsmidler over for leverandøren af varer eller tjenesteydelser, navnlig hvorvidt forbrugeren skal anlægge sag mod leverandøren af varer eller tjenesteydelser, før forbrugeren kan tage dem i anvendelse mod kreditgiveren. Forbrugerne bør ikke fratages deres rettigheder i henhold til national ret om, at leverandøren af varer eller tjenesteydelser og kreditgiveren hæfter solidarisk.

- (70) Forbrugeren bør have mulighed for at indfri sine forpligtelser forud for den dato, der er fastsat i kreditaftalen. Som fortolket af EU-Domstolen i Lexitordommen¹ omfatter forbrugers ret til en nedsættelse af de samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditten i tilfælde af førtidig tilbagebetaling af kreditten alle de omkostninger, som er pålagt forbrugeren. Nedsættelsen af de samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditten bør stå i et rimeligt forhold til kreditaftalens resterende løbetid og bør også omfatte omkostninger, der ikke afhænger af denne kreditaftales løbetid, herunder omkostninger, der er fuldt ud betalt på tidspunktet for ydelsen af kreditten. Der bør ved beregningen af nedsættelsen dog ikke tages hensyn til skatter og gebyrer, som opkræves af og betales direkte til en tredjemand, og som ikke afhænger af kreditaftalens løbetid, eftersom disse omkostninger ikke pålægges af kreditgiveren og derfor ikke ensidigt kan ændres af kreditgiveren. Dog bør der beregningen af nedsættelsen tages hensyn til gebyrer, som en kreditgiver opkræver til fordel for en tredjemand. I tilfælde af førtidig tilbagebetaling bør kreditgiveren have ret til en rimelig og objektivt begrundet kompensation for de omkostninger, der er direkte forbundet med førtidig tilbagebetaling, idet der også tages hensyn til eventuelle besparelser, som kreditgiveren derved opnår. Det er dog vigtigt at overholde en række principper, når der træffes afgørelse om beregning af kompensationen. Beregningen af den kompensation, der skal betales til kreditgiveren, bør være gennemsigtig og forståelig for forbrugerne allerede i den fase, der ligger forud for kontraktindgåelsen, og under alle omstændigheder under opfyldelsen af kreditaftalen. Derudover bør beregningsmetoden være let at anvende for kreditgivere, og de kompetente myndigheders tilsyn med kompensationen bør lettes. Derfor, og da forbrugerkreditter på grund af deres varighed og omfang ikke finansieres af langsigtede finansieringsmekanismer, bør loftet for kompensationen fastsættes i form af et fast beløb. Denne tilgang afspejler forbrugerkrediters særlige karakter og bør ikke berøre tilgangen med hensyn til andre produkter, der finansieres af langsigtede finansieringsmekanismer, såsom fastforrentede realkreditlån.

¹ Domstolens dom af 11. september 2019, Lexitor, C-383/18, ECLI:EU:C:2019:702.

- (71) Medlemsstaterne bør have ret til at beslutte, at kreditgiveren kun kan kræve kompensation for førtidig tilbagebetaling, hvis det beløb, der skal tilbagebetales inden for en periode på tolv måneder, overstiger en tærskel, som medlemsstaterne har fastsat. Når medlemsstaterne fastsætter denne tærskel, som ikke bør overstige 10 000 EUR, bør de tage hensyn til det gennemsnitlige forbrugerkreditbeløb på deres marked.
- (72) For at fremme det indre markeds oprettelse og funktion og sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau i hele Unionen er det nødvendigt at sikre, at oplysningerne om de årlige omkostninger i procent er sammenlignelige i hele Unionen.
- (73) Fastsættelse af lofter for debitorrenter, for årlige omkostninger i procent eller for de samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditten er almindelig praksis i en række medlemsstater. En sådan ordning med lofter har vist sig at være velegnet til at beskytte forbrugerne mod urimeligt høje debitorrenter, årlige omkostninger i procent eller samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditten. I den forbindelse bør medlemsstaterne kunne bibeholde deres nuværende retlige ordning. I et forsøg på at øge forbrugerbeskyttelsen uden at pålægge medlemsstaterne unødige begrænsninger bør der forefindes passende foranstaltninger såsom vedrørende lofter eller ågerrenter med henblik på effektivt at forebygge misbrug og sikre, at forbrugerne ikke pålægges urimeligt høje debitorrenter, årlige omkostninger i procent eller samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditten.

- (74) For at sikre gennemsigtighed bør Kommissionen gøre sådanne foranstaltninger, som medlemsstaterne har indført, offentligt tilgængelige i en koncis og klar form.
- (75) Der er betydelige forskelle i de forskellige medlemsstaters ret for så vidt angår god forretningsskik i forbindelse med ydelse af kreditaftaler. Samtidig med at mangfoldigheden af de typer af aktører, der er involveret i kreditformidling, anerkendes, er det væsentligt med visse standarder på EU-plan for at sikre en høj grad af professionalisme og service.
- (76) Den gældende EU-ramme bør give forbrugerne tillid til, at kreditgivere og kreditformidlere tager hensyn til forbrugerens interesser, herunder deres mulige sårbarhed og vanskeligheder med at forstå produktet, på grundlag af de oplysninger, som kreditgiveren eller kreditformidleren har på det relevante tidspunkt, og på grundlag af rimelige antagelser om risici for forbrugerens situation i den foreslåede kreditaftales løbetid. Et centralt aspekt med hensyn til at sikre en sådan forbrugertillid er kravet om at sikre en høj grad af rimelighed, redelighed og professionalisme inden for branchen, hvilket også indbefatter ansvarlig adfærd for at undgå praksis, der har en negativ indvirkning på forbrugerne, og en passende håndtering af interessekonflikter, herunder dem, der opstår på grund af vederlag, samt at yde rådgivning i forbrugerens bedste interesse.

- (77) Det er hensigtsmæssigt at sikre, at kreditgiveres og kreditformidlers relevante personale har et tilstrækkeligt videns- og kompetenceniveau med henblik på at opnå en høj grad af professionalisme. Der bør derfor stilles krav om, at kreditgivere og kreditformidlere skal dokumentere relevant viden og kompetence på virksomhedsniveau på grundlag af minimumskrav til viden og kompetence. Det bør stå medlemsstaterne frit for at indføre eller bibeholde sådanne krav for individuelle fysiske personer og at tilpasse minimumskravene til viden og kompetencer til de forskellige typer af kreditgivere og kreditformidlere, navnlig når de optræder accessorisk. Med henblik på dette direktiv bør personale, der direkte er inddraget i aktiviteter i henhold til dette direktiv, omfatte både personale med kundekontakt og administrativt personale, herunder kreditgiveres og kreditformidlers ledelse og, hvor det er relevant, bestyrelsesmedlemmer, som spiller en vigtig rolle i kreditaftaleprocessen. Personer, der varetager støttefunktioner, som ikke er knyttet til kreditaftaleprocessen, herunder personale, der varetager personaleadministration og informations- og kommunikationsteknologi, bør ikke betragtes som personale i henhold til dette direktiv. Medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger til at støtte øget bevidsthed om dette direktivs krav hos små og mellemstore virksomheder, der er kreditgivere eller kreditformidlere, og lette deres overholdelse heraf, som f.eks. oplysningskampagner, brugervejledninger og medarbejderuddannelsesprogrammer.

- (78) For at forbedre forbrugernes evne til at træffe informerede beslutninger vedrørende lån og ansvarlig forvaltning af gæld bør medlemsstaterne udarbejde og fremme foranstaltninger med henblik på at støtte formidlingen af viden til forbrugerne vedrørende såvel ansvarlig låntagning og gældsforvaltning, især i forbindelse med forbrugerkreditaftaler, som almen budgetforvaltning. En sådan forpligtelse vil kunne opfyldes under hensyntagen til den finansielle kompetenceramme, som Unionen har udviklet sammen med Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling. Det er særlig vigtigt at give vejledning til forbrugere, der optager forbrugerkredit for første gang, navnlig ved hjælp af digitale værktøjer. I den forbindelse bør Kommissionen identificere eksempler på bedste praksis for at lette den videre udvikling af foranstaltninger til at øge forbrugernes kendskab til finansielle forhold. Kommissionen vil kunne offentliggøre sådanne eksempler på bedste praksis sammen med lignende rapporter, der udarbejdes i relation til andre EU-retsakter. I forbindelse med udarbejdelse og fremme af sådanne foranstaltninger bør medlemsstaterne høre relevante interessenter, herunder forbrugerorganisationer. En sådan forpligtelse er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan tilbyde yderligere formidling af finansiell viden.

- (79) I betragtning af de betydelige konsekvenser ved tvangsfuldbyrdsprocedurer for kreditgivere og forbrugere og potentielt for den finansielle stabilitet er det nødvendigt for kreditgivere på et tidligt tidspunkt at imødegå nyopståede kreditrisici proaktivt, og at der etableres nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de, hvor det er relevant, giver rimelig henstand, inden der indledes tvangsfuldbyrdsprocedurer. Når det besluttet, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at udøve henstandsforanstaltninger, eller hvorvidt det er begrundet at tilbyde disse gentagne gange, bør kreditgiveren tage hensyn til bl.a. forbrugerens individuelle omstændigheder såsom forbrugerens interesser og rettigheder, vedkommendes evne til at tilbagebetale kreditten og vedkommendes rimelige behov for leveomkostninger, og kreditgiveren bør begrænse forbrugerens omkostninger i tilfælde af misligholdelse. Navnlig bør kreditgiveren, når forbrugeren ikke reagerer på kreditgiverens tilbud inden for et rimeligt tidsrum, ikke være forpligtet til at tilbyde henstandsforanstaltninger gentagne gange. Medlemsstaterne bør ikke forhindre parterne i en kreditaftale i udtrykkeligt at aftale, at overførslen til kreditgiveren af varer, der er omfattet af en tilknyttet kreditaftale, eller provenuet fra salget af sådanne varer er tilstrækkeligt til at tilbagebetale kreditten.

- (80) Når henstandsforanstaltninger anses for hensigtsmæssige, bør de omfatte en ændring af den oprindelige kreditaftales vilkår og betingelser og vil blandt andet kunne omfatte en hel eller delvis refinansiering af en kreditaftale. Ændringen af disse vilkår og betingelser vil kunne omfatte, blandt andet: forlængelse af kreditaftalens løbetid, ændring af typen af kreditaftale, udskydelse af betalingen af hele eller en del af afdragsbetalingen i en periode, en sænkelse af debitorrenten, tilbud om en afdragsfri periode, delvise tilbagebetalinger, valutaomregning, og delvis eftergivelse og gældskonsolidering. Når henstandsforanstaltninger anses for hensigtsmæssige, bør kreditgivere ikke være forpligtede til at foretage en vurdering af kreditværdigheden, når de ændrer kreditaftalens vilkår og betingelser, medmindre det samlede beløb, der skal betales af forbrugeren, øges betydeligt, når disse vilkår og betingelser ændres. Forpligtelsen til at udøve henstandsforanstaltninger bør ikke berøre procedurer i henhold til nationale regler om tvangsfuldbyrdsprocedurer, men medlemsstaterne bør sikre, at de henstandsforanstaltninger, der er fastsat i dette direktiv, anvendes korrekt.

- (81) Forbrugere, der har vanskeligt ved at opfylde deres finansielle forpligtelser, vil kunne drage fordel af specialiseret bistand til at forvalte deres gæld. Økonomiske vanskeligheder dækker en lang række situationer, f.eks. blandt mange andre udskydelse af tilbagebetaling af gæld i mere end 90 dage. Formålet med gældsrådgivningstjenester er at hjælpe forbrugere, der befinder sig i økonomiske vanskeligheder, og vejlede dem i at tilbagebetale deres udestående gæld så vidt muligt, samtidig med at de bevarer en anstændig levestandard og deres værdighed. Denne individualiserede og uafhængige bistand kan omfatte juridisk rådgivning, penge- og gældsforvaltning samt social og psykologisk bistand. Bistanden bør ydes af professionelle aktører, som ikke er kreditgivere, kreditformidlere, udbydere af crowdfundingkreditstjenester, kreditkøbere eller kreditservicevirksomheder, og som er uafhængige af sådanne. Medlemsstaterne bør sikre, at gældsrådgivningstjenester, der ydes af uafhængige professionelle aktører, stilles til rådighed, direkte eller indirekte og kun med begrænsede omkostninger, for forbrugerne. Disse omkostninger bør i princippet kun dække driftsomkostninger og bør ikke pålægge de forbrugere, der oplever eller kunne opleve vanskeligheder med at opfylde deres finansielle forpligtelser, en unødvendig byrde. Hvor det er muligt, henvises forbrugere, der har problemer med at betale deres gæld, til gældsrådgivningstjenester, inden der indledes tvangsfuldbyrdesprocedurer. Gældsrådgivningstjenester bør være let tilgængelige for forbrugerne og tage hensyn til forbrugernes bopæl og deres sprog. Det står medlemsstaterne frit for at bibeholde eller indføre særlige krav til gældsrådgivningstjenester. Kreditgivere spiller en rolle med hensyn til at forebygge overdreven gældsætning gennem tidlig opdagelse af og støtte til forbrugere, der befinder sig i økonomiske vanskeligheder. Af den grund bør kreditgivere have indført procedurer og politikker med henblik på afdækning af sådanne forbrugere for at sikre, at de effektivt kan henvise dem til let tilgængelige gældsrådgivningstjenester.

- (82) For at sikre gennemsigthed og stabilitet på markedet og i afventning af yderligere harmonisering bør medlemsstaterne sikre, at der findes passende foranstaltninger til regulering af eller tilsyn med kreditgivere.
- (83) Medlemsstaterne bør sikre, at kreditgivere og kreditformidlere, herunder ikkekreditinstitutter, er underlagt en passende godkendelsesprocedure, herunder en tilladelsesprocedure eller optagelse af et ikkekreditinstitut i et register, og ordninger for tilsyn udført af en kompetent myndighed. Kravet om en passende godkendelsesprocedure og om registrering bør hverken finde anvendelse på kreditinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013¹, der allerede er omfattet af en tilladelsesprocedure i henhold til direktiv 2013/36/EU, eller på betalingsinstitutter som defineret i artikel 4, nr. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366² for så vidt angår tjenester omhandlet i bilag I, nr. 4, i direktiv (EU) 2015/2366 eller på e-pengeinstitutter som defineret i artikel 2, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF³ for så vidt angår ydelse af kredit omhandlet i artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra b), i direktiv 2009/110/EF. Dette bør ikke berøre nationale godkendelsesprocedurer og registrerings- eller tilsynsordninger, der pålægges betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter med henblik på at yde forbrugere kredit og kreditinstitutter med henblik på kreditformidleraktiviteter i overensstemmelse med EU-retten.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7).

- (84) Medlemsstaterne bør fra kravene om godkendelse og registrering kunne undtage leverandører af varer eller tjenesteydelser, der betragtes som mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EC¹, og som accessorisk optræder som kreditformidlere, eller som giver kredit i form af henstand med betaling for køb af de varer og tjenesteydelser, som de tilbyder, uden at der er nogen tredjemand, der tilbyder kredit, hvis kreditten gives rentefrit og omkostningsfrit, bortset fra begrænsede omkostninger for forsinkede betalinger i overensstemmelse med national ret. Denne mulige undtagelse bør ikke anvendes af store virksomheder til at undgå de godkendelses- og registreringskrav, der er fastsat i dette direktiv.
- (85) Dette direktiv regulerer kun visse forpligtelser for kreditformidlere i forhold til forbrugerne. Medlemsstaterne bør derfor fortsat kunne bibeholde eller indføre yderligere forpligtelser for kreditformidlere, herunder betingelserne for, at en kreditformidler kan modtage gebyr fra en forbruger, der har anmodet om den pågældende kreditformidlers tjenesteydelser.

¹ Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

- (86) Overdragelse af kreditgiverens rettigheder i henhold til en kreditaftale bør ikke medføre, at forbrugerens stilling forringes. Forbrugeren bør også underrettes fyldestgørende, når kreditaftalen overdrages til tredjemand. Hvor den oprindelige kreditgiver efter aftale med erhververen fortsat står for kreditten over for forbrugeren, har forbrugeren imidlertid ikke nogen væsentlig interesse i at blive underrettet om overdragelsen. Derfor ville et krav på EU-plan om, at forbrugeren skal underrettes om overdragelsen i sådanne tilfælde, være for vidtgående.
- (87) Medlemsstaterne bør fortsat frit kunne bibeholde eller indføre nationale regler om kollektive kommunikationsformer, hvor det er nødvendigt af formål, der vedrører effektiviteten af komplekse transaktioner såsom securitisering eller realisering af aktiver, der finder sted i forbindelse med administrativ tvangslikvidation af banker.

- (88) Forbrugerne bør have adgang til passende, hurtige og effektive alternative tvistbilæggelsesprocedurer til bilæggelse af tvister, der opstår i forbindelse med rettigheder og forpligtelser vedrørende kreditaftaler, idet der gøres brug af eksisterende instanser, hvor det er hensigtsmæssigt. En sådan adgang er allerede sikret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU¹ for så vidt angår relevante aftaleretlige tvister. Forbrugerne bør dog også have adgang til alternative tvistbilæggelsesprocedurer i tilfælde af tvister forud for aftaleindgåelsen vedrørende de rettigheder og forpligtelser, der er fastsat i nærværende direktiv, f.eks. vedrørende krav om oplysninger forud for aftaleindgåelsen, rådgivningstjenester og vurdering af kreditværdighed samt i forbindelse med oplysninger fra kreditformidlere, som aflønnes af kreditgivere og derfor ikke har noget direkte kontraktforhold med forbrugerne. Sådanne alternative tvistbilæggelsesprocedurer og de instanser, der tilbyder dem, bør opfylde kvalitetskravene i direktiv 2013/11/EU.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU af 21. maj 2013 om alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (direktiv om ATB på forbrugerområdet) (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 63).

- (89) Medlemsstaterne bør udpege kompetente myndigheder, som har til opgave at sikre håndhævelsen af dette direktiv, og bør sikre, at disse kompetente myndigheder tildeles de nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser samt har tilstrækkelige ressourcer til at kunne varetage deres opgaver. Medlemsstaterne bør også kunne give de nationale myndigheder produktinterventionsbeføjelser, hvor kreditprodukterne er skadelige for forbrugerne og skal trækkes tilbage. Medlemsstaterne bør tage hensyn til oplysninger om månedlige misligholdelsesrater for forskellige typer forbrugerkreditprodukter, der er relevante for dette direktivs anvendelsesområde. De kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater bør samarbejde med hinanden, når det er nødvendigt, med henblik på at varetage deres opgaver i henhold til dette direktiv.
- (90) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale regler, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Valget af sanktioner henhører fortsat under medlemsstaternes skønsmagt, men de fastsatte sanktioner bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne bør give Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og bør straks underrette Kommissionen om alle senere ændringer, der berører dem.

- (91) De nuværende nationale regler om sanktioner varierer betydeligt i Unionen. Navnlig sikrer ikke alle medlemsstater, at erhvervsdrivende, der begår udbredte overtrædelser eller udbredte overtrædelser med EU-dimension, kan pålægges sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning. I visse tilfælde kan disse erhvervsdrivende også være en gruppe af selskaber. For at sikre, at medlemsstaternes myndigheder kan pålægge sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning, for udbredte overtrædelser og udbredte overtrædelser med EU-dimension, der er genstand for koordinerede undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2394¹, bør der indføres bøder som et element af sanktionerne for sådanne overtrædelser.
- (92) For at øge gennemsigtigheden og forbrugernes tillid bør de kompetente myndigheder have lov til at offentliggøre alle administrative sanktioner, der pålægges for overtrædelse af de love og bestemmelser, der er vedtaget i henhold til dette direktiv, medmindre en sådan offentliggørelse ville være meget skadelig for finansmarkederne eller forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2394 af 12. december 2017 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 1).

- (93) Det er nødvendigt at undersøge, om dette direktiv fungerer effektivt, sammen med fremskridtene med oprettelsen af et indre marked med et højt forbrugerbeskyttelsesniveau for kreditaftaler. Hvert fjerde år bør Kommissionen foretage en evaluering af dette direktiv for at vurdere den øvre tærskel på 100 000 EUR, der er fastsat i dette direktiv, og de procentsatser, der anvendes til at beregne den compensation, der skal betales i tilfælde af førtidig tilbagebetaling, samt en vurdering af, om dette direktivs anvendelsesområde fortsat er hensigtsmæssigt for så vidt angår kreditaftaler, der er sikret ved fast ejendom til andet formål end beboelse. Denne evaluering bør også omfatte en analyse af udviklingen på markedet for forbrugerkreditter, der støtter den grønne omstilling, og en vurdering af behovet for yderligere foranstaltninger med henblik på at øge udbredelsen af sådanne kreditter samt en vurdering af gennemførelsen af sanktioner, der er pålagt i overensstemmelse med dette direktiv, og navnlig af deres effektivitet og afskrækkende virkning. Ved evalueringen af dette direktiv bør Kommissionen analysere de økonomiske tendenser i Unionen og situationen på det berørte marked, såsom fremkomsten af nye former for finansielle tjenesteydelser, digitale tendenser og omfanget af og tendenserne i forbindelse med grænseoverskridende kreditgivning. Den bør også se på effektiviteten af dette direktiv, herunder de omkostninger og fordele, det medfører for virksomheder og forbrugere. Endvidere er crowdfunding i stigende grad en form for finansiering, der er tilgængelig for forbrugere, typisk til mindre udgifter eller investeringer. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503¹ udelukker crowdfundingtjenester, herunder tjenester, der formidler kreditgivning, som udbydes til forbrugere, fra sit anvendelsesområde. Kommissionen bør vurdere behovet for yderligere foranstaltninger for at beskytte forbrugere, der ønsker at optage kredit eller investere gennem en udbyder af crowdfundingkredittjenester.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503 af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet og om ændring af forordning (EU) 2017/1129 og direktiv (EU) 2019/1937 (EUT L 347 af 20.10.2020, s. 1).

- (94) Målet for dette direktiv, nemlig fastsættelse af fælles regler for visse aspekter af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne i betragtning af markedsudviklingen som følge af digitaliseringen og målet om at lette grænseoverskridende kreditgivning, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (95) For at ændre ikkevæsentlige elementer i dette direktiv bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår supplerende antagelser til beregning af de årlige omkostninger i procent. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

¹ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (96) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter¹ har medlemsstaterne forpligtet sig til i begrundede tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesforskrifter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (97) I betragtning af det antal ændringer, der skal foretages af direktiv 2008/48/EF som følge af udviklingen i forbrugerkreditsektoren, og af hensyn til klarheden i EU-lovgivningen bør nævnte direktiv ophæves og erstattes af nærværende direktiv.
- (98) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725² og afgav en udtalelse den 26. august 2021³ —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

¹ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

³ EUT C 403 af 6.10.2021, s. 5.

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastlægger en fælles ramme for harmonisering af visse aspekter af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkreditaftaler.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på kreditaftaler.
2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på følgende:
 - a) kreditaftaler, som er sikret enten ved pant eller ved en anden sammenlignelig sikkerhedsstillelse, der almindeligvis anvendes i en medlemsstat i forbindelse med fast ejendom, eller ved en rettighed relateret til fast ejendom

- b) kreditaftaler, som har til formål at erhverve eller bevare ejendomsretten til grundarealer eller til eksisterende eller projekterede bygninger, herunder lokaler, der anvendes til erhvervsmæssig virksomhed
- c) kreditaftaler med et samlet kreditbeløb på over 100 000 EUR
- d) kreditaftaler, hvor kreditten ydes af arbejdsgivere til deres ansatte som en sekundær aktivitet, enten rentefrit eller til årlige omkostninger i procent, som er lavere end de gældende markedsrenter, og som ikke tilbydes offentligheden i almindelighed
- e) kreditaftaler, der er indgået med investeringsselskaber som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU¹ eller med kreditinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013 med henblik på at gøre det muligt for en investor at foretage en transaktion vedrørende et eller flere af de finansielle instrumenter, der er anført i afsnit C i bilag I til direktiv 2014/65/EU, såfremt det investeringsselskab eller kreditinstitut, som yder kreditten, er involveret i den pågældende transaktion
- f) kreditaftaler, som er resultatet af et forlig indgået for retten eller et andet ved lov beføjet organ

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

- g) leje- eller leasingaftaler, hvor der ikke er fastsat nogen købspligt eller forkøbsret vedrørende aftalegenstanden, hverken i selve aftalen eller i en særskilt aftale;
- h) henstand med betalinger, hvor:
 - i) en leverandør af varer eller tjenesteydelser, uden at tredjemand tilbyder en kredit, giver forbrugeren tid til at betale for de varer eller tjenesteydelser, der er leveret af denne leverandør
 - ii) købsprisen skal betales rentefrit og uden andre omkostninger og kun med begrænsede omkostninger, som forbrugeren skal betale for forsinkede betalinger, og som er pålagt i overensstemmelse med national ret, og
 - iii) betalingen skal foretages senest 50 dage efter leveringen af varerne eller tjenesteydelserne.

For så vidt angår henstand med betalinger tilbudt af leverandører af varer eller tjenesteydelser, som ikke er mikrovirksomheder eller små eller mellemstore virksomheder som defineret i henstilling 2003/361/EF, hvor sådanne leverandører tilbyder tjenester i informationssamfundet i den i artikel 1, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535¹ anvendte betydning, i form af indgåelse af aftaler om fjernsalg med forbrugere med henblik på salg af varer eller levering af tjenesteydelser i den i artikel 2, nr. 7), i direktiv 2011/83/EU anvendte betydning, finder denne udelukkelse fra nærværende direktivs anvendelsesområde kun anvendelse, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- i) en tredjemand hverken tilbyder eller køber kredit
 - ii) betalingen skal foretages fuldt ud inden for 14 dage efter leveringen af varerne eller tjenesteydelserne, og
 - iii) købsprisen skal betales rentefrit og uden andre omkostninger og kun med begrænsede omkostninger, som forbrugeren skal betale for forsinkede betalinger, og som er pålagt i overensstemmelse med national ret
- i) kreditaftaler, som vedrører omkostningsfri henstand med betalingen af en eksisterende gæld

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1).

- j) kreditaftaler, hvor forbrugeren pålægges krav om at deponere en genstand som sikkerhed hos kreditgiveren, og hvor forbrugeren ene og alene hæfter med den pågældende deponerede genstand
 - k) kreditaftaler, der vedrører lån ydet til en begrænset offentlighed i henhold til en lovbestemmelse med et almennyttigt sigte og til en lavere debitorrente end dem, der gælder på markedet, eller rentefrit, eller på andre vilkår, som er mere fordelagtige for forbrugeren end dem, der gælder på markedet
 - l) kreditaftaler, der eksisterer den ... [tre år efter datoen for nærværende direktivs ikrafttræden]; dog finder artikel 23 og 24, artikel 25, stk. 1, andet punktum, artikel 25, stk. 2, og artikel 28 og 39 anvendelse på alle tidsubegrænsede kreditaftaler, der eksisterer den ... [tre år efter datoen for nærværende direktivs ikrafttræden].
3. Uanset stk. 2, litra c), finder dette direktiv anvendelse på kreditaftaler med et samlet kreditbeløb på over 100 000 EUR, som ikke er sikret enten ved pant eller ved en anden sammenlignelig sikkerhedsstillelse, der almindeligvis anvendes i en medlemsstat i forbindelse med fast ejendom, eller ved en rettighed relateret til fast ejendom, når formålet med disse kreditaftaler er istandsættelse af fast ejendom til beboelse.

4. I forbindelse med kreditaftaler i form af overtræk finder kun følgende artikler anvendelse:
- a) artikel 1, 2, 3, 17, 19, 25, 31, 35, 36 og 39-50, og
 - b) artikel 18, medmindre andet er bestemt af medlemsstaterne.
5. Medlemsstaterne kan undtage kreditaftaler i form af købekort med henstand med betalingen fra anvendelsen af dette direktiv:
- a) som stilles til rådighed af et kredit- eller betalingsinstitut
 - b) som i henhold til vilkårene, hvor kreditten skal tilbagebetales inden for 40 dage, og
 - c) som er rentefri og kun med begrænsede omkostninger i forbindelse med leveringen af betalingstjenesten.
6. Medlemsstaterne kan bestemme, at kun artikel 1, 2, 3, 7, 8, 11, 19 og 20, artikel 21, stk. 1, første afsnit, litra a)-h) og l), artikel 21, stk. 3, og artikel 23, 25 og 28-50 finder anvendelse på kreditaftaler, der indgås af en organisation, hvis medlemskab er begrænset til personer, der er bosiddende eller beskæftiget på et bestemt sted, eller til bestemte arbejdsgivers arbejdstagere og pensionerede arbejdstagere eller til personer, der opfylder andre krav, der i henhold til national ret er fastsat som grundlag for et fælles bånd mellem medlemmerne, og som opfylder alle følgende betingelser:
- a) den er oprettet til gensidig fordel for sine medlemmer

- b) den skaber ikke fortjeneste for andre end sine medlemmer
- c) den opfylder et socialt formål, der kræves i henhold til national ret
- d) den modtager og forvalter udelukkende opsparing fra medlemmerne og yder udelukkende medlemmerne kredit
- e) den yder kredit på grundlag af en årlig omkostning i procent, der er lavere end den gældende årlige omkostning i procent på markedet eller er underlagt et loft fastsat ved national ret.

Medlemsstaterne kan undtage kreditaftaler, der er indgået af en i første afsnit omhandlet organisation, fra anvendelsen af dette direktiv, såfremt den samlede værdi af alle eksisterende kreditaftaler indgået af organisationen er ubetydelig i forhold til den samlede værdi af alle eksisterende kreditaftaler i den medlemsstat, hvor organisationen er hjemmehørende, og den samlede værdi af alle eksisterende kreditaftaler indgået af alle sådanne organisationer i den pågældende medlemsstat er mindre end 1 % af den samlede værdi af alle eksisterende kreditaftaler indgået i den pågældende medlemsstat.

Medlemsstaterne vurderer hvert år, om betingelserne for anvendelse af en sådan undtagelse som omhandlet i andet afsnit stadig er opfyldt, og tager skridt til at ophæve undtagelsen, såfremt de finder, at betingelserne ikke længere er opfyldt.

7. Medlemsstaterne kan bestemme, at kun artikel 1, 2, 3, 7, 8, 11, 19 og 20, artikel 21, stk. 1, første afsnit, litra a)-h), l) og r), artikel 21, stk. 3, og artikel 23, 25, 28-38 og 40-50 finder anvendelse på kreditaftaler mellem kreditgiveren og forbrugeren med hensyn til henstand med betalingen eller tilbagebetalingsmetoder, hvor forbrugeren allerede har misligholdt eller sandsynligvis vil misligholde den oprindelige kreditaftale, og hvor følgende betingelser er opfyldt:
- a) ordningen kan forventes at afværge en retssag om forbrugeren misligholdelse
 - b) forbrugeren bliver ved at indgå aftalen ikke underlagt mindre gunstige vilkår end dem, der er fastsat i den oprindelige kreditaftale.
8. Medlemsstaterne kan bestemme, at artikel 8, stk. 3, litra d), e) og f), artikel 10, stk. 5, artikel 11, stk. 4, og artikel 21, stk. 3, ikke finder anvendelse på en eller flere af følgende kreditaftaler:
- a) kreditaftaler med et samlet kreditbeløb på under 200 EUR
 - b) kreditaftaler, hvor kredit ydes rentefrit og uden andre omkostninger
 - c) kreditaftaler, hvor kredit skal tilbagebetales inden for tre måneder, og hvor der kun skal betales ubetydelige omkostninger.

Artikel 3
Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "forbruger": en fysisk person, der ikke handler som led i sin erhvervsmæssige virksomhed
- 2) "kreditgiver": en fysisk eller juridisk person, der yder eller giver tilsagn om at yde kredit som led i udøvelsen af den pågældendes erhvervsmæssige virksomhed
- 3) "kreditaftale": en aftale, hvorved en kreditgiver yder eller giver tilsagn om at yde en forbruger kredit i form af henstand med betalingen, lån eller anden tilsvarende form for finansiel facilitet, undtagen aftaler om løbende levering af tjenesteydelser eller varer af samme art, hvor forbrugeren betaler for ydelserne eller varerne i rater, så længe de leveres
- 4) "accessorisk tjenesteydelse": en tjenesteydelse, som tilbydes forbrugeren i forbindelse med kreditaftalen

- 5) "samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditten": alle omkostninger, herunder renter, provisioner, afgifter og enhver anden form for gebyr, som forbrugeren er forpligtet til at betale i forbindelse med kreditaftalen, og som kreditgiveren har kendskab til, bortset fra notaromkostninger; omkostninger ved accessoriske tjenesteydelser i forbindelse med kreditaftalen, navnlig forsikringspræmier, medregnes også i de samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditten, såfremt indgåelsen af en aftale om sådanne accessoriske tjenesteydelser desuden er obligatorisk for at opnå kreditten eller for at opnå den på de annoncerede vilkår og betingelser
- 6) "samlet beløb, der skal betales af forbrugeren": summen af det samlede kreditbeløb og de samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditten
- 7) "årlige omkostninger i procent" eller "ÅOP": de samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditten udtrykt i procent pr. år af det samlede kreditbeløb og beregnet som fastsat i artikel 30
- 8) "debitorrente": den rentesats udtrykt i en fast eller variabel procentsats, der anvendes på årsbasis på de udnyttede kreditmuligheder

- 9) "fast debitorrente": den debitorrente, som kreditgiveren og forbrugeren aftaler i kreditaftalen for hele kreditaftalens løbetid, eller flere debitorrenter, som kreditgiveren og forbrugeren aftaler i kreditaftalen for delperioder, hvor debitorrenten udelukkende er fastsat ved en fast specifik procentsats; hvis kreditaftalen ikke angiver alle debitorrenterne, anses debitorrenten kun som fastsat for de delperioder, for hvilke debitorrenterne udelukkende er fastsat ved en fast specifik procentsats, der er aftalt ved indgåelsen af kreditaftalen
- 10) "samlet kreditbeløb": loftet for eller summen af de samlede beløb, der stilles til rådighed i henhold til en kreditaftale
- 11) "varigt medium": en indretning, som sætter forbrugeren i stand til at lagre oplysninger sendt til vedkommende personligt på en måde, der muliggør senere konsultation i et tidsrum, som er afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger
- 12) "kreditformidler": en fysisk eller juridisk person, der ikke optræder som kreditgiver eller notar og ikke enten direkte eller indirekte blot præsenterer en forbruger for en kreditgiver, og som mod et vederlag, der kan antage form af penge eller en anden aftalt form for finansiell modydelse, som led i den pågældende persons udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed:
- a) præsenterer forbrugere for eller tilbyder dem kreditaftaler

- b) bistår forbrugere ved at udføre andet forberedende arbejde eller anden administration forud for aftaleindgåelse med henblik på kreditaftaler end som omhandlet i litra a), eller
 - c) indgår kreditaftaler med forbrugere på kreditgivers vegne
- 13) "oplysninger forud for aftaleindgåelsen": de oplysninger, som stilles til rådighed, før forbrugeren bliver bundet af en kreditaftale eller, i givet fald, ved afgivelsen af et bindende tilbud, og som forbrugeren skal bruge for at kunne sammenligne forskellige kredittilbud og træffe en informeret beslutning om, hvorvidt vedkommende skal indgå kreditaftalen
 - 14) "profilering": profilering som defineret i artikel 4, nr. 4), i forordning (EU) 2016/679
 - 15) "kombinationssalg": tilbud om eller salg af en kreditaftale i en pakke med andre særskilte finansielle produkter eller tjenesteydelser, hvor kreditaftalen ikke stilles individuelt til rådighed for forbrugeren
 - 16) "pakkesalg": tilbud om eller salg af en kreditaftale i en pakke med andre særskilte finansielle produkter eller tjenesteydelser, hvor kreditaftalen også stilles individuelt til rådighed for forbrugeren, men ikke nødvendigvis på samme betingelser eller vilkår, som når den indgår i pakken med disse andre produkter eller tjenesteydelser
 - 17) "rådgivningstjenester": individuelle anbefalinger til en forbruger, som vedrører en eller flere transaktioner i forbindelse med kreditaftaler, og som er en aktivitet, der er særskilt fra kreditgivningen og fra de kreditformidlingsaktiviteter, der er anført i nr. 12)

- 18) "kassekredit": en udtrykkelig kreditaftale, hvorved en kreditgiver stiller midler til rådighed for en forbruger, som overstiger den løbende saldo på forbrugerens løbende konto
- 19) "overtræk": et stiltiende accepteret overtræk, hvorved en kreditgiver stiller midler til rådighed for en forbruger, som overstiger den løbende saldo på forbrugerens løbende konto eller den aftalte kassekredit
- 20) "tilknyttet kreditaftale": en kreditaftale, ifølge hvilken:
- a) den pågældende kredit eller de pågældende tjenesteydelser udelukkende tjener til at finansiere en aftale om levering af specifikke varer eller tjenesteydelser, og
 - b) kreditaftalen og aftalen om levering tilsammen objektivt set udgør en kommerciel helhed; der anses at foreligge en kommerciel helhed, hvor leverandøren af varer eller tjenesteydelser selv finansierer forbrugerens kredit, eller, såfremt finansieringen sker gennem tredjemand, hvor kreditgiveren i forbindelse med markedsføringen, indgåelsen eller forberedelsen af kreditaftalen gør brug af leverandøren af varer eller tjenesteydelser, eller hvor de specifikke varer eller leveringen af specifikke tjenesteydelser udtrykkeligt er angivet i kreditaftalen
- 21) "førtidig tilbagebetaling": hel eller delvis indfrielse af forbrugerens forpligtelser i henhold til en kreditaftale forud for den i kreditaftalen fastsatte dato

- 22) "gældsrådgivningstjenester": individualiseret bistand af teknisk, juridisk eller psykologisk art, der ydes af uafhængige professionelle aktører, som ikke specielt er kreditgivere eller kreditformidlere, som defineret i dette direktiv, eller kreditkøbere eller kreditservicevirksomheder, som defineret i artikel 3, nr. 6) og 8), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167¹, til fordel for forbrugere, som oplever eller vil kunne opleve vanskeligheder med at opfylde deres finansielle forpligtelser.

Artikel 4

Omregning af beløb angivet i euro til national valuta

1. Med henblik på dette direktiv anvender de medlemsstater, der omregner de i euro angivne beløb til deres nationale valuta, i første omgang den vekselkurs, der var gældende den ... [datoen for dette direktivs ikrafttræden].
2. Medlemsstaterne kan afrunde de beløb, der fremkommer ved den omregning, der er omhandlet i stk. 1, forudsat at en sådan afrunding ikke overstiger 10 EUR.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU (EUT L 438 af 8.12.2021, s. 1).

Artikel 5

Forpligtelse til at give forbrugerne oplysninger omkostningsfrit

Medlemsstaterne stiller krav om, at når der gives oplysninger til forbrugerne i overensstemmelse med dette direktiv, gives sådanne oplysninger omkostningsfrit til forbrugeren, uanset via hvilket medie de gives.

Artikel 6

Ikkeforskelsbehandling

Medlemsstaterne sikrer, at de betingelser, der skal opfyldes for at få bevilget en kredit, ikke diskriminerer forbrugere, der har lovligt ophold i Unionen, på grund af deres nationalitet eller bopæl eller af grunde som omhandlet i artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, når disse forbrugere anmoder om, indgår eller har en kreditaftale i Unionen.

Stk. 1 berører ikke muligheden for at tilbyde forskellige betingelser for adgang til en kredit, hvor disse forskellige betingelser er behørigt begrundet i objektive kriterier.

Kapitel II

Oplysninger, der skal gives forud for indgåelsen af kreditaftalen

Artikel 7

Reklame for og markedsføring af kreditaftaler

Uden at det berører direktiv 2005/29/EF stiller medlemsstaterne krav om, at reklame- og markedsføringsmateriale vedrørende kreditaftaler er rimeligt, entydigt og ikke vildledende. Det skal forbydes at anvende en ordlyd i sådant reklame- og markedsføringsmateriale, der kan skabe forkerte forventninger hos forbrugeren til en kredits tilgængelighed eller omkostninger eller til det samlede beløb, der skal betales af forbrugeren.

Artikel 8

Standardoplysninger, der skal indgå i reklame for kreditaftaler

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at reklame vedrørende kreditaftaler indeholder en klar og tydelig advarsel for at gøre forbrugerne opmærksom på, at det koster penge at låne penge, ved brug af ordlyden "Advarsel! Det koster penge at låne penge" eller en tilsvarende ordlyd.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at reklame vedrørende kreditaftaler, der angiver en rentesats eller talstørrelser vedrørende omkostninger i forbindelse med forbrugerkredit, indeholder standardoplysninger i overensstemmelse med denne artikel.

Forpligtelsen omhandlet i første afsnit gælder ikke, hvor national ret kræver angivelse af de årlige omkostninger i procent ved reklame for kreditaftaler, der ikke angiver en rentesats eller talstørrelser vedrørende omkostninger i forbindelse med forbrugerkredit i den i første afsnit anvendte betydning.

3. Standardoplysningerne skal være letlæselige eller kunne høres tydeligt, alt efter hvad der er relevant, og være tilpasset de tekniske begrænsninger ved det medium, der anvendes til reklame, og de skal på en klar, koncis og fremtrædende måde angive alle følgende elementer:

- a) debitorrenten, fast eller variabel eller begge dele, tillige med nærmere oplysninger om omkostninger, der indgår i forbrugerens samlede omkostninger i forbindelse med kreditten
- b) det samlede kreditbeløb
- c) de årlige omkostninger i procent
- d) i givet fald kreditaftalens løbetid
- e) i tilfælde af kredit i form af henstand med betalingen for specifikke varer eller tjenesteydelser, kontantprisen og størrelsen af en eventuel forudbetaling

- f) i givet fald det samlede beløb, der skal betales af forbrugeren, og afdragenes størrelse.

I særlige og begrundede tilfælde, hvor det medium, der anvendes til at formidle de standardoplysninger, der er omhandlet i første afsnit, ikke gør det muligt at vise oplysningerne visuelt, finder nævnte afsnits litra e) og f) ikke anvendelse.

4. De i stk. 3, første afsnit, omhandlede standardoplysninger angives ved hjælp af et repræsentativt eksempel.
5. Hvor indgåelsen af en aftale om en accessorisk tjenesteydelse i forbindelse med kreditaftalen er obligatorisk for at opnå kreditten eller opnå den på de annoncerede vilkår og betingelser, og omkostningerne ved denne tjeneste ikke kan fastsættes på forhånd, skal standardoplysningerne omhandlet i stk. 3, første afsnit, på en klar, koncis og fremtrædende måde præcisere forpligtelsen til at indgå den pågældende aftale.
6. Uden at det berører direktiv 2005/29/EF, skal forbrugeren i særlige og begrundede tilfælde, hvor det elektroniske medium, der anvendes til at formidle de standardoplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, ikke gør det muligt at vise disse oplysninger på en fremtrædende og klar måde, have adgang til de oplysninger, der er omhandlet i nævnte stykkes første afsnit, litra e) og f), ved at klikke, scrolle eller swipe.

7. Medlemsstaterne forbyder reklamer for kreditprodukter, som:
- a) tilskynder forbrugerne til at søge om kredit ved at antyde, at kredit vil forbedre disse forbrugeres finansielle situation
 - b) oplyser, at udestående kreditaftaler eller registreret kredit i databaser har meget lidt eller ingen indflydelse på vurderingen af en kreditansøgning
 - c) fejlagtigt antyder, at kredit fører til en stigning i de finansielle ressourcer, udgør en erstatning for opsparing eller kan øge en forbrugers levestandard.
8. Medlemsstaterne kan bl.a. forbyde reklamer for kreditprodukter, som:
- a) fremhæver, hvor nemt eller hurtigt der kan opnås kredit
 - b) tilkendegiver, at en rabat er betinget af, at der optages kredit
 - c) tilbyder "henstandsperioder" på mere end tre måneder for betaling af ved kreditaftdragene.

Artikel 9
Generelle oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at kreditgivere eller i givet fald kreditformidlere til enhver tid stiller klare og forståelige generelle oplysninger om kreditaftaler til rådighed for forbrugerne på papir eller på et andet varigt medium, som forbrugeren vælger.

Generelle oplysninger om kreditaftaler, der stilles til rådighed af kreditgivere eller i givet fald kreditformidlere i deres lokaler, skal som minimum stilles til rådighed for forbrugerne på papir.

2. De generelle oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, skal som minimum omfatte følgende:
 - a) navn, fysisk adresse, telefonnummer og e-mailadresse på udstederen af oplysningerne
 - b) de formål, hvortil kreditten kan anvendes
 - c) kreditaftalens eventuelle løbetid
 - d) hvilke typer debitorrenter der findes, og hvorvidt de er faste eller variable eller begge dele, med en kort beskrivelse af karakteristika ved fast og variabel rente, herunder de dermed forbundne konsekvenser for forbrugeren

- e) et repræsentativt eksempel på det samlede kreditbeløb, de samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditten, det samlede beløb, der skal betales af forbrugeren, og de årlige omkostninger i procent
- f) angivelse af eventuelle yderligere omkostninger, der ikke indgår i de samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditten, og som skal betales i forbindelse med en kreditaftale
- g) de forskellige muligheder der findes for tilbagebetaling af kreditten til kreditgiver, herunder de periodiske afdrags antal, hyppighed og størrelse
- h) en beskrivelse af de vilkår, der direkte vedrører førtidig tilbagebetaling
- i) en beskrivelse af fortrydelsesretten
- j) angivelse af de accessoriske tjenesteydelser, som forbrugeren er forpligtet til at tilkøbe for at opnå kreditten eller opnå den på de annoncerede vilkår og betingelser, og i givet fald en præcisering af, at de accessoriske tjenesteydelser kan købes hos en tjenesteudbyder, der ikke er kreditgiveren, og
- k) en generel advarsel om mulige konsekvenser af manglende overholdelse af de forpligtelser, der er knyttet til kreditaftalen.

Artikel 10
Oplysninger forud for aftaleindgåelsen

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at kreditgiveren og i givet fald kreditformidleren giver forbrugeren de klare og forståelige oplysninger forud for aftaleindgåelsen, der er nødvendige for at sammenligne forskellige tilbud med henblik på at træffe en informeret beslutning om, hvorvidt der skal indgås en kreditaftale på grundlag af de kreditvilkår og -betingelser, der tilbydes af kreditgiveren, og i givet fald de præferencer, som forbrugeren har givet udtryk for, og de oplysninger, som forbrugeren har givet. Sådanne oplysninger forud for aftaleindgåelsen skal gives til forbrugeren, i god tid før vedkommende bliver bundet af en kreditaftale eller et kredittilbud, herunder når der anvendes fjernkommunikationsteknik som defineret i artikel 2, litra e), i direktiv 2002/65/EF.

I fald de oplysninger forud for aftaleindgåelsen, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, gives mindre end én dag, før forbrugeren bliver bundet af kreditaftalen eller kredittilbuddet, stiller medlemsstaterne krav om, at kreditgiveren og i givet fald kreditformidleren sender en påmindelse til forbrugeren om muligheden for at fortryde kreditaftalen og om den procedure, der skal følges for at fortryde aftalen, jf. artikel 26. Denne påmindelse gives til forbrugeren på papir eller på et andet varigt medium, som forbrugeren vælger, og som er angivet i kreditaftalen, mellem én og syv dage efter kreditaftalens indgåelse eller, i givet fald, forbrugers afgivelse af det bindende kredittilbud.

2. De oplysninger forud for aftaleindgåelsen, der er omhandlet i stk. 1, gives på papir eller på et andet varigt medium, som forbrugeren vælger, ved hjælp af formularen Standardiserede europæiske forbruger kreditoplysninger i bilag I. Alle oplysningerne i formularen skal være lige fremtrædende. Kreditgiveren anses for at have opfyldt oplysningskravene i nærværende stykke og i artikel 3, stk. 1 og 2, i direktiv 2002/65/EF, hvis den pågældende kreditgiver har udleveret denne formular.
3. De i stk. 1 omhandlede oplysninger forud for aftaleindgåelsen skal omfatte alle følgende elementer på en fremtrædende måde i første del af formularen Standardiserede europæiske forbruger kreditoplysninger på én side:
 - a) kreditgiverens samt i givet fald den involverede kreditformidlers navn
 - b) det samlede kreditbeløb
 - c) kreditaftalens løbetid
 - d) debitorrenten eller alle debitorrenter, hvis der gælder forskellige debitorrenter under forskellige omstændigheder
 - e) de årlige omkostninger i procent og det samlede beløb, der skal betales af forbrugeren

- f) i fald der er tale om en kredit i form af henstand med betalingen for specifikke varer eller tjenesteydelser eller om tilknyttede kreditaftaler, de specifikke varer eller tjenesteydelser og kontantprisen herfor
- g) omkostningerne i tilfælde af forsinkede betalinger, dvs. den gældende rentesats i tilfælde af for forsinkede betalinger og måden, denne rentesats tilpasses på, og i givet fald andre omkostninger i forbindelse med misligholdelse
- h) størrelsen, antallet og hyppigheden af de betalinger, som forbrugeren skal foretage, og, hvor det er relevant, den rækkefølge, i hvilken betalingerne fordeles på forskellige udestående saldi til forskellige debitorrenter med henblik på tilbagebetaling
- i) en advarsel om konsekvenserne af manglende eller forsinkede betalinger
- j) eksistensen eller fraværet af en fortrydelsesret og i givet fald fortrydelsesfristen
- k) eksistensen af en ret til førtidig tilbagebetaling og i givet fald oplysninger om kreditgiverens ret til kompensation
- l) kreditgiverens fysiske adresse, telefonnummer og e-mailadresse samt i givet fald den involverede kreditformidlers fysiske adresse, telefonnummer og e-mailadresse

4. I fald alle de i stk. 3 omhandlede elementer ikke kan vises på en fremtrædende måde på én side, skal de vises i første del af formularen Standardiserede europæiske forbrugerkreditoplysninger på højst to sider. I så fald anføres de oplysninger, der er omhandlet i nævnte stykkes litra a)-g), på formularens første side.
5. De i stk. 1 omhandlede oplysninger forud for aftaleindgåelsen skal omfatte alle følgende elementer, som skal vises efter og være tydeligt adskilt fra de elementer, der er anført i stk. 3:
- a) kredittypen
 - b) betingelserne for at udnytte kreditmuligheden
 - c) hvis der anvendes forskellige debitorrenter under forskellige omstændigheder, betingelserne for anvendelse af hver enkelt debitorrente og, hvor sådanne er til rådighed, et eventuelt indeks eller en eventuel referencesats, der finder anvendelse på hver enkelt oprindelig debitorrente, samt perioderne, betingelserne og procedureerne for ændring af hver enkelt debitorrente
 - d) hvor en kreditaftale giver forskellige muligheder for at udnytte kreditmuligheden med forskellige omkostninger eller debitorrenter, og kreditgiver anvender antagelsen i bilag III, del II, litra b), en angivelse af, at andre mekanismer for udnyttelse af kreditmuligheden for den relevante type kreditaftale kan medføre højere årlige omkostninger i procent

- e) i givet fald omkostningerne ved forvaltning af en eller flere obligatoriske konti til registrering af både betalingstransaktioner og udnyttede kreditmuligheder, omkostningerne ved anvendelse af et betalingsmiddel for både betalingstransaktioner og udnyttede kreditmuligheder, andre omkostninger som følge af kreditaftalen og betingelserne for en eventuel ændring af disse omkostninger
- f) et repræsentativt eksempel, der illustrerer de årlige omkostninger i procent og det samlede beløb, der skal betales af forbrugeren, med henvisning til alle de antagelser, der er lagt til grund for at beregne denne procentsats; hvor forbrugeren har underrettet kreditgiveren om et eller flere elementer i den kredit, vedkommende foretrækker, såsom kreditaftalens løbetid og det samlede kreditbeløb, tager kreditgiveren hensyn til disse elementer
- g) i givet fald omkostninger, som forbrugeren skal betale til en notar ved indgåelsen af kreditaftalen
- h) en eventuel forpligtelse til at indgå en aftale om accessoriske tjenesteydelser vedrørende kreditaftalen, hvor indgåelsen af en sådan aftale er obligatorisk for at opnå kreditten eller opnå den på de annoncerede vilkår og betingelser
- i) i givet fald den sikkerhedsstillelse, der kræves
- j) i givet fald oplysninger om, hvordan kreditgiverens kompensation vil blive fastsat i tilfælde af førtidig tilbagebetaling

- k) forbrugerens ret til omgående og omkostningsfri underretning i henhold til artikel 19, stk. 6, om resultatet af en databasesøgning, der er foretaget med henblik på vurdering af vedkommendes kreditværdighed
- l) forbrugerens ret som fastsat i denne artikels stk. 8, til efter anmodning på papir eller på et andet varigt medium og omkostningsfrit at få udleveret en kopi af udkastet til kreditaftalen, forudsat at kreditgiveren på tidspunktet for anmodningen er villig til at indgå kreditaftalen med forbrugeren
- m) i givet fald en angivelse af, at prisen blev individualiseret på grundlag af automatisk behandling, herunder profilering
- n) i givet fald det tidsrum, hvori kreditgiveren er bundet af de oplysninger forud for aftaleindgåelsen, der er givet i overensstemmelse med denne artikel
- o) forbrugerens mulighed for at gøre brug af en udenretslig klage- og tvistbilæggelsesmekanisme og metoderne for adgang dertil
- p) en advarsel og forklaring om de retlige og finansielle konsekvenser af manglende overholdelse af de øvrige forpligtelser, der er knyttet til den specifikke kreditaftale

- q) en tilbagebetalingsplan, der indeholder alle betalinger og tilbagebetalinger i kreditaftalens løbetid, herunder de betalinger og tilbagebetalinger for accessoriske tjenesteydelser i forbindelse med kreditaftalen, som sælges samtidigt, hvorved betalinger og tilbagebetalinger, i fald der anvendes forskellige debitorrenter under forskellige omstændigheder, baseres på rimelige opadgående ændringer i debitorrenten.

Hvor kreditaftalen benytter et benchmark som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 3), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011¹, angives navnet på benchmarket og dets administrator og dette benchmarks potentielle virkninger for forbrugeren i et særskilt dokument, der kan knyttes som bilag til formularen Standardiserede europæiske forbrugerkreditoplysninger.

6. Oplysningerne i formularen Standardiserede europæiske forbrugerkreditoplysninger skal være konsistente. De skal være let læselige og skal tage hensyn til de tekniske begrænsninger for det medium, hvorpå de vises. Oplysningerne skal vises på en passende og hensigtsmæssig måde på de forskellige kanaler under hensyntagen til interoperabilitet.

Eventuelle yderligere oplysninger, som kreditgiveren måtte give forbrugeren, skal være let læselige og gives i et særskilt dokument, der kan knyttes som bilag til formularen Standardiserede europæiske forbrugerkreditoplysninger.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014 (EUT L 171 af 29.6.2016, s. 1).

7. Når der er tale om taletelefoni som omhandlet i artikel 3, stk. 3, i direktiv 2002/65/EF, skal den finansielle tjenesteydelses vigtigste karakteristika, der skal oplyses i henhold til nævnte direktivs artikel 3, stk. 3, litra b), andet led, uanset nærværende artikels stk. 5, mindst omfatte de elementer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3. I så fald giver kreditgiveren og i givet fald kreditformidleren forbrugeren formularen Standardiserede europæiske forbruger kreditoplysninger på et varigt medium umiddelbart efter indgåelsen af kreditaftalen.
8. Efter anmodning fra forbrugeren giver kreditgiveren og i givet fald kreditformidleren ud over formularen Standardiserede europæiske forbruger kreditoplysninger omkostningsfrit forbrugeren en kopi af udkastet til kreditaftalen på papir eller på et andet varigt medium, forudsat at kreditgiveren på tidspunktet for anmodningen er villig til at indgå kreditaftalen med forbrugeren.
9. I tilfælde af en kreditaftale, i henhold til hvilken de betalinger, forbrugeren foretager, ikke umiddelbart fører til en tilsvarende amortisation af det samlede kreditbeløb, men tjener til at opbygge kapital i de perioder og på de betingelser, der er fastsat i kreditaftalen eller i en accessorisk aftale, medtager kreditgiveren og i givet fald kreditformidleren i de oplysninger forud for aftaleindgåelsen, der er omhandlet i stk. 1, en klar og koncis angivelse af, at en sådan kreditaftale ikke garanterer tilbagebetaling af det samlede udnyttede kreditbeløb i henhold til kreditaftalen, medmindre der udtrykkeligt er givet en sådan garanti.

10. Denne artikel finder ikke anvendelse på leverandører af varer eller tjenesteydelser, der accessorisk optræder som kreditformidlere. Dette berører ikke kreditgiverens eller i givet fald kreditformidlerens forpligtelse til at sikre, at forbrugeren modtager de oplysninger forud for aftaleindgåelsen, der er omhandlet i denne artikel.

Artikel 11

Oplysninger forud for aftaleindgåelsen i forbindelse med kreditaftaler omhandlet i artikel 2, stk. 6 eller 7

1. For de i artikel 2, stk. 6 eller 7, omhandlede kreditaftaler skal de i artikel 10, stk. 1, omhandlede oplysninger forud for aftaleindgåelsen uanset artikel 10, stk. 2, i nævnte artikel gives på papir eller på et andet varigt medium, som forbrugeren vælger, ved hjælp af formularen Europæiske forbrugerkreditoplysninger i bilag II. Disse oplysninger skal være klare og forståelige. Alle oplysninger, der gives i denne formular, skal være lige fremtrædende. Kreditgiveren anses for at have opfyldt oplysningskravene i nærværende stykke og i artikel 3, stk. 1 og 2, i direktiv 2002/65/EF, hvis den pågældende kreditgiver har udleveret denne formular.
2. For de i artikel 2, stk. 6 eller 7, omhandlede kreditaftaler skal de oplysninger forud for aftaleindgåelsen, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, uanset artikel 10, stk. 3, indeholde alle følgende elementer på en fremtrædende måde i første del af formularen Europæiske forbrugerkreditoplysninger på én side:
 - a) kreditgiverens samt i givet fald den involverede kreditformidlers navn

- b) det samlede kreditbeløb
- c) kreditaftalens løbetid
- d) debitorrenten eller alle debitorrenter, hvis der gælder forskellige debitorrenter under forskellige omstændigheder
- e) de årlige omkostninger i procent og det samlede beløb, der skal betales af forbrugeren
- f) i fald der er tale om en kredit i form af henstand med betalingen for specifikke varer eller tjenesteydelser eller om tilknyttede kreditaftaler, de specifikke varer eller tjenesteydelser og kontantprisen herfor
- g) omkostningerne i tilfælde af forsinkede betalinger, dvs. den gældende rentesats i tilfælde af forsinkede betalinger og måden, denne rentesats tilpasses på, og i givet fald eventuelle omkostninger i forbindelse med misligholdelse
- h) størrelsen, antallet og hyppigheden af de betalinger, som forbrugeren skal foretage, og, hvor det er relevant, den rækkefølge, i hvilken betalingerne fordeles på forskellige udestående saldi til forskellige debitorrenter med henblik på tilbagebetaling
- i) en advarsel om konsekvenserne af manglende eller forsinkede betalinger
- j) eksistensen eller fraværet af en fortrydelsesret

- k) eksistensen af en ret til førtidig tilbagebetaling og i givet fald oplysninger om kreditgiverens ret til kompensation
 - l) kreditgiverens fysiske adresse, telefonnummer og e-mailadresse samt i givet fald den involverede kreditformidlers fysiske adresse, telefonnummer og e-mailadresse
3. I fald alle de i stk. 2 omhandlede elementer ikke kan vises på en fremtrædende måde på én side, skal de vises i første del af formularen Europæiske forbrugerkreditoplysninger på højst to sider. I så fald anføres de oplysninger, der er omhandlet i nævnte stykkes litra a)-g), på formularens første side.
4. De i stk. 1 omhandlede oplysninger forud for aftaleindgåelsen skal omfatte alle følgende elementer, som skal vises efter og være tydeligt adskilt fra de elementer, der er anført i stk. 2:
- a) kredittypen
 - b) hvis der anvendes forskellige debitorrenter under forskellige omstændigheder, betingelserne for anvendelsen af hver debitorrente, et eventuelt indeks eller en eventuel referencesats, der finder anvendelse på den oprindelige debitorrente, de omkostninger, der finder anvendelse fra det tidspunkt, hvor kreditaftalen indgås, og i givet fald betingelserne for en eventuel ændring af disse omkostninger

- c) et repræsentativt eksempel, der illustrerer de årlige omkostninger i procent og det samlede beløb, der skal betales af forbrugeren, med henvisning til alle de antagelser, der er lagt til grund for at beregne denne procentsats
- d) betingelserne og proceduren for opsigelse af kreditaftalen
- e) i givet fald oplysninger om, hvordan kreditgiverens kompensation vil blive fastsat i tilfælde af førtidig tilbagebetaling
- f) i givet fald en angivelse af, at forbrugeren til enhver tid kan pålægges krav om at betale hele kreditbeløbet tilbage
- g) en henvisning til forbrugers ret til omgående og omkostningsfri underretning i henhold til artikel 19, stk. 6, om resultatet af en databasesøgning, der er foretaget med henblik på vurdering af vedkommendes kreditværdighed
- h) i givet fald en angivelse af, at prisen blev individualiseret på grundlag af automatisk behandling, herunder profilering
- i) i givet fald det tidsrum, hvori kreditgiveren er bundet af de oplysninger forud for aftaleindgåelsen, der er givet i overensstemmelse med denne artikel
- j) en henvisning til forbrugers mulighed at gøre brug af en udenretslig klage- og tvistbilægelsesmekanisme og metoderne for adgang dertil

- k) en advarsel og forklaring om de retlige og finansielle konsekvenser af manglende overholdelse af de øvrige forpligtelser, der er knyttet til den specifikke kreditaftale
 - l) en tilbagebetalingsplan, der indeholder alle betalinger og tilbagebetalinger i kreditaftalens løbetid, herunder de betalinger og tilbagebetalinger for accessoriske tjenesteydelser i forbindelse med kreditaftalen, som sælges samtidigt, hvorved betalinger og tilbagebetalinger, i fald der anvendes forskellige debitorrenter under forskellige omstændigheder, baseres på rimelige opadgående ændringer i debitorrenten.
5. Oplysningerne i formularen Europæiske forbrugerkreditoplysninger skal være konsistente. De skal være let læselige og skal tage hensyn til de tekniske begrænsninger for det medium, hvorpå de vises. Oplysningerne skal vises på en passende og hensigtsmæssig måde på de forskellige kanaler under hensyntagen til interoperabilitet.
6. Når der er tale om taletelefoni som omhandlet i artikel 3, stk. 3, i direktiv 2002/65/EF, skal den finansielle tjenesteydelses vigtigste karakteristika, der skal oplyses i henhold til nævnte direktivs artikel 3, stk. 3, litra b), andet led, uanset nærværende artikels stk. 4, mindst omfatte de elementer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2. I så fald giver kreditgiveren og i givet fald kreditformidleren forbrugeren formularen Europæiske forbrugerkreditoplysninger på et varigt medium umiddelbart efter indgåelsen af kreditaftalen.

7. Efter anmodning fra forbrugeren giver kreditgiveren og i givet fald kreditformidleren ud over formularen Europæiske forbruger kreditoplysninger omkostningsfrit forbrugeren en kopi af udkastet til kreditaftalen, forudsat at kreditgiveren på tidspunktet for anmodningen er villig til at indgå kreditaftalen med forbrugeren.
8. Denne artikel finder ikke anvendelse på leverandører af varer eller tjenesteydelser, der accessorisk optræder som kreditformidlere. Dette berører ikke kreditgiverens eller i givet fald kreditformidlerens forpligtelse til at sikre, at forbrugeren modtager de oplysninger forud for aftaleindgåelsen, der er omhandlet i denne artikel.

Artikel 12

Fyldestgørende forklaringer

1. Medlemsstaterne sikrer, at kreditgivere og i givet fald kreditformidlere er forpligtet til at give forbrugeren fyldestgørende forklaringer om de foreslåede kreditaftaler og eventuelle accessoriske tjenesteydelser, der gør det muligt for forbrugeren at vurdere, om de foreslåede kreditaftaler og accessoriske tjenesteydelser er tilpasset forbrugers behov og finansielle situation. Sådanne forklaringer skal gives omkostningsfrit og inden kreditaftalen indgås. Forklaringerne skal omfatte følgende elementer:
 - a) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 10, 11 og 38
 - b) de væsentligste karakteristika ved den foreslåede kreditaftale eller af de foreslåede accessoriske tjenesteydelser

- c) de særlige virkninger, som den foreslåede kreditaftale eller de foreslåede accessoriske tjenesteydelser kan have for forbrugeren, herunder konsekvenserne af forbrugers manglende eller forsinkede betaling
- d) hvis accessoriske tjenesteydelser indgår i en pakke sammen med en kreditaftale, hvorvidt hver komponent kan opsiges separat og konsekvenserne for forbrugeren af en sådan opsigelse.

2. Medlemsstaterne kan i begrundede tilfælde tilpasse den i stk. 1 omhandlede forpligtelse med hensyn til den måde, hvorpå forklaringerne skal gives, og det omfang, i hvilket de skal gives, til følgende:

- a) omstændighederne i den situation, hvor kreditten tilbydes
- b) den person, til hvem kreditten tilbydes
- c) typen af den tilbudte kredit.

Artikel 13

Individualiserede tilbud på grundlag af automatisk behandling

Uden at det berører forordning (EU) 2016/679, stiller medlemsstaterne krav om, at kreditgivere og kreditformidlere underretter forbrugere på en klar og forståelig måde, når de modtager et individualiseret tilbud på grundlag af automatisk behandling af personoplysninger.

Kapitel III

Kombinationssalg og pakkesalg, afledt samtykke, rådgivningstjenester og uopfordret kreditgivning

Artikel 14

Kombinations- og pakkesalg

1. Medlemsstaterne tillader pakkesalg, men forbyder kombinationssalg.
2. Uanset stk. 1, og uden at det berører anvendelsen af konkurrenceret, kan medlemsstaterne tillade kreditgivere at anmode forbrugeren om at åbne eller opretholde en betalings- eller opsparingskonto, hvis det eneste formål med en sådan konto er et af følgende:
 - a) at akkumulere kapital til tilbagebetaling af kreditten
 - b) at afdrage på kreditten
 - c) at samle ressourcer for at opnå kreditten
 - d) at give kreditgiver yderligere sikkerhedsstillelse i tilfælde af misligholdelse.

3. Medlemsstaterne kan tillade kreditgivere at kræve, at forbrugeren har en relevant forsikringspolice i forbindelse med kreditaftalen, idet der tages hensyn til proportionaliteten. I sådanne tilfælde sikrer medlemsstaterne, at kreditgiveren er forpligtet til at acceptere en forsikringspolice fra en anden leverandør end dennes foretrukne leverandør, hvis en sådan forsikringspolice har et garantiniveau, der svarer til det, kreditgiveren har foreslået, uden at betingelserne for kreditten, der tilbydes forbrugeren, ændres.
4. Medlemsstaterne stiller krav om, at personoplysninger vedrørende diagnosticering af forbrugeres onkologiske sygdomme ikke anvendes med henblik på en forsikringspolice i forbindelse med en kreditaftale efter et tidsrum, der fastsættes af medlemsstaterne, og som ikke må overstige 15 år efter afslutningen af forbrugernes lægefaglige behandling.
5. For at forbrugere kan få mere tid til at sammenligne forsikringstilbud i forbindelse med kreditaftaler, inden de tegner en forsikringspolice som omhandlet i stk. 3, stiller medlemsstaterne krav om, at forbrugerne får mindst tre dage til at sammenligne forsikringstilbud i forbindelse med kreditaftaler, uden at sådanne tilbud ændres, og forbrugere skal underrettes herom. Forbrugere kan indgå en forsikringspolice inden udløbet af denne frist på tre dage, hvis de udtrykkeligt anmoder herom.

Artikel 15

Afledt samtykke til indgåelse af en kreditaftale eller til køb af accessoriske tjenesteydelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at kreditgivere og kreditformidlere ikke afleder forbrugerens samtykke til indgåelse af en kreditaftale eller køb af accessoriske tjenesteydelser, der præsenteres via standardvalg. Standardvalg omfatter forhåndsafkrydsede felter.
2. Forbrugerens samtykke til indgåelse af en kreditaftale eller til køb af accessoriske tjenesteydelser, der præsenteres via afkrydsningsfelter, skal gives ved en utvetydig og klar bekræftende handling, der udgør en frivillig, specifik, informeret og utvetydig tilkendegivelse af forbrugerens godkendelse af indholdet og substansen forbundet med felterne.

Artikel 16

Rådgivningstjenester

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at kreditgiveren og i givet fald kreditformidleren i forbindelse med en given transaktion udtrykkeligt underretter forbrugeren om, hvorvidt der ydes eller kan ydes rådgivningstjenester til forbrugeren.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at kreditgiveren og i givet fald kreditformidleren forud for ydelsen af rådgivningstjenester eller indgåelsen af en aftale om ydelse af sådanne tjenester giver forbrugeren følgende oplysninger på papir eller på et andet varigt medium, som forbrugeren vælger:
- a) en angivelse af, om anbefalingen kun vil være baseret på deres eget produktsortiment eller på et bredt udvalg af produkter fra hele markedet i overensstemmelse med stk. 3, litra c)
 - b) i givet fald en angivelse af det gebyr, som forbrugeren skal betale for rådgivningstjenesterne, eller, hvis gebyrets størrelse ikke kan fastslås på det tidspunkt, hvor oplysningerne gives, den metode, der anvendes til beregningen heraf.

De oplysninger, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, kan gives til forbrugeren i form af yderligere oplysninger forud for aftaleindgåelsen i overensstemmelse med artikel 10, stk. 6, andet afsnit.

3. Hvis der ydes rådgivningstjenester til forbrugere, stiller medlemsstaterne krav om, at kreditgivere og i givet fald, kreditformidlere:
- a) indhenter de nødvendige oplysninger om forbrugers finansielle situation, præferencer og mål i forbindelse med kreditaftalen, således at kreditgiveren eller kreditformidleren kan anbefale kreditaftaler, som passer til forbrugeren

- b) vurderer forbrugerens finansielle situation og behov på grundlag af de i litra a) omhandlede oplysninger, som skal være ajourført på vurderingstidspunktet, under hensyntagen til rimelige antagelser om risiciene for forbrugerens finansielle situation i den anbefalede kreditaftales løbetid
 - c) tager et tilstrækkeligt stort antal kreditaftaler i deres produktsortimentet i betragtning og på dette grundlag anbefaler en eller flere kreditaftaler fra dette produktsortiment, som passer til forbrugerens behov, finansielle situation og personlige omstændigheder
 - d) handler i forbrugerens bedste interesse, og
 - e) giver forbrugeren dokumentation for den afgivne anbefaling på papir eller på et andet varigt medium, som forbrugeren vælger, og som er angivet i aftalen om levering af rådgivningstjenester.
4. Medlemsstaterne kan forbyde brugen af betegnelserne "rådgivning" og "rådgiver" eller lignende udtryk, når rådgivningstjenesterne markedsføres og ydes til forbrugere af kreditgivere eller i givet fald kreditformidlere.

Hvis medlemsstaterne ikke forbyder brugen af betegnelserne "rådgivning" og "rådgiver" eller lignende udtryk, stiller de følgende betingelser for kreditgiveres og kreditformidlers brug af udtrykket "uafhængig rådgivning" eller "uafhængig rådgiver" i forbindelse med rådgivningstjenester:

- a) kreditgivere og i givet fald kreditformidlere tager et tilstrækkeligt stort antal kreditaftaler, der er tilgængelige på markedet, i betragtning, og
- b) kreditformidlere aflønnes ikke for de rådgivningstjenester, der ydes, af en eller flere kreditgivere.

Andet afsnit, litra b), finder kun anvendelse, hvis antallet af de kreditgivere, der vurderes, ikke repræsenterer et flertal på markedet.

Medlemsstaterne kan stille strengere krav til kreditgiveres og i givet fald kreditformidlers anvendelse af betegnelserne "uafhængig rådgivning" eller "uafhængig rådgiver".

- 5. Medlemsstaterne stiller krav om, at kreditgivere og i givet fald kreditformidlere advarer forbrugeren, når en kreditaftale kan indebære en særlig risiko for forbrugeren under hensyntagen til forbrugers finansielle situation.
- 6. Medlemsstaterne sikrer, at rådgivningstjenester kun kan ydes af kreditgivere og i givet fald kreditformidlere.

Uanset første afsnit kan medlemsstaterne tillade andre personer end dem, der er omhandlet i første afsnit, at yde rådgivningstjenester, hvor en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) rådgivningstjenesterne ydes lejlighedsvis som led i en erhvervsmæssig aktivitet, der er reguleret ved love eller administrative bestemmelser eller en etisk kodeks, som ikke udelukker ydelsen af disse tjenester
- b) rådgivningstjenesterne ydes i forbindelse med insolvensbehandleres forvaltning af eksisterende gæld, og hvor denne forvaltningsaktivitet er reguleret ved lov eller administrative bestemmelser
- c) rådgivningstjenesterne ydes i forbindelse med forvaltning af eksisterende gæld af offentlige eller frivillige udbydere af gældsrådgivningstjenester som omhandlet i artikel 36, som ikke opererer på et kommercielt grundlag
- d) rådgivningstjenesterne ydes af personer, der er godkendt og under tilsyn af kompetente myndigheder.

Artikel 17

Forbud mod uopfordret kreditgivning

Medlemsstaterne forbyder enhver kreditgivning til forbrugere uden disses forudgående anmodning og udtrykkelige samtykke.

Kapitel IV

Vurdering af kreditværdighed og databaseadgang

Artikel 18

Forpligtelse til at vurdere forbrugerens kreditværdighed

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at kreditgiveren foretager en grundig vurdering af forbrugerens kreditværdighed, inden der indgås en kreditaftale. Denne vurdering foretages i forbrugerens interesse for at forhindre uansvarlig udlånspraksis og overdreven gældsætning og tage passende hensyn til faktorer, der er relevante for at kontrollere forbrugerens udsigter til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kreditaftalen.
2. Medlemsstaterne sikrer, at kreditformidlere på korrekt vis forelægger de nødvendige oplysninger fra forbrugerens for den relevante kreditgiver i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679, således at der kan foretages en vurdering af kreditværdigheden.

3. Vurderingen af kreditværdigheden foretages på grundlag af relevante og korrekte oplysninger om forbrugerens indtægter og udgifter og andre finansielle og økonomiske omstændigheder, som er nødvendige og står i et rimeligt forhold til kredittens art, løbetid, værdi og risici for forbrugeren. Disse oplysninger kan omfatte dokumentation for indtægter eller andre tilbagebetalingskilder, oplysninger om finansielle aktiver og passiver eller oplysninger om andre finansielle forpligtelser. Disse oplysninger må ikke omfatte de særlige kategorier af oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679. Oplysningerne indhentes fra relevante interne eller eksterne kilder, herunder forbrugeren og, hvor det er nødvendigt, på grundlag af en søgning i en database, der er omhandlet i dette direktivs artikel 19. Sociale netværk anses ikke som en ekstern kilde med henblik på dette direktiv.

De oplysninger, der indhentes i henhold til dette stykke, kontrolleres på passende vis, hvor det er nødvendigt ved henvisning til uafhængigt verificerbar dokumentation.

4. Medlemsstaterne stiller krav om, at kreditgiveren fastlægger procedurer for den i stk. 1 omhandlede vurdering og dokumenterer og vedligeholder sådanne procedurer.

Medlemsstaterne stiller også krav om, at kreditgiveren dokumenterer og opbevarer de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3.

5. Hvis kreditansøgningen indgives i fællesskab af mere end én forbruger, foretager kreditgiveren vurderingen af kreditværdigheden på grundlag af forbrugernes fælles tilbagebetalingsevne.

6. Medlemsstaterne sikrer, at kreditgiveren kun stiller kreditten til rådighed for forbrugeren, hvis resultatet af kreditværdighedsvurderingen viser, at de forpligtelser, der følger af kreditaftalen, sandsynligvis vil blive opfyldt på den måde, der kræves i henhold til den pågældende aftale, under hensyntagen til de relevante faktorer som omhandlet i stk. 1.
7. Medlemsstaterne sikrer, at en kreditgiver, der indgår en kreditaftale med en forbruger, ikke efterfølgende kan annullere eller ændre kreditaftalen til skade for forbrugeren med den begrundelse, at vurderingen af kreditværdigheden var ukorrekt. Dette stykke finder ikke anvendelse, hvis det påvises, at forbrugeren bevidst har tilbageholdt eller forfalsket de i stk. 3 omhandlede oplysninger, der er givet til kreditgiveren.
8. Hvis vurderingen af kreditværdigheden omfatter brug af automatisk behandling af personoplysninger, sikrer medlemsstaterne, at forbrugeren har ret til at anmode om og få menneskelig indgriben fra kreditgiveren i form af retten til at:
 - a) anmode om og få en tydelig og forståelig forklaring fra kreditgiveren på vurderingen af kreditværdigheden, herunder om den logik og de risici, der er forbundet med den automatiske behandling af personoplysninger, samt om dens betydning og virkning for afgørelsen
 - b) give udtryk for forbrugerens eget synspunkt over for kreditgiveren og

- c) anmode om en gennemgang af vurderingen af kreditværdigheden og afgørelsen om kreditgiverens kreditgivning.

Medlemsstaterne sikrer, at forbrugeren underrettes om den ret, der er omhandlet i første afsnit.

9. Medlemsstaterne sikrer, at kreditgiveren, hvis kreditansøgningen afslås, er forpligtet til straks at underrette forbrugeren om afslaget og, hvis det er relevant, henvise forbrugeren til let tilgængelige gældsrådgivningstjenester. I givet fald underretter kreditgiveren forbrugeren om, at vurderingen af kreditværdigheden er baseret på automatisk databehandling, og om forbrugers ret til menneskelig vurdering og proceduren for at anfægte afgørelsen.
10. Hvis parterne aftaler at ændre det samlede kreditbeløb efter indgåelsen af kreditaftalen, sikrer medlemsstaterne, sikrer medlemsstaterne, at kreditgiveren er forpligtet til at revurdere forbrugers kreditværdighed på grundlag af ajourførte oplysninger, inden det samlede kreditbeløb forhøjes væsentligt.
11. Medlemsstaterne kan kræve, at kreditgivere vurderer forbrugernes kreditværdighed på grundlag af en søgning i den relevante database. Vurderingen af kreditværdighed må dog ikke udelukkende baseres på forbrugers kredithistorik.

Artikel 19

Databaser

1. Hver medlemsstat sikrer i tilfælde af grænseoverskridende kredit adgang for kreditgivere fra andre medlemsstater til databaser, der anvendes i den pågældende medlemsstat til at vurdere forbrugeres kreditværdighed. Betingelserne for adgang til sådanne databaser skal være ikkediskriminerende.
2. Medlemsstaterne sikrer, at kun de kreditgivere, der er under tilsyn af den nationale kompetente myndighed, og som fuldt ud overholder forordning (EU) 2016/679, har adgang til de databaser, der anvendes til at vurdere forbrugeres kreditværdighed.
- 3 Stk. 1 finder anvendelse på både offentlige og private databaser.
4. De i stk. 1 omhandlede databaser, der indeholder oplysninger om forbrugerkreditaftaler, skal som minimum indeholde oplysninger om forbrugernes restancer i med hensyn til tilbagebetaling af kredit, kredittypen og kreditgiverens navn.
5. Kreditgivere og kreditformidlere må ikke behandle særlige kategorier af oplysninger som omhandlet i artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679 og personoplysninger behandlet fra sociale netværk, der kan være indeholdt i databaser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

6. Hvis kreditansøgningen afslås på grundlag af en søgning i en database omhandlet i stk. 1, stiller medlemsstaterne krav om, at kreditgiveren uden unødigt ophold og omkostningsfrit underretter forbrugeren om resultatet af en sådan søgning og giver nærmere oplysninger om den database, der er blevet søgt i, såvel som om de kategorier af oplysninger, der er taget hensyn til.
7. Med henblik på kreditaftaler skal databaseudbydere have etableret processer til at sikre, at oplysningerne i deres databaser er ajourførte og korrekte. Medlemsstaterne sikrer, at forbrugerne underrettes:
 - a) senest 30 dage efter registreringen af eventuelle restancer med hensyn til tilbagebetaling af kredit i en database og
 - b) om deres rettigheder i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679.
8. Med henblik på kreditaftaler sikrer medlemsstaterne, at der forefindes klageprocedurer for at gøre det lettere for forbrugerne at gøre indsigelse mod indholdet i databaser, herunder oplysninger, der kan indhentes af tredjemand gennem disse databaser.

Kapitel V

Kreditaftalers udformning og indhold

Artikel 20

Udformning af kreditaftalen

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at kreditaftaler og enhver ændring af sådanne aftaler udarbejdes på papir eller på et andet varigt medium, og at alle kontraherende parter får udleveret en kopi af kreditaftalen.
2. Medlemsstaterne kan indføre eller opretholde nationale regler vedrørende gyldigheden af indgåelse af kreditaftaler, som er i overensstemmelse med EU-retten.

Artikel 21

Oplysninger, der skal indgå i kreditaftalen

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at kreditaftalen klart og koncist angiver alle følgende elementer:
 - a) kredittypen
 - b) de kontraherende parters navne, fysiske adresser, telefonnumre og e-mailadresser samt i givet fald navn og fysisk adresse på den involverede kreditformidler

- c) det samlede kreditbeløb og betingelserne for at udnytte kreditmuligheden
- d) kreditaftalens løbetid
- e) såfremt der er tale om en kredit i form af henstand med betalingen for specifikke varer eller tjenesteydelser eller om tilknyttede kreditaftaler, de specifikke varer eller tjenesteydelser og kontantprisen herfor
- f) debitorrenten eller alle debitorrenter, hvor der anvendes forskellige debitorrenter under forskellige omstændigheder, betingelserne for anvendelse af hver enkelt debitorrente og, hvor sådanne er til rådighed, et eventuelt indeks eller en eventuel referencesats, der finder anvendelse på hver enkelt oprindelig debitorrente, samt perioderne, betingelserne og procedurerne for ændring af hver enkelt debitorrente
- g) de årlige omkostninger i procent og det samlede beløb, der skal betales af forbrugeren, beregnet på det tidspunkt, hvor kreditaftalen indgås, og en angivelse af alle de antagelser, der er anvendt i denne beregning
- h) størrelsen, antallet og hyppigheden af de betalinger, som forbrugeren skal foretage, og, hvis det er relevant, den rækkefølge, i hvilken betalingerne fordeles på forskellige udestående saldi til forskellige debitorrenter med henblik på tilbagebetaling

- i) såfremt der er tale om amortisation af hovedstolen i forbindelse med en kreditaftale med fast løbetid, en henvisning til forbrugerens ret til på anmodning og omkostningsfrit til enhver tid i løbet af kreditaftalens løbetid at modtage en opgørelse i form af en amortiseringsplan
- j) såfremt der skal betales omkostninger og renter uden amortisation af hovedstolen, en opgørelse over perioder og betingelser for betaling af renter og eventuelle dermed forbundne faste omkostninger og engangsomkostninger
- k) i givet fald omkostningerne ved forvaltning af en eller flere obligatoriske konti til registrering af både betalingstransaktioner og udnyttede kreditmuligheder, omkostningerne ved anvendelse af et betalingsmiddel for både betalingstransaktioner og udnyttede kreditmuligheder, andre omkostninger som følge af kreditaftalen og betingelserne for en eventuel ændring af disse omkostninger
- l) den rentesats, der finder anvendelse i tilfælde af forsinkede betalinger og som gælder på tidspunktet for indgåelsen af kreditaftalen, og måden, denne rentesats tilpasses på, og i givet fald eventuelle omkostninger, der skal betales i tilfælde af misligholdelse
- m) en advarsel om konsekvenserne af manglende eller forsinkede betalinger
- n) i givet fald at der skal betales notarialgebyrer
- o) i givet fald den sikkerhedsstillelse og forsikring, der kræves

- p) eksistensen eller fraværet af en fortrydelsesret, i givet fald fortrydelsesfristen og andre betingelser for udøvelsen heraf, herunder det varige medium, der skal anvendes til den i artikel 26, stk. 5, første afsnit, litra a), omhandlede underretning, oplysninger om forbrugerens forpligtelse i henhold til artikel 26, stk. 5, første afsnit, litra b), til at betale den udnyttede hovedstol og renterne samt det rentebeløb, der skal betales pr. dag
- q) typen af varigt medium, hvorpå forbrugeren vælger at modtage følgende:
- i) i givet fald den i artikel 10, stk. 1, andet afsnit, omhandlede påmindelse
 - ii) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 22
 - iii) de oplysninger om ændringen i debitorrenten, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, første afsnit
 - iv) i givet fald de oplysninger, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1 og 2, samt
 - v) i givet fald de oplysninger om opsigelse af en tidsubegrænset kreditaftale, der er omhandlet i artikel 28, stk. 1, andet afsnit, og artikel 28, stk. 2
- r) i givet fald oplysninger om de rettigheder, der er fastsat i artikel 27, samt betingelserne for udøvelsen af disse rettigheder

- s) en henvisning til retten til førtidig tilbagebetaling fastsat i artikel 29, proceduren for førtidig tilbagebetaling samt i givet fald oplysninger om kreditgiverens ret til kompensation og en gennemsigtig og forståelig forklaring på, hvordan den kompensation, der skal betales til kreditgiveren, skal beregnes
- t) den procedure, der skal følges ved udøvelse af retten til at opsige kreditaftalen
- u) forbrugerens mulighed for at gøre brug af en udenretslig klage- og tvistbilæggesmekanisme, og metoderne for adgang dertil
- v) i givet fald andre aftalevilkår og -betingelser
- w) navn og adresse på den kompetente tilsynsmyndighed
- x) kontaktoplysninger for de relevante leverandører af gældsrådgivningstjenester og en anbefaling til forbrugeren om at kontakte sådanne leverandører i tilfælde af vanskeligheder med tilbagebetaling.

De oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, skal være let læselige og tilpasses hensynet til de tekniske begrænsninger for det medium, hvorpå de vises. Oplysningerne skal vises på en passende og hensigtsmæssig måde på de forskellige kanaler.

2. Såfremt stk. 1, første afsnit, litra i), finder anvendelse, stiller kreditgiveren omkostningsfrit og til enhver tid i hele kreditaftalens løbetid en kontoopgørelse i form af en amortiseringsplan til rådighed for forbrugeren.

I den amortiseringsplan, der er omhandlet i første afsnit, angives de forfaldne betalinger samt perioder og betingelser for betaling af disse beløb.

Amortiseringsplanen skal også indeholde en specificering af hver tilbagebetaling med angivelse af amortiseringen af hovedstolen, renterne beregnet på grundlag af debitorrenten og eventuelle yderligere omkostninger.

Såfremt debitorrenten ikke er fast, eller de yderligere omkostninger kan ændres i henhold til kreditaftalen, skal amortiseringsplanen klart og koncist angive, at oplysningerne i planen kun vil være gyldige, indtil debitorrenten eller disse omkostninger ændres i overensstemmelse med kreditaftalen.

3. I tilfælde af en kreditaftale, i henhold til hvilken de betalinger, forbrugeren foretager, ikke umiddelbart fører til en tilsvarende amortisation af det samlede kreditbeløb, men tjener til at opbygge kapital i de perioder og på de betingelser, der er fastsat i kreditaftalen eller i en accessorisk aftale, skal kreditaftalen ud over de i stk. 1 omhandlede oplysninger indeholde en klar og koncis angivelse af, at en sådan kreditaftale ikke garanterer tilbagebetaling af det samlede udnyttede kreditbeløb i henhold til kreditaftalen, medmindre der udtrykkeligt er givet en sådan garanti.

Kapitel VI

Ændringer af kreditaftalen og ændringer i debitorrenten

Artikel 22

Oplysninger vedrørende ændring af kreditaftalen

Uden at det berører andre forpligtelser, som er fastsat i dette direktiv, sikrer medlemsstaterne, at kreditgiveren forud for ændringen af kreditaftalens vilkår og betingelser på papir eller et andet varigt medium, der er angivet i kreditaftalen, meddeler forbrugeren følgende oplysninger:

- a) en klar beskrivelse af de foreslåede ændringer og i givet fald af behovet for forbrugersamtykke eller en forklaring af de ændringer, der indføres ved lov
- b) en tidsplan for gennemførelsen af de i litra a) omhandlede ændringer
- c) de klagemuligheder, som er til rådighed for forbrugeren, vedrørende de i litra a) omhandlede ændringer
- d) fristen for indgivelse af en sådan klage
- e) navn og adresse på den kompetente myndighed, hvortil klagen kan indgives.

Artikel 23
Ændringer i debitorrenten

1. Såfremt kreditgivere har ret til at ændre debitorrenten for eksisterende kreditaftaler, stiller medlemsstaterne krav om, at kreditgiveren underretter forbrugeren om enhver ændring i debitorrenten på papir eller et andet varigt medium, der er angivet i kreditaftalen, i god tid inden ændringen træder i kraft.

De oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, skal omfatte størrelsen af de betalinger, der skal foretages, efter at den nye debitorrente er trådt i kraft, og, såfremt betalingernes antal eller hyppighed ændres, nærmere oplysninger herom.

2. Uanset stk. 1 kan de oplysninger, der er omhandlet i nævnte stykke, gives til forbrugeren med jævne mellemrum, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) parterne har aftalt sådanne periodiske oplysninger i kreditaftalen
 - b) ændringen i debitorrenten skyldes en ændring i en referencesats
 - c) den nye referencesats er rettidigt gjort offentligt tilgængelig på passende vis
 - d) oplysningerne om den nye referencesats er også tilgængelige:
 - i) i kreditgiverens lokaler
 - ii) hvis kreditgiveren har et websted, på dette websted, og
 - iii) hvis kreditgiveren har en mobilapplikation, via denne mobilapplikation.

Kapitel VII

Kassekreditter og overtræk

Artikel 24

Kassekreditter

1. Såfremt en kredit er givet i form af en kassekredit, stiller medlemsstaterne krav om, at kreditgiveren i hele kreditaftalens løbetid holder forbrugeren løbende, mindst en gang pr. måned, underrettet ved hjælp af kontoudtog på papir eller et andet varigt medium, der er angivet i kreditaftalen, og indeholdende følgende elementer:
 - a) den nøjagtige periode, som kontoudtoget dækker
 - b) størrelsen på de udnyttede kreditmuligheder og datoerne for udnyttelserne
 - c) saldoen på det foregående kontoudtog og dettes dato
 - d) den nye saldo
 - e) datoerne for betalinger foretaget af forbrugeren og disses størrelse
 - f) den anvendte debitorrente

- g) eventuelle omkostninger, der er pålagt
- h) i givet fald det minimumsbeløb, som forbrugeren skal betale.

2. Såfremt en kredit er givet i form af en kassekredit, stiller medlemsstaterne krav om, at kreditgiveren på papir eller et andet varigt medium, der er angivet i kreditaftalen, underretter forbrugeren om stigninger i debitorrenten eller i eventuelle omkostninger, der skal betales, i god tid inden den pågældende ændring træder i kraft.

Uanset første afsnit kan de oplysninger, der er omhandlet i nævnte afsnit, gives med jævne mellemrum på den i stk. 1 omhandlede måde, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- a) parterne har aftalt sådanne periodiske oplysninger i kreditaftalen
- b) ændringen i debitorrenten skyldes en ændring i en referencesats
- c) den nye referencesats er gjort offentligt tilgængelig på passende vis
- d) oplysningerne om den nye referencesats også er tilgængelige:
 - i) i kreditgiverens lokaler

ii) hvis kreditgiveren har et websted, på dette websted, og

iii) hvis kreditgiveren har en mobilapplikation, via denne mobilapplikation.

3. Medlemsstaterne stiller krav om, at kreditgiveren på en aftalt måde underretter forbrugeren om hver nedsættelse eller annullering af kassekreditten mindst 30 dage før den dag, hvor den faktiske nedsættelse eller annullering af kassekreditten får virkning.
4. Hvor kassekreditten nedsættes eller annulleres, stiller medlemsstaterne krav om, at kreditgiveren, inden der indledes tvangsfuldbyrdsprocedurer og uden yderligere omkostninger, tilbyder forbrugeren muligheden for at tilbagebetale det beløb, der faktisk er udnyttet, i omfanget af denne nedsættelse eller annullering. En sådan tilbagebetaling finder sted i 12 lige store månedlige rater, medmindre forbrugeren vælger at tilbagebetale tidligere, til den debitorrente, der gælder for kassekreditten.
5. Medlemsstaterne kan opretholde eller vedtage strengere bestemmelser om spørgsmål vedrørende beskyttelse af forbrugere, der har en kassekredit, ud over dem, der er omhandlet i denne artikel, i overensstemmelse med EU-retten.

Artikel 25

Overtræk

1. I tilfælde af en aftale om at åbne en løbende konto, hvor der er mulighed for, at forbrugeren tillades et overtræk, stiller medlemsstaterne krav om, at kreditgiveren medtager oplysninger om denne mulighed i aftalen, samt oplysninger om debitorrenten, betingelserne for anvendelsen af denne rente, et eventuelt indeks eller en eventuel referencesats, der finder anvendelse på den oprindelige debitorrente, de omkostninger, der finder anvendelse fra det tidspunkt, hvor kreditaftalen indgås, og i givet fald betingelserne for en eventuel ændring af disse omkostninger. Kreditgiveren giver under alle omstændigheder regelmæssigt forbrugeren disse oplysninger på papir eller på et andet varigt medium, som forbrugeren vælger, og som er angivet i aftalen om at åbne en løbende konto.
2. I tilfælde af et væsentligt overtræk, der overstiger en periode på en måned, stiller medlemsstaterne krav om, at kreditgiveren straks på papir eller et andet varigt medium, som forbrugeren vælger, og som er angivet i aftalen om at åbne en løbende konto, underretter forbrugeren om alt det følgende:
 - a) overtrækket
 - b) det involverede beløb
 - c) debitorrenten
 - d) eventuelle sanktioner, omkostninger eller morarenter

e) tilbagebetalingsdatoen.

I tilfælde af regelmæssigt overtræk tilbyder kreditgiveren forbrugerrådgivningstjenester, hvor sådanne er til rådighed, og videresender omkostningsfrit forbrugerne til gældsrådgivningstjenester.

3. Denne artikel berører ikke bestemmelser i national ret, der kræver, at kreditgiveren skal tilbyde en anden type kreditprodukt, når overtrækket er af væsentlig varighed.
4. Medlemsstaterne stiller krav om, at kreditgiveren på en aftalt måde underretter forbrugeren, når overtrækket ikke længere er tilladt eller overtræksgrænsen nedsættes, mindst 30 dage før den dag, hvor den faktiske ophævelse eller reduktion af overtrækket får virkning.
5. Hvor overtrækket nedsættes eller annulleres, stiller medlemsstaterne krav om, at kreditgiveren, inden der indledes tvangsfuldbyrdsprocedurer og uden yderligere omkostninger, tilbyder forbrugeren muligheden for at tilbagebetale det beløb, der faktisk er udnyttet, i omfanget af denne nedsættelse eller annullering. En sådan tilbagebetaling finder sted i 12 lige store månedlige rater, medmindre forbrugeren vælger at tilbagebetale tidligere, til den debitorrente, der gælder for overtrækket.
6. Medlemsstaterne kan opretholde eller vedtage strengere bestemmelser om spørgsmål vedrørende beskyttelse af forbrugere, der har et overtræk, ud over dem, der er omhandlet i denne artikel, i overensstemmelse med EU-retten.

Kapitel VIII

Fortrydelse, opsigelse og førtidig tilbagebetaling

Artikel 26

Fortrydelsesret

1. Medlemsstaterne sikrer, at forbrugeren uden begrundelse kan fortryde kreditaftalen inden for en frist på 14 kalenderdage.

Den i første afsnit omhandlede fortrydelsesfrist løber enten:

- a) fra den dag, hvor kreditaftalen er indgået, eller
- b) fra den dag, hvor forbrugeren modtager aftalevilkårene og -betingelserne samt oplysningerne i overensstemmelse med artikel 20 og 21, hvis den pågældende dag er senere end den i dette afsnits litra a) omhandlede dato.

Den frist, der er omhandlet i første afsnit, anses for at være overholdt, hvis den i stk. 5, første afsnit, litra a), omhandlede underretning er afsendt af forbrugeren til kreditgiveren inden udløbet af denne frist.

2. Hvis forbrugeren ikke har modtaget aftalevilkårene og -betingelserne samt oplysningerne i overensstemmelse med artikel 20 og 21, udløber fortrydelsesfristen under alle omstændigheder 12 måneder og 14 dage efter kreditaftalens indgåelse. Dette gælder ikke, hvis forbrugeren ikke er blevet underrettet om sin fortrydelsesret i overensstemmelse med artikel 21, stk. 1, første afsnit, litra p).
3. I tilfælde af en tilknyttet kreditaftale om køb af en vare med en returpolitik, der sikrer fuld tilbagebetaling i et vist tidsrum på over 14 kalenderdage, forlænges fortrydelsesretten, så den svarer til varigheden af en sådan returpolitik.
4. Såfremt det i forbindelse med en tilknyttet kreditaftale allerede er fastsat i national lovgivning, der var gældende den ... [datoen for dette direktivs ikrafttræden], at der ikke kan stilles midler til rådighed for forbrugeren inden udløbet af en bestemt frist, kan medlemsstaterne uanset stk. 1 bestemme, at den i nævnte stykke omhandlede frist kan nedsættes til samme varighed som denne bestemte frist efter udtrykkelig anmodning fra forbrugeren.
5. Hvis forbrugeren udøver fortrydelsesretten, skal vedkommende træffe følgende foranstaltninger:
 - a) underrette kreditgiveren i overensstemmelse med de oplysninger, som kreditgiveren har givet i henhold til artikel 21, stk. 1, første afsnit, litra p), på papir eller et andet varigt medium, der er valgt af forbrugeren og angivet i kreditaftalen, inden for den frist, der er fastsat i nærværende artikels stk. 1

- b) betale kreditgiveren hovedstolen og de renter, der er påløbet fra den dato, hvor kreditmuligheden blev udnyttet, til den dato hvor kapitalen er betalt tilbage, uden unødigt ophold og under alle omstændigheder senest 30 kalenderdage efter afsendelsen af den i litra a) omhandlede underretning.

De i første afsnit, litra b), omhandlede renter beregnes på grundlag af den aftalte debitorrente. Kreditgiveren har ikke ret til nogen anden kompensation fra forbrugeren i tilfælde af udøvelse af fortrydelsesretten, bortset fra kompensation for eventuelle beløb, som kreditgiveren har betalt til offentlige myndigheder, og som ikke kan refunderes.

6. Såfremt der leveres en accessorisk tjenesteydelse i forbindelse med kreditaftalen af kreditgiveren eller af tredjemand på grundlag af en aftale mellem denne tredjemand og kreditgiveren, er forbrugeren ikke længere bundet af aftalen om den accessoriske tjenesteydelse, hvis forbrugeren udøver fortrydelsesretten i kreditaftalen i overensstemmelse med denne artikel.
7. Hvis forbrugeren har fortrydelsesret i henhold til denne artikels stk. 1, 5 og 6, finder artikel 6 og 7 i direktiv 2002/65/EF ikke anvendelse.
8. Medlemsstaterne kan fastsætte, at denne artikels stk. 1-6 ikke finder anvendelse på kreditaftaler, som i henhold til national ret skal indgås ved en notars mellemkomst, forudsat at notaren bekræfter, at forbrugeren er sikret de rettigheder, der er fastsat i artikel 10, 11, 20 og 21.
9. Denne artikel berører ikke bestemmelser i national ret om, at opfyldelse af aftalen først kan påbegyndes efter et nærmere angivet tidsrum.

Artikel 27

Tilknyttede kreditaftaler

1. Medlemsstaterne sikrer, at en forbruger, der har udøvet fortrydelsesretten på grundlag af EU-retten vedrørende en aftale om levering af varer eller tjenesteydelser, ikke længere er bundet af en tilknyttet kreditaftale.
2. Såfremt de varer eller tjenesteydelser, der er omfattet af en tilknyttet kreditaftale, ikke leveres eller kun leveres delvis eller ikke er i overensstemmelse med aftalen om levering deraf, har forbrugeren ret til at tage retsmidler i anvendelse over for kreditgiveren, hvis forbrugeren har taget retsmidler i anvendelse over for leverandøren, men ikke har opnået den fyldestgørelse, som vedkommende har krav på ifølge gældende ret eller aftalen om levering af de pågældende varer eller tjenesteydelser. Medlemsstaterne bestemmer, i hvilket omfang og på hvilke betingelser disse retsmidler kan tages i brug.
3. Denne artikel berører ikke national ret om, at en kreditgiver hæfter solidarisk for ethvert krav, som forbrugeren måtte have mod leverandøren, såfremt købet af varer eller tjenesteydelser fra leverandøren er blevet finansieret ved hjælp af en kreditaftale.

Artikel 28

Tidsubegrænsede kreditaftaler

1. Medlemsstaterne sikrer, at forbrugeren til enhver tid på standardvilkår omkostningsfrit kan opsige en tidsubegrænset kreditaftale, medmindre parterne har aftalt en varselsperiode. En sådan periode må ikke overstige en måned.

Medlemsstaterne sikrer, at kreditgiveren, såfremt det er aftalt i kreditaftalen, på standardvilkår kan opsige en tidsubegrænset kreditaftale ved at give forbrugeren mindst to måneders varsel på papir eller et andet varigt medium, der er angivet i kreditaftalen.

2. Medlemsstaterne sikrer, at kreditgiveren, såfremt det er aftalt i kreditaftalen, af objektive begrundede årsager kan bringe forbrugers ret til at udnytte en kreditmulighed i henhold til en tidsubegrænset kreditaftale til ophør. Kreditgiveren underretter forbrugeren om et sådant ophør og begrundelsen herfor på papir eller et andet varigt medium, der er angivet i kreditaftalen, om muligt før ophøret og senest umiddelbart derefter, medmindre en sådan underretning er forbudt i henhold til EU-retten eller national ret eller strider mod hensynet til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed.

Artikel 29

Førtidig tilbagebetaling

1. Medlemsstaterne sikrer, at forbrugeren til enhver tid har ret til førtidig tilbagebetaling. I sådanne tilfælde har forbrugeren ret til en nedsættelse af de samlede omkostninger i forbindelse med forbruger kreditten for den resterende del af aftalens løbetid. Ved beregningen af denne nedsættelse tages der hensyn til alle de omkostninger, som kreditgiveren har pålagt forbrugeren.
2. Medlemsstaterne sikrer, at kreditgiveren i tilfælde af førtidig tilbagebetaling har ret til en rimelig og objektivt begrundet kompensation for eventuelle omkostninger, der er direkte forbundet med den førtidige tilbagebetaling, forudsat den førtidige tilbagebetaling falder i et tidsrum, for hvilket der er aftalt en fast debitorrente.

Den kompensation, der er omhandlet i første afsnit, må ikke overstige 1 % af det kreditbeløb, der er genstand for førtidig tilbagebetaling, hvor der er mere end ét år mellem den førtidige tilbagebetaling og kreditaftalens aftalte ophørsdato. Hvor denne periode ikke overstiger ét år, må kompensationen ikke overstige 0,5 % af det kreditbeløb, der er genstand for førtidig tilbagebetaling.
3. Medlemsstaterne sikrer, at kreditgiver ikke har ret til den kompensation, der er omhandlet i stk. 2, såfremt en af følgende betingelser er opfyldt:
 - a) tilbagebetalingen har fundet sted i henhold til en forsikringsaftale, der har til formål at garantere tilbagebetalingen af kreditten

- b) kreditten er givet i form af en kassekredit
- c) tilbagebetalingen falder i en periode, for hvilken der ikke er aftalt en fast debitorrente.

4. Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne fastsætte at:

- a) kreditgiver kun har ret til den compensation, der er omhandlet i stk. 2, på den betingelse at det beløb, der tilbagebetales førtidigt, overstiger den tærskel, der er fastsat i national ret, som ikke må overstige 10 000 EUR inden for en periode på 12 måneder
- b) kreditgiver undtagelsesvis kan kræve højere compensation, hvis kreditgiver kan bevise, at det tab, der er lidt som følge af den førtidige tilbagebetaling, overstiger det i overensstemmelse med stk. 2 fastsatte beløb.

Såfremt den compensation, som kreditgiveren kræver, overstiger dennes faktiske tab som følge af den førtidige tilbagebetaling, har forbrugeren ret til en tilsvarende nedsættelse.

I så fald udgør tabet forskellen mellem den oprindeligt aftalte debitorrente og den rentesats, til hvilken kreditgiver kan udlåne det beløb, der er genstand for førtidig tilbagebetaling, på markedet på tidspunktet for denne tilbagebetaling, og skal tage hensyn til den førtidige tilbagebetalings indvirkning på administrationsomkostningerne.

5. Den i stk. 2 og stk. 4, litra b), omhandlede compensation må under ingen omstændigheder overstige det rentebeløb, som forbrugeren skulle have betalt i tidsrummet mellem den førtidige tilbagebetaling og kreditaftalens aftalte ophørsdato.

Kapitel IX

Årlige omkostninger i procent

og foranstaltninger til at begrænse satser og omkostninger

Artikel 30

Beregning af de årlige omkostninger i procent

1. De årlige omkostninger i procent beregnes i overensstemmelse med den matematiske formel i bilag III, del I. De skal på årsbasis svare til nutidsværdien af alle fremtidige eller eksisterende forpligtelser (udnyttede kreditmuligheder, tilbagebetalinger og omkostninger), der er aftalt mellem kreditgiveren og forbrugeren.
2. Med henblik på beregningen af de årlige omkostninger i procent bestemmes de samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditten, bortset fra de omkostninger, som forbrugeren skal betale i tilfælde af misligholdelse af en af de forpligtelser, der er fastsat i kreditaftalen, og de omkostninger ud over købsprisen, som forbrugeren skal betale i forbindelse med køb af varer eller tjenesteydelser, uanset om transaktionen foretages kontant eller på kredit.

Omkostningerne ved forvaltningen af en konto til registrering af både betalingstransaktioner og udnyttede kreditmuligheder, omkostningerne ved anvendelse af et betalingsmiddel i forbindelse med både betalingstransaktioner og udnyttede kreditmuligheder og andre omkostninger i forbindelse med betalingstransaktioner skal indgå i de samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditten, medmindre det ikke er obligatorisk at åbne kontoen, og omkostningerne i forbindelse med kontoen tydeligt og særskilt er angivet kreditaftalen eller i en eventuel anden aftale, der er indgået med forbrugeren.

3. Beregningen af de årlige omkostninger i procent baseres på den antagelse, at kreditaftalen skal forblive gyldig i det aftalte tidsrum, og at kreditgiveren og forbrugeren opfylder deres forpligtelser på de vilkår og datoer, der er fastsat i kreditaftalen.
4. I tilfælde af kreditaftaler, der indeholder vilkår, som tillader variationer i debitorrenten eller variationer i visse omkostninger, der indgår i de årlige omkostninger i procent, og som gør, at de ikke kan opgøres på beregningstidspunktet, beregnes de årlige omkostninger i procent ud fra den antagelse, at debitorrenten og andre omkostninger forbliver konstante i forhold til udgangsniveauet og finder anvendelse indtil kreditaftalens udløb.
5. Hvor det er nødvendigt, anvendes de supplerende antagelser i bilag III, del II, til beregningen af de årlige omkostninger i procent.

Såfremt antagelserne i denne artikel og i bilag III, del II, ikke er tilstrækkelige til at beregne de årlige omkostninger i procent på en ensartet måde eller ikke længere er tilpasset de kommercielle forhold på markedet, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 45 med henblik på at ændre denne artikel og bilag III, del II, for at tilføje de nødvendige supplerende antagelser til beregning af de årlige omkostninger i procent eller for at ændre de eksisterende antagelser.

Artikel 31

Foranstaltninger til at begrænse debitorrenter, årlige omkostninger i procent eller de samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkredit

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til effektivt at forhindre misbrug og til at sikre, at forbrugerne ikke kan pålægges urimeligt høje debitorrenter, årlige omkostninger i procent eller samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkredit, såsom lofter.
2. Medlemsstaterne kan vedtage forbud eller begrænsninger for særlige omkostninger eller gebyrer pålagt af kreditgivere på deres område.
3. Senest den ... [fire år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] gør Kommissionen de foranstaltninger, som medlemsstaterne har indført i overensstemmelse med stk. 1, offentligt tilgængelige. Medlemsstaterne aflægger rapport til Kommissionen om disse foranstaltninger senest den ... [tre år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden].

4. Senest den ... [seks år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] offentliggør Den Europæiske Banktilsynsmyndighed en rapport om gennemførelsen af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger. Denne rapport skal indeholde en vurdering af de foranstaltninger, der er indført i medlemsstaterne, herunder metoder til fastsættelse af lofter, hvor det er relevant, og af deres effektivitet med hensyn til at begrænse de urimeligt høje debitorrenter, årlige omkostninger i procent eller samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkredit, og skal indeholde en tilgang med brug af bedste praksis for fastsættelse af sådanne foranstaltninger.

Kapitel X

Forpligtelser med hensyn til god forretningsskik og krav til personalet

Artikel 32

Forpligtelser med hensyn til god forretningsskik ved ydelse af forbrugerkredit

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at kreditgiver og kreditformidler handler redeligt, rimeligt, gennemsigtigt og professionelt og tager hensyn til forbrugernes rettigheder og interesser, når de udfører enhver af følgende aktiviteter:
- a) udformning af kreditprodukter

- b) reklame for kreditprodukter i overensstemmelse med artikel 7 og 8
- c) bevilling, formidling eller facilitering af kreditgivning
- d) ydelse af rådgivningstjenester
- e) levering af accessoriske tjenesteydelser til forbrugere
- f) indgåelse af en kreditaftale.

De aktiviteter, der er omhandlet i første afsnit, litra c) og d), baseres på oplysninger om forbrugerens omstændigheder og eventuelle særlige krav, som en forbruger har meddelt, og på rimelige antagelser om risici for forbrugerens situation i hele kreditaftalens løbetid.

De aktiviteter, der er omhandlet i første afsnit, litra d), baseres også på de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 16, stk. 3, litra a).

2. Medlemsstaterne sikrer, at den måde, hvorpå kreditgiverne aflønner deres personale og kreditformidlere, og den måde, hvorpå kreditformidlerne aflønner deres personale, ikke er til hinder for opfyldelse af forpligtelsen i stk. 1.

3. Medlemsstaterne sikrer, at kreditgivere, når de udformer og anvender aflønningspolitikker for personale, der varetager vurderingen af kreditværdighed, overholder følgende principper på en måde og i et omfang, der er passende i betragtning af deres størrelse og interne organisation samt arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter:
- a) aflønningspolitikken er i overensstemmelse med og fremmer forsvarlig og effektiv risikostyring og tilskynder ikke til risikotagning, som overskrider kreditgiverens risikotoleranceniveau
 - b) aflønningspolitikken er i overensstemmelse med kreditgivers forretningsstrategi, mål, værdier og langsigtede interesser og omfatter foranstaltninger til undgåelse af interessekonflikter, navnlig ved at sikre, at aflønning ikke er betinget af antallet eller andelen af imødekomne kreditansøgninger.
4. Medlemsstaterne sikrer, at aflønningsstrukturen for det involverede personale, hvor kreditgivere eller kreditformidlere yder rådgivningstjenester, ikke påvirker personalets evne til at handle i forbrugerens bedste interesse og ikke er betinget af salgsmål. For at nå dette mål kan medlemsstaterne også forbyde kreditgiver at betale provision til kreditformidler.
5. Medlemsstaterne kan forbyde eller indføre begrænsninger for betalinger fra en forbruger til en kreditgiver eller en kreditformidler forud for indgåelsen af en kreditaftale.

Artikel 33

Krav til personalets viden og kompetencer

1. Medlemsstaterne sikrer, at kreditgivere og kreditformidlere kræver, at deres personale besidder og ajourfører et passende videns- og kompetenceniveau med hensyn til at udforme, tilbyde og bevilge kreditaftaler, udøvelse af kreditformidlingsaktiviteter og ydelse af rådgivningstjenester samt med hensyn til forbrugerrettigheder inden for det område, hvor de driver forretning. Hvor indgåelsen af en kreditaftale omfatter accessoriske tjenesteydelser, kræves der også et passende videns- og kompetenceniveau med hensyn til disse accessoriske tjenesteydelser.
2. Medlemsstaterne fastsætter minimumskrav til viden og kompetencer for personalet hos kreditgivere og kreditformidlere.
3. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder fører tilsyn med overholdelsen af kravene i stk. 1, og at de kompetente myndigheder har beføjelse til at kræve, at kreditgivere og kreditformidlere fremlægger den dokumentation, som den kompetente myndighed finder nødvendig for at muliggøre et sådant tilsyn.

Kapitel XI

Formidling af finansiel viden og støtte til forbrugere i økonomiske vanskeligheder

Artikel 34

Formidling af finansiel viden

1. Medlemsstaterne fremmer foranstaltninger, der støtter formidlingen af viden til forbrugerne vedrørende ansvarlig låntagning og gældsforvaltning, særlig i forbindelse med kreditaftaler. Der skal gives klare og generelle oplysninger om kreditgivningsprocessen til forbrugerne for at vejlede forbrugerne, særlig dem, der ved hjælp af digitale værktøjer optager en forbrugerkredit for første gang. I forbindelse med udarbejdelse og fremme af sådanne foranstaltninger hører medlemsstaterne relevante interessenter, herunder forbrugerorganisationer.

Medlemsstaterne sikrer også, at der formidles oplysninger om den vejledning, som forbrugerorganisationer og nationale myndigheder kan give forbrugerne.

2. Kommissionen vurderer og offentliggør en rapport om den formidling af finansiel viden, som forbrugerne har adgang til i medlemsstaterne, og identificerer eksempler på bedste praksis, som kunne udvikles yderligere med henblik på at øge forbrugernes kendskab til finansielle forhold.

Artikel 35

Foranstaltninger vedrørende restancer og henstandsforanstaltninger

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at kreditgivere, hvis det er relevant, giver rimelig henstand, inden der indledes tvangsfuldbyrdsprocedurer. Sådanne henstandsforanstaltninger skal bl.a. tage hensyn til forbrugerens individuelle omstændigheder. Kreditgivere er ikke forpligtet til gentagne gange at tilbyde forbrugere henstandsforanstaltninger, bortset fra i begrundede tilfælde.

Kreditgivere er ikke forpligtet til at foretage en vurdering af kreditværdigheden i overensstemmelse med artikel 18, når de ændrer en kreditaftales eksisterende vilkår og betingelser i overensstemmelse med dette stykkes tredje afsnit, litra b), forudsat at det samlede beløb, der skal betales af forbrugeren, ikke øges væsentligt, når kreditaftalen ændres.

Henstandsforanstaltningerne omhandlet i første afsnit:

- a) kan blandt andre muligheder omfatte fuldstændig eller delvis refinansiering af en kreditaftale
- b) skal omfatte en ændring af en kreditaftales eksisterende vilkår og betingelser, hvilket blandt andre muligheder kan omfatte:
 - i) forlængelse af kreditaftalens løbetid

- ii) ændring af typen af kreditaftale
- iii) udskydelse af hele eller en del af afdragsbetalingen i en periode,
- iv) nedsættelse af debitorrenten
- v) tilbud om en afdragsfri periode
- vi) delvise tilbagebetalinger
- vii) valutaomregning
- viii) delvis eftergivelse og gældskonsolidering.

2. Listen over potentielle foranstaltninger i stk. 1, tredje afsnit, litra b), berører ikke national ret og kræver ikke, at medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om alle disse foranstaltninger i national ret.
3. Hvis medlemsstaterne tillader kreditgiver at fastsætte og pålægge forbrugeren omkostninger ved misligholdelse, kan disse medlemsstater kræve, at disse omkostninger ikke må være større end højst nødvendigt for at kompensere kreditgiver for de udgifter, denne har afholdt som følge af misligholdelsen.
4. Hvis medlemsstaterne tillader kreditgiver at pålægge forbrugeren yderligere omkostninger i tilfælde af misligholdelse, fastsætter disse medlemsstater et loft for disse omkostninger.

5. Medlemsstaterne må ikke forhindre parterne i en kreditaftale i udtrykkeligt at aftale, at returnering eller overførsel til kreditgiveren af varer, der er omfattet af en tilknyttet kreditaftale, eller provenuet fra salget af sådanne varer er tilstrækkeligt til at tilbagebetale kreditten.

Artikel 36

Gældsrådgivningstjenester

1. Medlemsstaterne sikrer, at der stilles uafhængige gældsrådgivningstjenester til rådighed for forbrugere, som oplever eller kunne opleve vanskeligheder med at opfylde deres finansielle forpligtelser, idet der kun skal betales begrænsede omkostninger for sådanne tjenester.
2. Med henblik på at opfylde de forpligtelser, der er fastsat i stk. 1, skal kreditgiverne have indført procedurer og politikker for tidlig opdagelse af forbrugere, der befinder sig i økonomiske vanskeligheder.
3. Medlemsstaterne sikrer, at kreditgivere henviser forbrugere, der oplever vanskeligheder med at opfylde deres finansielle forpligtelser, til gældsrådgivningstjenester, der er let tilgængelige for forbrugeren.
4. Kommissionen forelægger senest den ... [fem år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] en rapport, der giver et overblik over tilgængeligheden af gældsrådgivningstjenester på tværs af medlemsstaterne og identificerer bedste praksis for den videre udvikling af sådanne tjenester. Medlemsstaterne aflægger senest den ... [tre år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] og derefter hvert år rapport til Kommissionen om tilgængelige gældsrådgivningstjenester.

Kapitel XII

Kreditgivere og kreditformidlere

Artikel 37

Godkendelse og registrering af, samt tilsyn med, ikkekreditinstitutter og ikkebetalingsinstitutter

1. Medlemsstaterne sikrer, at kreditgivere og kreditformidlere er underlagt en passende godkendelsesprocedure, registrering og tilsynsordninger, der er etableret af en uafhængig kompetent myndighed.
2. Kravet om en passende godkendelsesprocedure og registrering finder ikke anvendelse på kreditgivere, som er:
 - a) kreditinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013,
 - b) betalingsinstitutter som defineret i artikel 4, nr. 4), i direktiv (EU) 2015/2366, for så vidt angår tjenesterne omhandlet i nævnte direktivs bilag I, punkt 4, eller
 - c) e-pengeinstitutter som defineret i artikel 2, nr. 1), i direktiv 2009/110/EF, for så vidt angår ydelse af kredit omhandlet i nævnte direktivs artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra b).

3. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende de godkendelses- og registreringskrav, der er omhandlet i stk. 1, på leverandører af varer eller udbydere af tjenesteydelser, der betragtes som mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder som defineret i henstilling 2003/361/EF, og som:
- a) accessorisk optræder som kreditformidlere, eller
 - b) accessorisk optræder som kreditgivere, og som giver kredit i form af henstand med betalingen til køb af varer og tjenesteydelser, som de tilbyder, hvis kreditten gives rentefrit, og der kun skal betales begrænsede omkostninger for forsinkede betalinger pålagt i overensstemmelse med national ret.

Artikel 38

Særlige forpligtelser for kreditformidlere

Medlemsstaterne stiller krav om, at kreditformidlere:

- a) i reklamer og i dokumentation henvendt til forbrugere gør opmærksom på omfanget af deres beføjelser, og om de udelukkende samarbejder med en eller flere kreditgivere eller optræder som uafhængig formidler
- b) oplyser forbrugeren om eventuelle gebyrer, som forbrugeren skal betale til kreditformidleren for de tjenesteydelser, der skal leveres
- c) når til enighed med forbrugeren om de gebyrer, der er omhandlet i litra b), på papir eller et andet varigt medium, inden kreditaftalen indgås
- d) meddeler kreditgiver eventuelle gebyrer, der er omhandlet i litra b), med henblik på beregning af de årlige omkostninger i procent.

Kapitel XIII

Overdragelse af rettigheder og tvistbilæggelse

Artikel 39

Overdragelse af rettigheder

1. Medlemsstaterne sikrer, at forbrugeren i tilfælde af overdragelse til tredjemand af kreditgiverens rettigheder i henhold til en kreditaftale eller af selve kreditaftalen har ret til at gøre enhver indsigelse gældende over for erhververen, som vedkommende kunne gøre gældende over for den oprindelige kreditgiver, herunder også krav om modregning i det omfang modregning er tilladt i den pågældende medlemsstat.
2. Medlemsstaterne stiller krav om, at den oprindelige kreditgiver underretter forbrugeren om den i stk. 1 omhandlede overdragelse, medmindre den oprindelige kreditgiver efter aftale med erhververen fortsat står for kreditten over for forbrugeren.

Artikel 40

Udenretslig bilæggelse af tvister

1. Medlemsstaterne sikrer, at forbrugerne har adgang til passende, hurtige og effektive udenretslige tvistbilæggelsesprocedurer til bilæggelse af tvister mellem forbrugere og kreditgivere eller kreditformidlere vedrørende rettigheder og forpligtelser i forbindelse med kreditaftaler i henhold til dette direktiv, hvor det er hensigtsmæssigt ved hjælp af eksisterende instanser, der foretager udenretslig tvistbilæggelse. Sådanne udenretslige tvistbilæggelsesprocedurer og de instanser, der tilbyder dem, skal opfylde kvalitetskravene i direktiv 2013/11/EU.
2. Medlemsstaterne tilskynder de instanser, der foretager udenretslig tvistbilæggelse, der er omhandlet i stk. 1, til at samarbejde om at bilægge grænseoverskridende tvister vedrørende kreditaftaler.

Kapitel XIV

Kompetente myndigheder

Artikel 41

Kompetente myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger de nationale kompetente myndigheder, der har beføjelse til at sikre anvendelsen og håndhævelsen af dette direktiv, og sikrer, at de tildeles undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser og tilstrækkelige ressourcer til at kunne varetage deres opgaver effektivt og virkningsfuldt.

De kompetente myndigheder skal være enten offentlige myndigheder eller organer, der er anerkendt i national ret eller af en offentlig myndighed, som udtrykkeligt har beføjelse hertil efter national ret. De må ikke være kreditgivere eller kreditformidlere.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder og alle personer, der arbejder eller har arbejdet for de kompetente myndigheder, samt revisorer og eksperter, der handler på de kompetente myndigheders vegne, har tavshedspligt. De fortrolige oplysninger, de modtager i forbindelse med deres hverv, må ikke videregives til andre personer eller myndigheder overhovedet, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, uden at det berører tilfælde, der er omfattet af strafferet eller af dette direktiv. Dette er imidlertid ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder i overensstemmelse med EU-retten og national ret udveksler eller videregiver fortrolige oplysninger.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder er en af følgende:
- a) kompetente myndigheder som defineret i artikel 4, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010¹, eller
 - b) andre myndigheder end de kompetente myndigheder, der er omhandlet i litra a), forudsat at nationale love eller administrative bestemmelser kræver, at disse myndigheder samarbejder med de kompetente myndigheder, der er omhandlet i litra a), når det er nødvendigt med henblik på at varetage deres opgaver i henhold til dette direktiv.
4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder opfylder kriterierne i artikel 5 i forordning (EU) 2017/2394.
5. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om udpegelsen af de kompetente myndigheder og eventuelle ændringer heraf og angiver, hvor der er mere end én kompetent myndighed på deres område, en eventuel fordeling af de respektive opgaver mellem disse kompetente myndigheder. Den første sådanne underretning gives snarest muligt og senest den ... [to år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden].
6. De kompetente myndigheder udøver deres beføjelser i overensstemmelse med national ret enten:
- a) direkte under deres egen myndighed eller under de retlige myndigheders tilsyn, eller

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

- b) ved at indbringe sagen for en domstol, der er kompetent til at træffe den nødvendige afgørelse, herunder, hvis det er relevant, ved appel, hvis anmodningen om at træffe den nødvendige afgørelse ikke giver resultat.
- 7. Hvis der er to eller flere kompetente myndigheder på en medlemsstats område, sørger medlemsstaten for, at deres respektive opgaver er klart definerede, og at der er et tæt samarbejde mellem disse myndigheder, således at de er i stand til at varetage deres respektive opgaver effektivt.
- 8. Kommissionen offentliggør mindst én gang om året i *Den Europæiske Unions Tidende* en liste over de kompetente myndigheder og ajourfører løbende denne liste på sit websted.
- 9. Medlemsstaterne kan anvende national lovgivning til at give nationale kompetente myndigheder produktinterventionsbeføjelser til at trække kreditprodukter tilbage i begrundede tilfælde.

Kapitel XV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 42

Harmoniseringsniveau

1. I det omfang dette direktiv indeholder harmoniserede bestemmelser, må medlemsstaterne ikke i national ret bibeholde eller indføre bestemmelser, der fraviger dem, der er fastsat i dette direktiv, medmindre andet er fastsat i dette direktiv.
2. Såfremt en medlemsstat i afventning af yderligere harmonisering gør brug af et af de reguleringsmæssige valg, der er fastsat i artikel 2, stk. 5-8, artikel 8, stk. 8, artikel 14, stk. 2 og 3, artikel 16, stk. 4 og 6, artikel 18, stk. 11, artikel 24, stk. 5, artikel 25, stk. 6, artikel 26, stk. 4 og 8, artikel 29, stk. 4, artikel 31, stk. 2, artikel 32, stk. 4 og 5, artikel 35, stk. 3 og 4, artikel 37, stk. 3, og artikel 41, stk. 9, underretter denne medlemsstat straks Kommissionen herom samt om eventuelle efterfølgende ændringer. Kommissionen offentliggør disse oplysninger på et websted eller på en anden lettilgængelig måde. Medlemsstaterne træffer også passende foranstaltninger til at udbrede disse oplysninger til nationale kreditgivere, kreditformidlere og forbrugere.

Artikel 43

Direktivets ufravigelige karakter

1. Medlemsstaterne sikrer, at forbrugerne ikke kan give afkald på de rettigheder, der tilkommer dem i medfør af de nationale love og bestemmelser, der gennemfører dette direktiv.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv, ikke kan omgå som følge af den måde, hvorpå aftaler udformes.

Artikel 44

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale regler, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den ... [tre år datoen efter dette direktivs ikrafttræden] Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den straks om alle senere ændringer, der berører dem.
2. Medlemsstaterne sikrer, at når der skal pålægges sanktioner i overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EU) 2017/2394, omfatter de muligheden for enten at pålægge bøder gennem administrative procedurer eller at indlede retsforfølgning med henblik på pålæggelse af bøder, eller begge dele.

3. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at de kompetente myndigheder kan offentliggøre alle administrative sanktioner, der pålægges for overtrædelse af de love og bestemmelser, der er vedtaget i henhold til dette direktiv, medmindre en sådan offentliggørelse ville være meget skadelig for finansmarkederne eller forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.

Artikel 45

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 30, stk. 5, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den ... [datoen for dette direktivs ikrafttræden]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 30, stk. 5, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 30, stk. 5, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 46

Gennemgang og rapportering

1. Kommissionen foretager senest den ... [seks år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] og derefter hvert fjerde år en evaluering af dette direktiv. Evalueringen skal omfatte:
 - a) en vurdering af, om dette direktivs anvendelsesområde fortsat er hensigtsmæssigt vedrørende kreditaftaler, der er sikret ved fast ejendom til andet formål end beboelse

- b) en vurdering af de tærskler, der er fastsat i artikel 2, stk. 2, litra c), og i bilag III, del II, og af de procentsatser, der anvendes til at beregne den kompensation, der skal betales i tilfælde af førtidig tilbagebetaling som omhandlet i artikel 29, stk. 2, i lyset af de økonomiske tendenser i Unionen og situationen på det berørte marked
 - c) en analyse af udviklingen på markedet for forbrugerkreditter, der støtter den grønne omstilling, og en vurdering af behovet for yderligere foranstaltninger vedrørende sådanne kreditter, og
 - d) en vurdering af gennemførelsen af artikel 44, stk. 1 og 2, og navnlig af effektiviteten og den afskrækkende virkning af de sanktioner, der pålægges i henhold til nævnte artikel.
2. Senest den ... [to år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] vurderer Kommissionen behovet for at beskytte forbrugere, der låner og investerer via crowdfundingplatforme som defineret i artikel 2, stk. 1, litra d), i forordning (EU) 2020/1503, hvor disse platforme ikke fungerer som kreditgivere eller kreditformidlere, men letter kreditgivning mellem forbrugere.
3. Kommissionen overvåger navnlig effekten på det indre markeds funktion og på forbrugerne af muligheden for at foretage de reguleringsmæssige valg, der er omhandlet i artikel 42.
4. Kommissionen rapporterer resultaterne af den evaluering og vurdering, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, til Europa-Parlamentet og Rådet, ledsaget, hvis det er relevant, af et lovgivningsforslag.

Artikel 47

Ophævelse og overgangsbestemmelser

Direktiv 2008/48/EF ophæves med virkning fra den ... [tre år efter datoen for nærværende direktivs ikrafttræden].

Uanset stk. 1 finder direktiv 2008/48/EF fortsat anvendelse på kreditaftaler, der eksisterede den ... [tre år efter datoen for nærværende direktivs ikrafttræden], indtil deres opsigelse.

Nærværende direktivs artikel 23 og 24, artikel 25, stk. 1, andet punktum, artikel 25, stk. 2, og artikel 28 og 39 finder dog anvendelse på alle tidsubegrænsede kreditaftaler, der eksisterer den ... [tre år efter datoen for nærværende direktivs ikrafttræden].

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag IV.

Artikel 48
Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den ... [24 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den ... [tre år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden].

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 49
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 50
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ..., den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

STANDARDISEREDE EUROPÆISKE FORBRUGERKREDITOPLYSNINGER¹

Nøgleoplysninger

Del I [Altid på formularens første side]:

Kreditgiver I givet fald Kreditformidler	[Navn] [Navn]
Samlet kreditbeløb <i>Dette betyder loftet eller de samlede beløb, der stilles til rådighed i henhold til kreditaftalen.</i>	
Kreditaftalens løbetid	
Debitorrente eller i givet fald de forskellige debitorrenter, der gælder for kreditaftalen	[% – faste eller – variable – perioder]
Årlige omkostninger i procent (ÅOP) <i>Dette er de samlede omkostninger udtrykt i procent pr. år af det samlede kreditbeløb. ÅOP anføres for at hjælpe dig med at sammenligne forskellige tilbud.</i>	

¹ Hvis "i givet fald" er angivet, skal kreditgiveren udfylde rubrikken, hvis oplysningerne er relevante for kredittypen, eller slette oplysningerne eller hele rækken, hvis oplysningerne ikke er relevante for den pågældende kredittype.
Forklaringerne i kursiv skal hjælpe forbrugeren med at forstå tallene bedre.
Teksten i skarp parentes er en forklaring til kreditgiveren eller kreditformidleren og skal erstattes af de tilsvarende oplysninger.

Samlet beløb, du skal betale <i>Der menes det lånte beløb plus renter og eventuelle omkostninger i forbindelse med din kredit.</i>	[Sum af det samlede kreditbeløb og de samlede omkostninger i forbindelse med kreditten til forbrugeren]
I givet fald Kreditten gives i form af henstand med betalingen for specifikke varer eller specifikke tjenesteydelser eller er knyttet til levering af specifikke varer eller specifikke tjenesteydelser Navn på vare/tjenesteydelse Kontantpris	
Omkostninger i tilfælde af forsinkede betalinger	Du vil blive pålagt [...] (gældende rentesats og måden, denne rentesats tilpasses på, og i givet fald misligholdelsesomkostninger)] for forsinkede betalinger.

Del II [Hvis følgende elementer ikke kan vises på en fremtrædende måde på én side, skal de vises i første del af formularen på den anden side]:

Afdrag og i givet fald i hvilken rækkefølge afdragene vil blive fordelt	Du skal betale følgende: [Størrelse, antal og hyppighed af de betalinger, som forbrugeren skal foretage] Renter og/eller omkostninger betales på følgende måde:
Advarsel om konsekvenserne af manglende eller forsinkede betalinger <i>Manglende eller forsinkede betalinger kan få alvorlige konsekvenser for dig (f.eks. tvangsauktion) og gøre det vanskeligere for dig at opnå kredit i fremtiden.</i>	
Fortrydelsesret <i>Du har ret til at fortryde kreditaftalen inden for en periode på 14 kalenderdage.</i>	Ja/nej
Førtidig tilbagebetaling <i>Du har ret til at tilbagebetale kreditten førtidigt helt eller delvist.</i> I givet fald Kreditgiver har ret til kompensation i tilfælde af førtidig tilbagebetaling.	Ja

Kreditgiver Fysisk adresse Telefonnummer E-mailadresse Internetadresse (*)	
I givet fald Kreditformidler Fysisk adresse Telefonnummer E-mailadresse Internetadresse (*)	
(*) Denne oplysning er valgfri.	

Supplerende oplysninger om kreditaftalen

1. Beskrivelse af de vigtigste elementer i kreditproduktet

Kredittypen	
Betingelserne for at udnytte kreditmuligheden <i>Der menes, hvordan og hvornår du vil få pengene.</i> I givet fald Andre mekanismer til udnyttelse af kreditmuligheden for den relevante type kreditaftale kan føre til højere årlige omkostninger i procent	[Hvis kreditaftalen giver forskellige muligheder for at udnytte kreditmuligheden med forskellige omkostninger eller debitorrenter, og kreditgiver anvender antagelsen i bilag III, del II, litra b), en angivelse af, at andre mekanismer til udnyttelse af kreditmuligheden for den relevante type kreditaftale kan medføre højere årlige omkostninger i procent]
I givet fald Den sikkerhedsstillelse, som kræves <i>Dette er en beskrivelse af den sikkerhed, du skal stille i forbindelse med kreditaftalen.</i>	[Type sikkerhedsstillelse]
I givet fald Tilbagebetaling fører ikke til en omgående amortisation af hovedstolen.	
I givet fald Prisen blev individualiseret på grundlag af automatisk beslutningstagning.	

2. Omkostninger i forbindelse med kreditten

I givet fald De forskellige debitorrenter, der gælder for kreditaftalen	[% – fast eller – variabel (med det indeks eller den referencesats, der finder anvendelse på den oprindelige debitorrente), – perioder, – betingelserne for anvendelse af hver enkelt debitorrente, – perioder, betingelser og procedurer for ændring af hver enkelt debitorrente]
Repræsentativt eksempel, der illustrerer de årlige omkostninger i procent (ÅOP) og det samlede beløb, der skal betales af forbrugeren	[% Et repræsentativt eksempel med angivelse af alle de antagelser, der ligger til grund for beregningen af de årlige omkostninger i procent, anføres her]
For at opnå kreditten eller for at opnå den på de annoncerede vilkår og betingelser er de obligatorisk at – tegne en forsikring, der sikrer kreditten, eller – indgå en anden accessorisk tjenesteydelsesaftale <i>Hvis kreditgiveren ikke kender omkostningerne ved disse tjenester, er de ikke medtaget i ÅOP.</i>	Ja/nej [hvis ja, angiv hvilken forsikring] Ja/nej [hvis ja, angiv hvilken accessorisk tjenesteydelse]

Tilknyttede omkostninger	
I givet fald Omkostninger for forvaltning af en eller flere konti, der er påkrævet til registrering af både betalingstransaktioner og udnyttede kreditmuligheder	
I givet fald Omkostninger ved anvendelse af et særligt betalingsmiddel (f.eks. et kreditkort)	
I givet fald Eventuelle andre omkostninger som følge af kreditaftalen	
I givet fald Betingelser, hvorunder ovennævnte omkostninger i forbindelse med kreditaftalen kan ændres	
I givet fald Forpligtelse til at betale notarialgebyrer	

3. Andre vigtige retlige aspekter

I givet fald Kreditgiver har ret til kompensation i tilfælde af førtidig tilbagebetaling	[Fastsættelse af kompensation (beregningsmetode) i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne for artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/... ¹⁺]
Søgning i en database <i>Kreditgiveren skal omgående og omkostningsfrit underrette dig om resultatet af søgningen i en database, hvis en kreditansøgning afslås på grundlag af en sådan søgning.</i>	
Ret til et udkast til kreditaftale <i>Du har ret til efter anmodning omkostningsfrit at få en kopi af udkastet til kreditaftale. Denne bestemmelse finder anvendelse, hvis kreditgiveren på tidspunktet for din anmodning er villig til at indgå kreditaftalen med dig.</i>	
I givet fald Hvor længe oplysningerne forud for aftaleindgåelsen er bindende for kreditgiveren	Oplysningerne i denne formular er gyldige fra [...] til [...].

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/... om forbrugerkreditaftaler af ... og om ophævelse af direktiv 2008/48/EF (EUT ...).

⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på nærværende direktiv og udfyld fodnoten.

Vedrørende klageadgang <i>Du har ret til at få adgang til en udenretslig klage- og tvistbilæggelsesmekanisme</i>	[Udenretslig klage- og tvistbilæggelsesmekanisme for forbrugeren, og hvordan man får adgang til den]
Advarsel om de retlige og finansielle konsekvenser af manglende overholdelse <i>Manglende overholdelse af de forpligtelser, der er knyttet til kreditaftalen, bortset fra forsinkede eller manglende betalinger, kan få alvorlige konsekvenser for dig.</i>	
Tilbagebetalingsplan	[Tilbagebetalingsplan med alle betalinger og tilbagebetalinger, som forbrugeren skal foretage i kreditaftalens løbetid, herunder betalinger for eventuelle accessoriske tjenesteydelser]

I givet fald

4. Yderligere oplysninger i tilfælde af fjernsalg af finansielle tjenesteydelser

a) Vedrørende kreditgiveren	
I givet fald Kreditgivers repræsentant i den medlemsstat, hvor du bor Adresse Telefonnummer E-mailadresse Internetadresse (*)	[Navn] [Fysisk adresse, der skal anvendes af forbrugeren]
I givet fald Registrering	[Det handelsregister, hvori kreditgiveren er indført, og dennes registreringsnummer eller et tilsvarende identifikationsmiddel i dette register]
I givet fald Tilsynsmyndighed	

b) Vedrørende kreditaftalen	
I givet fald Udøvelse af fortrydelsesretten	[Praktiske anvisninger for udøvelse af fortrydelsesretten med angivelse af bl.a. fristen for udøvelse af fortrydelsesretten, den adresse, hvortil meddelelsen om udøvelse af fortrydelsesretten skal sendes, og konsekvenserne af ikke at gøre brug af fortrydelsesretten]
I givet fald De retsregler, kreditgiver har valgt at lægge til grund for etableringen af forbindelserne med dig forud for kreditaftalens indgåelse	
I givet fald Bestemmelse om, hvilken ret der finder anvendelse på kreditaftalen, og/eller om, hvilken domstol der er kompetent	[Den relevante bestemmelse angives her]
I givet fald Sprogordning	Oplysninger og aftalevilkår gives på [det specifikke sprog]. Med dit samtykke agter vi at kommunikere på [specifikt/specifikke sprog] i kreditaftalens løbetid.
(*) Disse oplysninger er valgfrie for kreditgiver.	

BILAG II

EUROPÆISKE FORBRUGERKREDITOPLYSNINGER¹

Forbrugerkredit ydet af visse kreditinstitutter (artikel 2, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/...²⁺)

Gældsomlægning (artikel 2, stk. 7, i direktiv (EU) 2023/...⁺⁺)

Nøgleoplysninger

Del I [Altid på formularens første side]:

Kreditgiver I givet fald Kreditformidler	[Navn] [Navn]
Det samlede kreditbeløb <i>Dette betyder loftet eller de samlede beløb, der stilles til rådighed i henhold til kreditaftalen.</i>	
Kreditaftalens løbetid	
Debitorrenten eller i givet fald de forskellige debitorrenter, der gælder for kreditaftalen	[% – fast eller – variabel, – perioder]

¹ Hvis "i givet fald" er angivet, skal kreditgiveren udfylde rubrikken, hvis oplysningerne er relevante for kredittypen, eller slette oplysningerne eller hele rækken, hvis oplysningerne ikke er relevante for den pågældende kredittype.

Forklaringerne i kursiv skal hjælpe forbrugeren med at forstå tallene bedre.

Teksten i skarp parentes er en forklaring til kreditgiver eller kreditformidleren og skal erstattes af de pågældende tilsvarende oplysninger.

² Europa-Parlamentets Og Rådets Direktiv (EU) 2023/... af ... om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af direktiv 2008/48/EF (EUT ...).

⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på nærværende direktiv og udfyld fodnoten.

⁺⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på nærværende direktiv.

Årlige omkostninger i procent (ÅOP) <i>Dette er de samlede omkostninger udtrykt i procent pr. år af det samlede kreditbeløb.</i> <i>ÅOP anføres for at hjælpe dig med at sammenligne forskellige tilbud.</i>	
Det samlede beløb, du skal betale <i>Der menes det lånte beløb plus renter og eventuelle omkostninger i forbindelse med din kredit.</i>	[Sum af det samlede kreditbeløb og de samlede omkostninger i forbindelse med kreditten til forbrugeren]
I givet fald Kreditten gives i form af henstand med betalingen for specifikke varer eller specifikke tjenesteydelser eller er knyttet til levering af specifikke varer eller specifikke tjenesteydelser Navn på vare/tjenesteydelse Kontantpris	
Omkostninger i tilfælde af forsinkede betalinger	Du vil blive pålagt [...] (gældende rentesats og måden, denne rentesats tilpasses på, og i givet fald misligholdelsesomkostninger)] for forsinkede betalinger.

Del II [Hvis følgende elementer ikke kan vises på en fremtrædende måde på én side, skal de vises i første del af formularen på den anden side]:

Afdrag og i givet fald i hvilken rækkefølge afdragene vil blive fordelt	Du skal betale følgende: [Størrelse, antal og hyppighed af de betalinger, som forbrugeren skal foretage] Renter og/eller omkostninger betales på følgende måde:
Advarsel om konsekvenserne af manglende eller forsinkede betalinger <i>Manglende eller forsinkede betalinger kan få alvorlige konsekvenser for dig (f.eks. tvangsauktion) og gøre det vanskeligere for dig at opnå kredit i fremtiden.</i>	
Fortrydelsesret	Ja/nej
Førtidig tilbagebetaling <i>Du har ret til at tilbagebetale kreditten før tiden helt eller delvist.</i> I givet fald Kreditgiver har ret til kompensation i tilfælde af førtidig tilbagebetaling.	

Kreditgiver Fysisk adresse Telefonnummer E-mailadresse Internetadresse (*)	
I givet fald Kreditformidler Fysisk adresse Telefonnummer E-mailadresse Internetadresse (*)	
(*) Denne oplysning er valgfri.	

Supplerende oplysninger om kreditaftalen

1. Beskrivelse af de vigtigste elementer i kreditproduktet

Kredittypen	
I givet fald Angivelse af, at forbrugeren til enhver tid kan blive pålagt krav om at tilbagebetale hele kreditbeløbet	
I givet fald Prisen blev individualiseret på grundlag af automatisk beslutningstagning.	

2. Omkostninger i forbindelse med kreditten

I givet fald De forskellige debitorrenter, der gælder for kreditaftalen	[% – fast eller – variabel (med det indeks eller den referencesats, der finder anvendelse på den oprindelige debitorrente), – perioder, – betingelserne for anvendelse af hver enkelt debitorrente
Repræsentativt eksempel, der illustrerer de årlige omkostninger i procent (ÅOP) og det samlede beløb, der skal betales af forbrugeren	[% Et repræsentativt eksempel med angivelse af alle de antagelser, der er lagt til grund ved beregningen af de årlige omkostninger i procent, anføres her]
I givet fald Omkostninger I givet fald Betingelserne for ændring af disse omkostninger	[Omkostninger, der påløber fra kreditaftalens indgåelse]

3. Andre vigtige retlige aspekter

Opsigelse af kreditaftalen	[Betingelserne og proceduren for opsigelse af kreditaftalen]
I givet fald Kreditgiver har ret til kompensation i tilfælde af førtidig tilbagebetaling	[Fastsættelse af kompensation (beregningsmetode) i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne for artikel 29 i direktiv (EU) 2023/... ⁺]
Søgning i en database <i>Kreditgiveren skal omgående og omkostningsfrit underrette dig om resultatet af søgningen i en database, hvis en kreditansøgning afslås på grundlag af en sådan søgning.</i>	
I givet fald Hvor længe oplysningerne forud for aftaleindgåelsen er bindende for kreditgiveren	Oplysningerne indeholdt i denne formular er gyldige fra [...] til [...].
Vedrørende klageadgang <i>Du har ret til at få adgang til en udenretslig klage- og tvistbilæggelsesmekanisme.</i>	[Udenretslig klage- og tvistbilæggelsesmekanisme for forbrugeren, og hvordan man får adgang til den]
Advarsel om de retlige og finansielle konsekvenser af manglende overholdelse <i>Manglende overholdelse af de forpligtelser, der er knyttet til kreditaftalen, bortset fra forsinkede eller manglende betalinger, kan få alvorlige konsekvenser for dig.</i>	
Tilbagebetalingsplan	[Tilbagebetalingsplan med alle betalinger og tilbagebetalinger, som forbrugeren skal foretage i aftalens løbetid, herunder betalinger for eventuelle accessoriske tjenesteydelser]

I givet fald

⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på dette direktiv.

4. Yderligere oplysninger i tilfælde af fjernsalg af finansielle tjenesteydelser

a) Vedrørende kreditgiveren	
I givet fald Kreditgivers repræsentant i den medlemsstat, hvor du bor Adresse Telefonnummer E-mailadresse Internetadresse (*)	[Navn] [Fysisk adresse, der skal anvendes af forbrugeren]
I givet fald Registrering	[Det handelsregister, hvori kreditgiveren er indført, og dennes registreringsnummer eller et tilsvarende identifikationsmiddel i dette register]
I givet fald Tilsynsmyndighed	
b) Vedrørende kreditaftalen	
I givet fald Udøvelse af fortrydelsesretten	[Praktiske anvisninger for udøvelse af fortrydelsesretten med angivelse af bl.a. fortrydelsesfristen, den adresse, hvortil meddelelsen om udøvelse af retten skal sendes, og konsekvenserne af ikke at gøre brug af fortrydelsesretten]

I givet fald De retsregler, kreditgiver har valgt at lægge til grund for etableringen af forbindelserne med dig forud for kreditaftalens indgåelse	
I givet fald Bestemmelse om, hvilken lovgivning der finder anvendelse på kreditaftalen og/eller om, hvilken domstol der er kompetent	[Den relevante bestemmelse angives her]
I givet fald Sprogordning	Oplysninger og aftalevilkår gives på [det specifikke sprog]. Med dit samtykke agter vi at kommunikere på [specifikt/specifikke sprog] i kreditaftalens løbetid.
(*) Disse oplysninger er valgfrie for kreditgiver.	

BILAG III

- I. Grundligning, der angiver ækvivalensen mellem udnyttede kreditmuligheder på den ene side og tilbagebetalinger og omkostninger på den anden side.

Grundligningen, som bestemmer de årlige omkostninger i procent (ÅOP), sætter på årsbasis lighedstegn mellem den samlede nutidsværdi af udnyttede kreditmuligheder og den samlede nutidsværdi af tilbagebetalinger og betalinger af omkostninger:

$$\sum_{k=1}^m C_k (1 + X)^{-t_k} = \sum_{l=1}^{m'} D_l (1 + X)^{-s_l}$$

hvor:

– X	er ÅOP
– m	er nummeret på sidste udnyttelse af kreditmuligheden
– k	er nummeret på en udnyttelse af kreditmuligheden, hvor $1 \leq k \leq m$
– C_k	er størrelsen af udnyttet kreditmulighed k
– t_k	er tidsintervallet, udtrykt i år eller brøkdele af et år, mellem datoen for første udnyttelse af kreditmuligheden og datoen for hver efterfølgende udnyttelse af kreditmuligheden, hvor $t_1 = 0$
– m'	er nummeret på sidste tilbagebetaling eller betaling af omkostninger
– l	er nummeret på en tilbagebetaling eller betaling af omkostninger
– D_l	er størrelsen af en tilbagebetaling eller betaling af omkostninger
– s_l	er tidsintervallet, udtrykt i år eller brøkdele af et år, mellem datoen for første udnyttelse af kreditmuligheden og datoen for hver tilbagebetaling eller betaling af omkostninger.

Bemærkninger

- a) De beløb, der betales af parterne på forskellige tidspunkter, er ikke nødvendigvis lige store og betales ikke nødvendigvis med lige store tidsintervaller.
- b) Begyndelsestidspunktet er tidspunktet for første udnyttelse af kreditmuligheden.
- c) Tidsintervallet mellem de ved beregningen anvendte datoer udtrykkes i år eller brøkdele af et år. Et år antages at have 365 dage (skudår 366 dage), 52 uger eller 12 lige lange måneder. En måned antages at have 30,41666 dage ($= 365/12$), uanset om der er tale om et skudår.

Hvis tidsintervallet mellem de datoer, der anvendes ved beregningen, ikke kan udtrykkes som et helt antal uger, måneder eller år, udtrykkes tidsintervallet som et helt antal af en af de pågældende perioder kombineret med et antal dage. Når der anvendes dage:

- i) medregnes hver dag, herunder weekender og helligdage
- ii) medregnes lige lange perioder og derefter dage tilbage til datoen for den første udnyttelse af kreditmuligheden

- iii) findes længden af perioden i dage ved at se bort fra den første dag og medtage den sidste dag, og den udtrykkes i år ved at dividere denne periode med antallet af dage (365 eller 366 dage) i hele året ved at regne tilbage fra den sidste dag til den samme dag det foregående år.
- d) Beregningens resultat angives med mindst én decimals nøjagtighed. Hvis næste decimal er 5 eller derover, forhøjes den bestemmende decimal med én.
- e) Ligningen kan skrives om, så der blot bruges en enkelt sum og begrebet bevægelser (A_k), som kan være positive eller negative, dvs. henholdsvis betalt eller modtaget i perioderne 1 til n , udtrykt i år, dvs.:

$$S = \sum_{k=1}^n A_k (1 + X)^{-t_k}$$

hvor S er den aktuelle bevægelsessaldo. Hvis målet er at bibeholde ækvivalensen mellem bevægelserne, vil værdien af S være nul.

- II. De supplerende antagelser til brug ved beregningen af ÅOP skal være som følger.
- a) Såfremt en kreditaftale giver forbrugeren frihed til at udnytte kreditmuligheden, anses det samlede kreditbeløb for at være udnyttet øjeblikkeligt og fuldt ud.
 - b) Såfremt en kreditaftale generelt giver forbrugeren frihed til at udnytte kreditmuligheden, men der blandt de forskellige måder at udnytte kreditmuligheden er fastsat en begrænsning med hensyn til kreditbeløb og tidsrum, anses kreditmuligheden for at være udnyttet på den tidligste dato, der er fastsat i kreditaftalen, og i overensstemmelse med disse begrænsninger for udnyttelse af kreditmuligheden.
 - c) Såfremt en kreditaftale giver forskellige muligheder for at udnytte kreditmuligheden med forskellige omkostninger eller debitorrenter, anses det samlede kreditbeløb for at være udnyttet ved den højeste omkostning og debitorrente anvendt på den mulighed for at udnytte kreditmuligheden, der oftest benyttes for den pågældende type kreditaftale.
 - d) I tilfælde af en kassekredit anses det samlede kreditbeløb for udnyttet i sin helhed og for kreditaftalens fulde løbetid. Hvis kassekreditens løbetid ikke kendes, beregnes ÅOP ud fra den antagelse, at kredittens løbetid er tre måneder.

- e) I tilfælde af en tidsubegrænset kreditaftale, bortset fra en kassekredit, antages det, at:
- i) kreditten er givet stillet til rådighed for en periode på ét år regnet fra datoen for den første udnyttelse af kreditmuligheden, og at den endelige betaling foretaget af forbrugeren indfrier tilgodehavendet i form af hovedstol, renter og andre eventuelle omkostninger
 - ii) hovedstolen tilbagebetales af forbrugeren i lige store månedlige betalinger, første gang en måned efter datoen for den første udnyttelse af kreditmuligheden. I tilfælde, hvor hovedstolen imidlertid skal tilbagebetales i sin helhed i form af en enkelt betaling i hver betalingsperiode, antages forbrugerens efterfølgende udnyttelser af kreditmuligheden og tilbagebetalinger af hele hovedstolen at foregå i en periode på ét år. Renter og andre omkostninger pålægges i overensstemmelse med disse udnyttelser af kreditmuligheden og tilbagebetalinger af hovedstolen og som fastsat i kreditaftalen.

I dette litra forstås ved en tidsubegrænset kreditaftale en kreditaftale uden fast løbetid, som omfatter kreditter, som skal tilbagebetales i deres helhed inden eller efter en periode, men som efter tilbagebetaling står til rådighed til fornyet udnyttelse.

- f) I tilfælde af andre kreditaftaler end overtræk og tidsubegrænsede kreditaftaler som omhandlet i antagelserne i litra d) og e):

- i) antages det, hvis datoen eller beløbet for en tilbagebetaling af hovedstolen, der skal foretages af forbrugeren, ikke kan fastslås, at tilbagebetalingen finder sted på den tidligste dato, der er angivet i kreditaftalen og vedrører det laveste beløb, som kreditaftalen giver mulighed for
 - ii) antages det, hvis tidsintervallet mellem datoen for første udnyttelse af kreditmuligheden og datoen for den første betaling, der skal foretages af forbrugeren, ikke kan fastslås, at dette er det korteste tidsinterval.
- g) Såfremt datoen eller det betalingsbeløb, der skal foretages af forbrugeren, ikke kan fastslås på grundlag af kreditaftalen eller de antagelser, der er angivet i litra d), e) eller f), antages det, at betalingen sker i overensstemmelse med de af kreditgiveren krævede datoer og betingelser og, såfremt disse datoer og betingelser er ukendte:
- i) renter betales sammen med tilbagebetalingerne af hovedstolen
 - ii) en ikke rentebærende afgift udtrykt som et enkelt beløb betales på datoen for indgåelse af kreditaftalen
 - iii) ikke rentebærende afgifter udtrykt som flere betalinger betales med regelmæssige mellemrum, begyndende med datoen for den første tilbagebetaling af hovedstolen, og såfremt beløbet for sådanne betalinger ikke er kendte, antages de at være lige store beløb
 - iv) den endelige betaling indfrier tilgodehavendet i form af hovedstol, renter og andre eventuelle omkostninger.

- h) Såfremt der endnu ikke er aftalt et loft for kreditten, anses loftet for at være på 1 500 EUR.
 - i) Såfremt der i en begrænset periode eller for et begrænset beløb tilbydes forskellige debitorrenter og omkostninger, anses debitorrenten og omkostningerne for at være de højest mulige i hele kreditaftalens løbetid.
 - j) For forbrugerkreditaftaler, for hvilke der er aftalt en fast debitorrente i den første periode, ved hvis udløb der fastsættes en ny debitorrente, som derefter med jævne mellemrum tilpasses i forhold til en aftalt indikator, beregnes ÅOP ud fra den antagelse, at fra og med udløbet af perioden med den faste debitorrente er debitorrenten den samme som debitorrenten på tidspunktet for beregningen af ÅOP baseret på værdien af den aftalte indikator på det pågældende tidspunkt.
-

BILAG IV

Sammenligningstabel

Direktiv 2008/48/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
Artikel 2, stk. 2, litra a), b) og c)	Artikel 2, stk. 2, litra a), b) og c)
Artikel 2, stk. 2, litra d)	Artikel 2, stk. 2, litra g)
Artikel 2, stk. 2, litra e) og f)	–
Artikel 2, stk. 2, litra g), h), i), j), k) og l)	Artikel 2, stk. 2, litra d), e), f), i), j) og k)
Artikel 2, stk. 2a	Artikel 2, stk. 3
Artikel 2, stk. 3	–
Artikel 2, stk. 4, 5 og 6	Artikel 2, stk. 4, 6 og 7
Artikel 3, litra a), b) og c)	Artikel 3, nr. 1), 2) og 3)
–	Artikel 3, nr. 4)
Artikel 3, litra d) og e)	Artikel 3, nr. 18) og 19)
Artikel 3, litra f)	Artikel 3, nr. 12)
Artikel 3, litra g), h), i), j), k), l) og m)	Artikel 3, nr. 5), 6), 7), 8), 9), 10) og 11)
Artikel 3, litra n)	Artikel 3, nr. 20)
–	Artikel 3, nr. 13), 14), 15), 16), 17), 18), 21) og 22)
–	Artikel 5
–	Artikel 6
–	Artikel 7
Artikel 4	Artikel 8
–	Artikel 9
Artikel 5, stk. 1	Artikel 10, stk. 1, 3, 5 og 6
Artikel 5, stk. 2	Artikel 10, stk. 7
Artikel 5, stk. 4	Artikel 10, stk. 8

Direktiv 2008/48/EF	Nærværende direktiv
Artikel 5, stk. 5	Artikel 10, stk. 9
Artikel 5, stk. 6	Artikel 12, stk. 1, litra a), b) og c), og artikel 12, stk. 2
Artikel 6, stk. 1 og 3	Artikel 11, stk. 1, 2 og 4
Artikel 6, stk. 2	—
Artikel 6, stk. 4	Artikel 11, stk. 6
Artikel 6, stk. 5	—
Artikel 6, stk. 6	Artikel 11, stk. 7
Artikel 6, stk. 7	—
Artikel 7	Artikel 10, stk. 10, og artikel 11, stk. 8
—	Artikel 13
Artikel 8	Artikel 18
—	Artikel 14
—	Artikel 15
—	Artikel 16
—	Artikel 17
Artikel 9	Artikel 19
Artikel 10, stk. 1	Artikel 20
Artikel 10, stk. 2, 3 og 4	Artikel 21
Artikel 10, stk. 5	—
Artikel 11a	Artikel 22
Artikel 11	Artikel 23
Artikel 12	Artikel 24
Artikel 13	Artikel 28
Artikel 14	Artikel 26
Artikel 15	Artikel 27
Artikel 16	Artikel 29
Artikel 17	Artikel 39

Direktiv 2008/48/EF	Nærværende direktiv
Artikel 18	Artikel 25
Artikel 19	Artikel 30
–	Artikel 31
–	Artikel 32
–	Artikel 33
–	Artikel 34
Artikel 16a	Artikel 35
–	Artikel 36
Artikel 20	Artikel 37
Artikel 21	Artikel 38
–	Artikel 41
Artikel 22	Artikel 42 og 43
Artikel 23	Artikel 44
Artikel 24	Artikel 40
Artikel 24a	Artikel 45
Artikel 26	Artikel 42, stk. 2
Artikel 27, stk. 1	Artikel 48
Artikel 27, stk. 2	Artikel 46
Artikel 28	Artikel 4
Artikel 29	Artikel 47
Artikel 30	Artikel 47
Artikel 31	Artikel 49
Artikel 32	Artikel 50
Bilag I	Bilag III
Bilag II	Bilag I
Bilag III	Bilag II
–	Bilag IV